

Broj: 05-02-1-1594-~~10~~ /21
Sarajevo, 28.12.2021. godine

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BiH

- Zastupnički dom –
- Dom naroda –

SARAJEVO

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Organizaciona jedinica	Administrativna jedinica	Redni broj	Broj prijave
		29-12-2021	

01,02-02-1-2100 /21

B

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona
Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću BiH, *dostavlja se*

V e z a: Vaš akt broj: 01,02-02-1-2100/21 od 20.11.2021. godine

Vežano za vaš akt, gornje oznake i datuma, u privitku dostavljamo Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću Bosne i Hercegovine, na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku, njegovu elektornsku verziju, kao i neslužbenu verziju prečišćenog teksta Zakona o Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću Bosne i Hercegovine.

S poštovanjem,

Prilog: - Kao u tekstu -

DOSTAVITI:

- Naslovu i
- a/a.

GENERALNI TAJNIK
VIJEĆA MINISTARA BiH
mr. Robert Vidović

BOSNA I HERCEGOVINA

VIJEĆE MINISTARA

“E1”

PRIJEDLOG

**ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O VISOKOM SUDSKOM I TUŽILAČKOM VIJEĆU
BOSNE I HERCEGOVINE**

Sarajevo, septembar 2021. godine

U skladu s članom IV. 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština BiH na ___ sjednici Predstavničkog doma, održanoj _____ 2021. godine i na ___ sjednici Doma naroda, održanoj _____ 2021. godine, usvojila je

ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O VISOKOM SUDSKOM I TUŽILAČKOM VIJEĆU
BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

U Zakonu o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 25/04, 93/05, 48/07 i 15/08) u članu 3. iza stava (2) dodaje se stav (3) koji glasi:

„(3) Izrazi koji su dati u jednom gramatičkom rodu u ovom zakonu, bez diskriminacije se odnose i na muškarce i na žene.“

Član 2.

U članu 4. stavu (5) iza riječi: „zamjenike glavnih tužilaca“ dodaju se zarez i riječi: „kao i članove Vijeća“.

Član 3.

U članu 5. iza stava (2) dodaje se stav (3) koji glasi:

„(3) Godinu dana nakon isteka mandata, član Vijeća se ne može prijaviti niti biti biran na upražnjenu poziciju u pravosuđu koja predstavlja napredovanje, uključujući Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine i Ustavni sud Republike Srpske, te se ne može prijavljivati za upražnjenu poziciju glavnog disciplinskog tužioca i zamjenika u Uredu disciplinskog tužioca i direktora i zamjenika u Sekretarijatu Vijeća.“

Član 4.

U članu 6. stavu (1) tač. (d) i (e) se mijenjaju i glase:

„(d) u slučaju sukoba interesa iz člana 10a. stava (1) tačke (a);
(e) donošenjem odluke o razrješenju iz člana 6a. ovog zakona.“

Tačka (f) se briše, a tačka (g) postaje tačka (f).

U stavu (2) riječi: „stava 1. tač. (d), (e) i (f) ovog člana na dan kada ga Vijeće smijeni s funkcije“, zamjenjuju se riječima: „iz stava (1) tačka (d) ovog člana, mandat prestaje podnošenjem prijave na upražnjenu poziciju.“

Stav (3) se mijenja i glasi:

„(3) Ako mandat člana Vijeća, predsjednika ili potpredsjednika Vijeća prestaje na način propisan u ovom članu, u odluci o prestanku mandata mora se navesti tačan dan prestanka mandata.

Član 5.

Iza člana 6. dodaje se član 6a. koji glasi:

„Član 6a.

(Razrješenje članova Vijeća)

(1) Član Vijeća se razrješava funkcije:

- (a) ako kršenjem ovog zakona i ili drugom radnjom ozbiljno naruši ugled Vijeća;
- (b) u slučaju nespojivih funkcija;
- (c) u slučaju odsustva s funkcije člana Vijeća u trajanju dužem od tri mjeseca neprekidno, odnosno u trajanju dužem od šest mjeseci neprekidno ukoliko je odsustvo uzrokovano bolešću.

(2) Postupak razrješenja člana Vijeća pokreće se na prijedlog koji može podnijeti svaki sudija, tužilac ili član Vijeća, koji raspolaže informacijama o postojanju razloga iz stava (1) ovog člana.

(3) Prijedlog za pokretanje postupka razrješenja podnosi se Vijeću.

(4) Kada primi prijedlog i zaključi da je potrebno pokrenuti postupak utvrđivanja činjenica u vezi s okolnostima iz stava (1) ovog člana, Vijeće će, formirati posebnu komisiju, koju čini pet članova Vijeća, sa zadatkom da utvrdi relevantne činjenice i predloži Vijeću donošenje odluke.

(5) U komisiji iz stava (4) ovog člana mora biti najmanje jedan član Vijeća iz reda sudija i najmanje jedan član Vijeća iz reda tužilaca, a tri člana su nosioci pravosudne funkcije, s tim da u komisiji ne može učestvovati sudija ili tužilac iz onog suda ili tužilaštva iz koga dolazi član Vijeća protiv koga se vodi postupak razrješenja.

(6) Formiranje komisije i provođenje postupka razrješenja detaljnije se propisuje Poslovníkom.

(7) Odluku o razrješenju Vijeće donosi dvotrećinskom većinom glasova članova Vijeća koji su prisutni.

(8) Odluka iz stava (7) ovog člana donosi se u obliku rješenja koje obavezno sadrži detaljno obrazloženje razloga za razrješenje i isto se objavljuje u skladu s članom 45. ovog zakona, kao i na internetskoj stranici Vijeća.

(9) Odluka iz stava (8) ovog člana je konačan upravni akt prema članu 4. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10), te se protiv nje može tužbom pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine.

(10) Tužba iz stava (9) ovog člana se podnosi u roku od osam dana od dana objavljivanja rješenja o razrješenju.“

Član 6.

Iza člana 10. dodaje se član 10a. koji glasi:

„Član 10a. (Sukob interesa)

(1) Sukob interesa člana Vijeća postoji:

- a) kada se član Vijeća ili njegov krvni srodnik u pravoj liniji, po bočnoj liniji do trećeg stepena srodstva, srodnik po tazbini do drugog stepena i dijete bračnog druga, bračni odnosno vanbračni partner, usvojitelj i usvojena djeca i sva ostala lica s kojima član Vijeća dijeli zajedničko domaćinstvo, prijavi na upražnjenu poziciju u pravosuđu, uključujući i Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine i Ustavni sud Republike Srpske ili upražnjenu poziciju glavnog disciplinskog tužioca i zamjenika u Uredu disciplinskog tužioca ili direktora i zamjenika u Sekretarijatu Vijeća;
- b) u drugoj situaciji u kojoj član Vijeća ima prisne prijateljske, poslovne ili bilo kakve druge veze ili privatni interes koji utiče ili može uticati na zakonitost, transparentnost, objektivnost i nepristrasnost u vršenju funkcije, odnosno u kojoj privatni interes šteti ili može štetiti javnom interesu ili povjerenju građana.

(2) Članu Vijeća koji se nađe u sukobu interesa iz stava (1) tačka a) ovog člana prestaje mandat.

(3) Ako se srodnik člana Vijeća iz stava (1) tačka a) ovog člana, koji ne živi s članom Vijeća u zajedničkom domaćinstvu prijavi na upražnjenu poziciju, član Vijeća je dužan da odmah po saznanju to prijavi Vijeću i zatraži svoje izuzeće u komisiji za obavljanje razgovora i postupku predlaganja i imenovanja kandidata.

(4) Slučajevi u kojima se podrazumijeva postojanje sukoba interesa iz stava (1) tačka b) ovog člana detaljnije se regulišu pravilnikom Vijeća.“

Član 7.

U članu 14. stavu (2) riječi: „i koji glasaju“, i riječi: „u skladu s odredbama člana 11. (4)“ se brišu.

Stav (3) mijenja se i glasi:

„(3) U postupku glasanja članovi Vijeća ne mogu biti suzdržani.“

Stav (4) se briše.

Član 8.

U članu 17. iza tačke (29) dodaje se nova tačka (30) koja glasi:

„(30) putem Jedinice iz člana 86f. ovog zakona prikuplja, provjerava i objavljuje izvještaje o imovini i interesima sudija, tužilaca i članova Vijeća;“

Dosadašnja tačka (30) postaje tačka (31).

Član 9.

U članu 44. stav (1) mijenja se i glasi:

(1) Odluku o imenovanju kandidata na funkciju sudije ili tužioca Vijeće donosi u obliku rješenja koje obavezno sadrži obrazloženje o primjeni kriterija iz člana 43. ovog zakona i isto se objavljuje u skladu s članom 45. ovog zakona kao i na internetskoj stranici Vijeća.

Iza stava (3) dodaju se st. (4), (5) i (6) koji glase:

„(4) Odluka o imenovanju je konačan upravni akt institucije Bosne i Hercegovine prema članu 4. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10), te se protiv nje može tužbom pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine.

(5) Tužba iz stava (4) ovog člana se podnosi u roku od osam dana od dana objavljivanja rješenja o imenovanju u skladu sa stavom (1) ovog člana. U sporu iz ovog stava, Sud Bosne i Hercegovine preispituje zakonitost rješenja o imenovanju u skladu sa Zakonom o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine, te odlučuje po hitnom postupku.

(6) U slučaju pokretanja upravnog spora iz stava (4) ovog člana za tu poziciju se odgađa stupanje na funkciju novoimenovanog sudije ili tužioca, dok se ne okonča sudski postupak.“

Član 10.

Član 54. mijenja se i glasi:

„Član 54.

(Odgovornost za disciplinski prekršaj)

(1) Sudija, tužilac, dodatni sudija ili sudija-porotnik, uključujući i predsjednike sudova, glavne tužioce i njihove zamjenike, kao i član Vijeća disciplinski su odgovorni za zakonom propisane disciplinske prekršaje, koje su učinili s umišljajem ili iz nehata.

(2) Imenovanje u drugi sud ili tužilaštvo ne isključuje disciplinsku odgovornost sudije ili tužioca za disciplinski prekršaj učinjen na poziciji nosioca pravosudne funkcije koju je prethodno vršio. Prestanak mandata na rukovodećoj poziciji ne isključuje odgovornost za disciplinski prekršaj učinjen za vrijeme trajanja tog mandata.

(3) Krivična, odnosno prekršajna odgovornost ne isključuje disciplinsku odgovornost sudije ili tužioca za isto djelo koje je bilo predmet krivičnog, odnosno prekršajnog postupka, ako je takvo djelo istovremeno i disciplinski prekršaj.

(4) Postupak razrješenja u skladu s članom 6a. ovog zakona, ne isključuje disciplinsku odgovornost člana Vijeća, ukoliko je djelo koje je predmet postupka razrješenja, istovremeno i disciplinski prekršaj.“

Član 11.

Član 56. mijenja se i glasi:

„Član 56.

(Disciplinski prekršaji sudija)

(1) Disciplinski prekršaji sudija su:

- a) odavanje povjerljive informacije koja proizlazi iz vršenja funkcije sudije;
 - b) korištenje funkcije sudije kako bi se pribavila korist za sebe ili drugo lice;
 - c) propuštanje da traži svoje izuzeće od postupanja po predmetu kada postoji sukob interesa;
 - d) neopravdano kašnjenje u izradi odluke ili procesnim radnjama;
 - e) nepostupanje po odluci donesenoj u postupku za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku;
 - f) omogućavanje vršenja funkcije sudije licu koje za to nije zakonom ovlašteno;
 - g) miješanje u postupanje sudije ili tužioca suprotno propisima, s namjerom opstruiranja ili onemogućavanja njegovih aktivnosti ili uticaja na njegov rad;
 - h) davanje bilo kakvih komentara o sudskoj ili tužilačkoj odluci, postupku ili predmetu, dok je predmet u toku pred sudom, za koje se opravdano može očekivati da mogu ometati ili štetiti pravičnom postupku ili suđenju;
 - i) nepostupanje, iz neopravdanih razloga, po pravilniku, odluci, naredbi ili drugom aktu
- Vijeća:
- j) davanje ili prikazivanje Vijeću lažne, obmanjive ili nedovoljne informacije;
 - k) propuštanje da Vijeću dostavi bilo koju informaciju koju je dužan dostaviti u skladu s ovim zakonom;
 - l) kršenje odredbi ovog zakona o dostavljanju izvještaja;
 - m) kršenje odredbi ovog zakona o praćenju ispunjavanja obaveza podnosioca izvještaja propisanih ovim zakonom;
 - n) neispunjavanje obaveze učestvovanja u oblicima obaveznog stručnog usavršavanja;
 - o) upuštanje u aktivnosti koje su nespojive s funkcijama sudije;
 - p) kršenje ograničenja u pogledu ostvarivanja prihoda po osnovu naknada za dodatne aktivnosti;
 - r) postupanje s pristrasnošću i predrasudama tokom vršenja službenih funkcija zbog rase, boje, spola, vjerske pripadnosti, etničkog porijekla, nacionalne pripadnosti, seksualne opredijeljenosti ili društvenog i ekonomskog statusa stranke;
 - s) kršenje principa Etičkog kodeksa sudija koji su doveli do narušavanja ugleda i integriteta pravosuđa, a koji ovim članom nisu propisani kao zaseban prekršaj.

(2) Pored prekršaja iz stava (1) ovog člana predsjednik suda odgovara i za sljedeće disciplinske prekršaje:

- a) kršenje propisa koji regulišu poslove rukovođenja sudom i sudskom upravom;
- b) kršenje propisa ili odluke o dodjeljivanju predmeta u rad, neposredno ili propuštanjem nadzora;
- c) nepodnošenje disciplinske prijave protiv sudije istog suda, iako raspolaže informacijom o povredi službene dužnosti;
- d) propuštanje da Vijeću dostavi informaciju i podatak koji je dužan dostaviti kao predsjednik suda u skladu s ovim zakonom.“

Član 12.

Član 57. mijenja se i glasi:

„Član 57.

(Disciplinski prekršaji tužilaca)

(1) Disciplinski prekršaji tužilaca su:

- a) odavanje povjerljive informacije koja proizilazi iz vršenja funkcije tužioca;
- b) korištenje funkcije tužioca kako bi se pribavila korist za sebe ili druga lica;
- c) propuštanje da traži svoje izuzeće od postupanja po predmetima kada postoji sukob interesa;
- d) neopravdano kašnjenje u provođenju radnji u vezi s vršenjem funkcije tužioca;
- e) nepostupanje po odluci donesenoj u postupku za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku;
- f) omogućavanje vršenja funkcije tužioca licima koja na to nisu zakonom ovlaštena;
- g) miješanje u postupanje sudije ili tužioca suprotno propisima, s namjerom opstruiranja ili onemogućavanja njegovih aktivnosti ili uticaja na njegov rad;
- h) davanje bilo kakvih komentara o sudskoj ili tužilačkoj odluci, postupku ili predmetu, dok je predmet u toku pred sudom, za koje se opravdano može očekivati da mogu ometati ili štetiti pravičnom postupku ili suđenju;
- i) nepostupanje, iz neopravdanih razloga, po pravilniku, odluci, naredbi ili drugom aktu Vijeća;
- j) davanje ili prikazivanje Vijeću lažne, obmanjive ili nedovoljne informacije;
- k) propuštanje da Vijeću dostavi bilo koju informaciju koju je dužan dostaviti u skladu s ovim zakonom;
- l) kršenje odredbi ovog zakona o dostavljanju izvještaja;
- m) kršenje odredbi ovog zakona o praćenju ispunjavanja obaveza podnosioca izvještaja propisanih ovim zakonom;
- n) neispunjavanje obaveze učestvovanja u oblicima obaveznog stručnog usavršavanja;
- o) neizvršavanje zakonom propisanog uputstva nadređenog tužioca, osim ako bi izvršavanje takvog uputstva značilo kršenje zakona;
- p) upuštanje u aktivnost koja je nespojiva s funkcijama tužioca;
- r) kršenje ograničenja u pogledu ostvarivanja prihoda po osnovu naknade za dodatnu aktivnost;
- s) postupanje s pristrasnošću i predrasudama tokom vršenja službenih funkcija zbog rase, boje, spola, vjerske pripadnosti, etničkog porijekla, nacionalne pripadnosti, seksualne opredijeljenosti ili društvenog i ekonomskog statusa stranke;
- t) kršenje principa Etičkog kodeksa tužioca koji su doveli do narušavanja ugleda i integriteta pravosuđa, a koji ovim članom nisu propisani kao zaseban prekršaj.

(2) Pored prekršaja iz stava (1) ovog člana glavni tužilac odgovara i za sljedeće disciplinske prekršaje:

- a) kršenje propisa koji regulišu poslove rukovođenja tužilaštvom i tužilačkom upravom;
- b) kršenje propisa i odluke o dodjeljivanju predmeta u rad, neposredno ili propuštanjem nadzora;
- c) nepodnošenje disciplinske prijave protiv tužioca istog tužilaštva, iako raspolaže informacijom o povredi službene funkcije;
- d) propuštanje da Vijeću dostavi informaciju i podatak koji je dužan dostaviti kao glavni tužilac u skladu s ovim zakonom.“

Član 13.

Iza člana 57. dodaje se novi član 57a. koji glasi:

„Član 57a.

(Disciplinski prekršaji člana Vijeća)

Disciplinski prekršaji člana Vijeća su:

- a) povreda načela nepristrasnosti ili nezavisnosti u vršenju funkcije člana Vijeća;
- b) postupanje s pristrasnošću i predrasudama tokom vršenja službenih funkcija zbog rase, boje, spola, vjerske pripadnosti, etničkog porijekla, nacionalne pripadnosti, seksualne opredijeljenosti ili društvenog i ekonomskog statusa;
- c) odavanje povjerljive informacije koja proizlazi iz vršenja funkcije člana Vijeća;
- d) korištenje funkcije člana Vijeća kako bi se pribavila korist za sebe ili drugo lice;
- e) propuštanje da traži svoje izuzeće od postupanja u Vijeću kada postoji sukob interesa;
- f) nezakonito miješanje u postupanje sudije, tužioca ili člana Vijeća s namjerom opstruiranja ili onemogućavanja njegovih aktivnosti ili uticaja na njegov rad;
- g) davanje bilo kakvih komentara o sudskoj ili tužilačkoj odluci, postupku ili predmetu, dok je predmet u toku pred sudom za koje se opravdano može očekivati da mogu ometati ili štetiti pravičnom postupku ili suđenju;
- h) neučestvovanje, bez opravdanja, u radu Vijeća, njegovih komisija i drugih radnih organa, te neobavljanje zadatka koje mu dodijeli Vijeće;
- i) nepostupanje, iz neopravdanih razloga, po pravilniku, odluci, naredbi ili drugom aktu Vijeća;
- j) davanje ili prikazivanje Vijeću lažne, obmanjive ili nedovoljne informacije;
- k) propuštanje da Vijeću dostavi bilo koju informaciju koju je dužan dostaviti u skladu s ovim zakonom;
- l) kršenje odredbi ovog zakona o dostavljanju izvještaja o imovini i interesima;
- m) kršenje odredbi ovog zakona o praćenju ispunjavanja obaveza podnosioca izvještaja o imovini i interesima propisanih ovim zakonom;
- n) ponašanje koje je dovelo do narušavanja ugleda i integriteta Vijeća ili pravosuđa u cjelini, a koje ovim članom nije propisano kao zaseban prekršaj.

Član 14.

U članu 58. stavu (1) tački (c) iza riječi „plate“, dodaju se riječi: „ili naknade“, a u tački (e) iza riječi: „mjesto tužioca“, dodaju se riječi: „odnosno premještanje s mjesta predsjednika ili potpredsjednika Vijeća na mjesto člana Vijeća“.

Član 15.

Iza člana 61. dodaju se novi čl. 61a. i 61b. koji glase :

„Član 61a.

(Posebna pravila za disciplinski postupak protiv člana Vijeća)

(1) Disciplinski postupak protiv člana Vijeća vode:

- a) Prvostepena disciplinska komisija i
- b) Drugostepena disciplinska komisija.

(2) Komisije iz stava (1) ovog člana su nezavisne i nadležne za provođenje disciplinskih postupaka protiv članova Vijeća. Član komisije koji je učestvovao u rješavanju u Prvostepenoj komisiji ne može postupati u istoj stvari u Drugostepenoj disciplinskoj komisiji.

(3) U disciplinskom postupku koji se vodi protiv člana Vijeća koji je sudija, članovi komisije će i u prvom i u drugom stepenu biti sudije, a u disciplinskom postupku koji se vodi protiv člana Vijeća koji je tužilac, članovi komisije će i u prvom i u drugom stepenu biti tužioci. U disciplinskom postupku koji se vodi protiv člana Vijeća koji nije sudija ili tužilac, disciplinska komisija će i u prvom i u drugom stepenu biti sastavljena od po jednog sudije, tužioca i člana Vijeća koji nije iz reda sudija i tužilaca.

(4) Prvostepena disciplinska komisija sastavljena je od tri člana i u prvom stepenu utvrđuje disciplinsku odgovornost i izriče mjere.

(5) Drugostepena disciplinska komisija sastavljena je od tri člana i odlučuje o žalbama na odluke Prvostepene disciplinske komisije. Drugostepena disciplinska komisija može potvrditi, ukinuti ili preinačiti odluku ili disciplinske mjere koje je izrekla Prvostepena disciplinska komisija.

(6) Iznimno od st. (2) i (3) člana 69. ovog zakona, Sporazum o zajedničkoj saglasnosti o utvrđivanju disciplinske odgovornosti, koji su postigli Ured disciplinskog tužioca i član Vijeća protiv koga je podnesena tužba, dostavlja se radi kontrole Drugostepenoj disciplinskoj komisiji. U ostalom dijelu član 69. ovog zakona jednako se primjenjuje i na članove Vijeća.

(7) Odluka Drugostepene disciplinske komisije je konačan upravni akt, te se protiv nje može tužbom pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine.

Član 61b.

(Lista članova disciplinske komisije)

(1) Sud Bosne i Hercegovine, Vrhovni Sud Federacije Bosne i Hercegovine, Vrhovni Sud Republike Srpske i Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, na općoj sjednici, predlažu po dvoje sudija za člana disciplinske komisije protiv člana Vijeća.

(2) Tužilaštvo Bosne i Hercegovine, Federalno tužilaštvo Federacije Bosne i Hercegovine, Republičko javno tužilaštvo Republike Srpske i Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine na kolegiju, predlažu po dvoje tužilaca za člana disciplinske komisije protiv člana Vijeća.

(3) Za člana disciplinske komisije može se predložiti sudija, odnosno tužilac koji nije disciplinski odgovarao i koji je ocijenjen ocjenom „izuzetno uspješno vrši funkciju“ ili „uspješno vrši funkciju“.

(4) Na osnovu prijedloga dostavljenih od strane sudova i tužilaštava iz st. (1) i (2) ovog člana Vijeće formira listu sudija i tužilaca, koji se imenuju za članove disciplinskih komisija. Formirana lista važi dvije godine pod uslovom da se završe započeti disciplinski postupci. Članovi disciplinske komisije nemaju pravo na ponovno imenovanje.

(5) Član disciplinske komisije ne može biti iz suda ili tužilaštva iz koga je imenovan član Vijeća protiv koga se vodi disciplinski postupak.

(6) Sudija odnosno tužilac s liste iz stava (4) ovog člana može biti imenovan za člana u najviše jednoj disciplinskoj komisiji, radi čega se lista po potrebi ažurira, a posebno u slučaju ostavke, prelaska predloženog člana u drugu instituciju, imenovanjem za člana Vijeća ili iz drugih razloga u skladu s uputstvom Vijeća o postupku predlaganja člana disciplinske komisije.“

Član 16.

Član 72. mijenja se i glasi:

„Član 72.

(Zastarijevanje pokretanja disciplinskog postupka)

(1) Disciplinski postupak protiv sudije, tužioca ili člana Vijeća se ne može pokrenuti:

- a) po isteku dvije godine od dana prijema pritužbe, odnosno od dana kada je Ured disciplinskog tužioca saznao za počinjeni prekršaj;
- b) po isteku pet godina od dana kada je navodni prekršaj učinjen ili u slučaju krivičnog postupka, po isteku jedne godine od pravosnažnosti odluke u tom postupku, koji od ova dva roka nastupi kasnije.

(2) Zastarijevanje pokretanja disciplinskog postupka za disciplinske prekršaje trajnog karaktera počinje teći u trenutku prestanka protivpravnog stanja.“

Član 17.

Član 82. mijenja se i glasi:

„Član 82.

(Zabrana vršenja nespojive funkcije)

(1) Sudija ili tužilac ne smije vršiti bilo kakvu funkciju ili aktivnost, plaćenu ili neplaćenu, koja je nespojiva s njegovom funkcijom, osim dodatnih aktivnosti iz člana 83. stava (2) ovog zakona.

(2) Sudija ili tužilac ne smije biti član niti vršiti bilo kakvu funkciju u organima političkih partija, odnosno udruženjima ili fondacijama povezanim s političkim partijama i uzdržavat će se od učestvovanja u aktivnostima političkih partija koje imaju javni karakter.

(3) Sudija ili tužilac ne smije biti član bilo kakve organizacije koja vrši diskriminaciju po bilo kom osnovu u skladu sa Zakonom o zabrani diskriminacije („Službeni glasnik BiH“, br. 59/09 i 66/16), niti smije ugovoriti korištenje objekata koji pripadaju takvim organizacijama i mora istupiti iz takvih organizacija odmah nakon što sazna za takvo postupanje.

(4) Sudija ili tužilac ne smije biti advokat ili notar niti smije biti član upravnog ili nadzornog odbora javnog ili privatnog preduzeća ili drugih pravnih lica ili preduzetništva. Izuzetno, sudija ili tužilac može biti član organa upravljanja institucije nadležne za obuku u pravosuđu.

(5) Sudija ili tužilac ne smije vršiti bilo kakvu drugu javnu funkciju, izuzev funkcije u pravosudnim organima, kada je to zakonom propisano.“

Član 18.

Član 83. mijenja se i glasi:

„Član 83.

(Dodatne aktivnosti)

(1) Sudija ili tužilac može, van radnog vremena, biti uključen u akademske, nastavne, naučne, stručne, kulturne i druge aktivnosti, koje su spojive sa sudijskom ili tužilačkom funkcijom i koje se ne mogu podvesti pod zabrane iz člana 82. ovog zakona.

(2) U toku radnog vremena, sudiji ili tužiocu je dozvoljeno da:

- a) vrši poslove edukatora u centrima za edukaciju sudija i tužilaca, ali najviše deset radnih dana u toku godine;
- b) učestvuje u radu stručnih organa i skupova formiranih ili organizovanih u svrhu pripreme nacrtu propisa ili za razmatranje pitanja i pripreme ili prezentacije materijala od značaja za pravosuđe;
- c) vrši funkciju u organima pravosudne vlasti u koje je imenovan;
- d) učestvuje u radu organa strukovnih udruženja sudija i tužilaca do pet radnih dana u toku godine.

(3) Sudija ili tužilac koji namjerava preduzeti aktivnosti iz stava (2) tačke b) ovog člana, dužan je obavijestiti predsjednika suda ili glavnog tužioca, kao i Vijeće.

(4) Sudija ili tužilac može ostvariti prihod za vršenje dodatnih aktivnosti iz ovog člana.“

Član 19.

Član 84. mijenja se i glasi:

„Član 84.

(Prihodi po osnovu dodatnih aktivnosti)

(1) Neto naknada za dodatne aktivnosti sudije, odnosno tužioca ne smije na godišnjem nivou preći ukupni iznos od 40% njegove godišnje neto plate sudije ili tužioca.

(2) Ograničenje iz stava (1) ovog člana ne odnosi se na prihode od imovine, prihode od autorskih i srodnih prava i industrijskog vlasništva, te slične prihode koji se ne mogu smatrati prihodom od dodatnih aktivnosti.

(3) Ograničenje iz stava (1) ovog člana ne odnosi se na prihode koje ostvari sudija odnosno tužilac za vrijeme neplaćenog odsustva.“

Član 20.

Član 85. mijenja se i glasi:

„Član 85.

(Upućivanje na Vijeće)

(1) Sudija ili tužilac može od Vijeća zatražiti mišljenje o tome da li je njegova aktivnost spojiva s njegovom funkcijom i odredbama ovog zakona.

(2) Mišljenje Vijeća može zatražiti i predsjednik suda ili glavni tužilac, ako smatra da sudija ili tužilac vrši, ili namjerava vršiti aktivnost koja je nespojiva s njegovom funkcijom. O zatraženom mišljenju predsjednik suda ili glavni tužilac će obavijestiti sudiju ili tužioca na kojeg se zahtjev odnosi.

(3) Pored mišljenja po pojedinačnim upitima, Vijeće može po službenoj funkciji donijeti mišljenje o spojivosti funkcije sudije ili tužioca s aktivnostima koje vrši i po prijemu obavještenja iz člana 83. stava (3) ovog zakona.

(4) Mišljenje Vijeća o spojivosti funkcije je obavezujuće i postupanje po istom štiti sudiju ili tužioca od rizika pokretanja disciplinskog postupka. Postupak donošenja mišljenja iz ovog člana detaljnije se propisuje Poslovníkom.

(5) Vijeće može svojim aktom dati opće smjernice za primjenu čl. 82. i 83. ovog zakona.“

Član 21.

Član 86. mijenja se i glasi:

„Član 86.

(Izveštaj o imovini i interesima)

(1) Sudije i tužioc i dužni su dostavljati Vijeću svoj početni i godišnji izvještaj o imovini i interesima, uključujući i način i vrijeme sticanja i nabavnu vrijednost, o prihodima, interesima, obavezama, troškovima i garancijama za sebe, bračnog i vanbračnog druga, roditelje i djecu i druga lica s kojima žive u zajedničkom domaćinstvu (u daljem tekstu: izvještaj).

(2) Izvještaj iz stava (1) ovog člana sadrži sljedeće podatke:

a) ime i prezime, datum rođenja, mjesto i adresu prebivališta/boravišta, bračni status/srodstvo s podnosiocem izvještaja, radni status, funkciju i mjesto rada;

b) podatke o prihodima od vršenja sudačke ili tužilačke funkcije, odnosno od vršenja djelatnosti za lica iz stava (1) ovog člana s kojima živi u zajedničkom domaćinstvu;

c) podatke o prihodima od drugih plaćenih aktivnosti;

d) podatke o pravu svojine nad nekretninama, uključujući način i vrijeme sticanja, te nabavnu vrijednost;

e) podatke o pravu svojine nad vozilom, uključujući način i vrijeme sticanja, te vrijednost prilikom sticanja;

f) podatke o pravu svojine nad drugim pokretnostima pojedinačne vrijednosti preko 5.000 KM, uključujući način i vrijeme sticanja;

- g) podatke o finansijskim sredstvima u banci ili drugim finansijskim institucijama, uključujući elektronske valute, te gotovini u vrijednosti preko 5.000 KM;
- h) podatke o polici životnog osiguranja;
- i) podatke o poklonima i donacijama primljenim u vezi s vršenjem funkcije u vrijednosti preko 25 KM;
- j) podatke o poklonima i donacijama primljenim u privatnom svojstvu, ako njihova pojedinačna vrijednost prelazi 500 KM ili 1.000 KM ukupno na godišnjem nivou;
- k) podatke o ulaganjima, uključujući dionice i druge vrijednosne papire;
- l) podatke o drugim rashodima pojedinačne vrijednosti preko 5.000 KM;
- m) podatke o obavezama.

(3) Izvještaj iz stava (1) ovog člana sadrži i podatke iz člana 86a. stava (2) koji nisu dostupni javnosti.

(4) U izvještaju sudija ili tužilac navodi detaljne podatke i o dodatnim aktivnostima koje su neplaćene, ali su po drugom osnovu od značaja za vršenje njegove funkcije.

(5) U izvještaju sudija odnosno tužilac navodi ime i prezime, vrstu srodstva, funkciju, odnosno djelatnost njegovih srodnika koji rade u pravosuđu, advokaturi, pravobranilaštvu ili notarijatu. Srodnici uključuju srodnike po pravoj liniji, po bočnoj liniji do trećeg stepena srodstva, srodnike po tazbini do drugog stepena i dijete bračnog druga, bračne odnosno vanbračne partnere, usvojitelje i usvojenu djecu.

(6) Izvještaj za prethodnu godinu se dostavlja na obrascu čiji oblik utvrđuje Vijeće. Rok za podnošenje godišnjeg izvještaja utvrđuje Vijeće koji nije kasniji od 30. aprila tekuće godine. Uz izvještaj nosilac pravosudne funkcije prilaže kopiju godišnje prijave poreza na dohodak, kao i druge poreske prijave i dokumente koji se odnose na podatke navedene u izvještaju.

(7) U godišnjem izvještaju se navode sve promjene nastale u izvještajnom periodu i koje nisu navedene u prethodno podnesenom izvještaju, čija kopija se dostavlja kao prilog izvještaju.

(8) Sudija ili tužilac, koji je prvi put imenovan na funkciju u pravosuđu početni izvještaj dostavlja u roku od 30 dana od dana preuzimanja funkcije.

(9) Sudija ili tužilac kojem je prestao mandat dužan je za prvu narednu godinu nakon prestanka mandata dostaviti izvještaj u skladu s odredbama ovog zakona.

(10) Ukoliko lica iz stava (1) ovog člana odbiju dati sudiji odnosno tužiocu podatke potrebne za podnošenje izvještaja, sudija odnosno tužilac će to navesti u izvještaju, te uz izvještaj dostaviti izjavu ovjerenu kod nadležnog organa uprave, da je lice, s podacima iz stava (2) tačke a) ovog člana odbilo dati podatke potrebne za podnošenje izvještaja.

(11) Ukoliko sudija odnosno tužilac, u svom početnom izvještaju, odnosno prvom godišnjem izvještaju nakon početka primjene ovog zakona prijavi gotovinu u iznosu većem od 5,000 KM van banaka, sudija odnosno tužilac ne može tim iznosom pravdati finansiranje svojih troškova.“

Član 22.

Iza člana 86. dodaju se čl. 86a. do 86k. koji glase:

„Član 86a. (Transparentnost)

(1) Izvještaj iz člana 86. ovog zakona se objavljuje na internetskoj stranici Vijeća, u cilju jačanja integriteta, transparentnosti i povjerenja javnosti u rad pravosuđa, te radi sprečavanja sukoba interesa i drugih nedopuštenih uticaja u vršenju funkcije u pravosuđu.

(2) Izuzetno od stava (1) ovog člana, javnosti nisu dostupni podaci iz izvještaja koji se odnose na:

- a) ime maloljetnih lica koja se navode u izvještaju, izuzev prvog slova njihovog imena;
- b) jedinstveni matični broj i adresu stanovanja sudije ili tužioca, te drugih lica koja se navode u izvještaju;
- c) ulicu i broj gdje se nalazi imovina koja se navodi u izvještaju;
- d) brojeve bankovnog računa i druge finansijske identifikacijske brojeve;
- e) pojedinačni iznos gotovog novca koji posjeduje sudija ili tužilac i pojedinačni iznos novca drugih članova domaćinstva;
- f) registracijske oznake vozila.

(3) Godišnja prijava poreza na dohodak, kao i drugi prilozi koje sudija ili tužilac dostavi uz izvještaj, nisu dostupni javnosti.

(4) Javnosti će biti dostupan ukupan iznos štednje koji predstavlja zbir stanja na svim bankovnim računima i rezerve gotovog novca sudije ili tužioca i drugih članova domaćinstva.

(5) Na internetskoj stranici Vijeća objavit će se imena i prezimena srodnika sudije odnosno tužioca iz člana 86. stava (5) ovog zakona.

(6) Po isteku perioda od tri godine nakon dana prestanka mandata sudije ili tužioca, podaci iz izvještaja nisu dostupni javnosti.

Član 86b.

(Provjera i analiza podataka)

(1) Vijeće redovno provjerava tačnost, cjelovitost i istinitost prijavljenih podataka i analizira podatke iz izvještaja o imovini i interesima u svrhu utvrđivanja nespojivih aktivnosti i potencijalnog sukoba interesa.

(2) Provjera pravovremenosti podnošenja izvještaja, te potpunosti i tačnosti podataka iz izvještaja vrši se putem:

- a) formalne provjere, kojom se provjerava da li je izvještaj pravovremeno dostavljen i u potpunosti popunjen;
- b) redovne provjere, kojom se provjerava postojanje srazmjernosti podataka finansijskih priliva i odliva koji su navedeni u izvještaju sudije odnosno tužioca;

c) dodatne provjere, kojom se provjerava tačnost podataka navedenih u izvještaju, njihovim upoređivanjem s naknadno prikupljenim podacima u skladu s ovim zakonom.

(3) Pod finansijskim prilivom podrazumijevaju se svi prihodi kojima se uvećavaju finansijska sredstva sudije odnosno tužioca u toku izvještajnog perioda, a uključuju saldo bankovne i druge štednje na kraju prethodnog izvještajnog perioda, primanja od osnovne i dodatne aktivnosti i djelatnosti, novčane poklone, pozajmice i donacije, naplaćene kredite i ostale prihode, poput prihoda od nekretnina, autorskih prava ili ulaganja i sličnih prihoda.

(4) Finansijski odlivi su svi rashodi kojima se umanjuju finansijska sredstva sudije odnosno tužioca u izvještajnom periodu, a predstavljaju izdvajanja za nekretnine, vozila, pokretnu imovinu, otplatu kredita, davanje pozajmice, ulaganja, troškove osiguranja, troškove života, štednju i ostale rashode poput troškova alimentacije, obrazovanja, liječenja i sličnih troškova.

(5) U svrhu provjere izvještaja, Vijeće, putem Jedinice iz člana 86f. ovog zakona donosi i redovno revidira kriterije rizika koji su povjerljive prirode. Kriteriji rizika predstavljaju okolnost ili skup okolnosti na osnovu kojih se određuju prioriteti za provođenje redovne provjere izvještaja o imovini i interesima, sačinjava raspored provjera, te provodi dodatna provjera. Kriteriji rizika obavezno obuhvataju vrijeme podnošenja početnog izvještaja odnosno početak postupka napredovanja na višu poziciju u pravosuđu.

(6) Vijeće će od sudije odnosno tužioca zatražiti dodatne informacije i očitovanja u vezi s podacima iz njegovog izvještaja, kada je to potrebno radi utvrđivanja njihove tačnosti i potpunosti.

(7) Postupak provjere izvještaja je zatvoren za javnost, a kriteriji i rezultati provjere se objavljuju.

Član 86c.

(Provođenje dodatne provjere)

(1) Dodatna provjera, kojom može biti obuhvaćen cijeli izvještaj ili pojedini navodi iz izvještaja, se provodi:

- a) ako se redovnom provjerom izvještaja utvrdi nesrazmjer podataka između finansijskog priliva i finansijskog odliva;
- b) kada to nalažu kriteriji rizika;
- c) kada je izvještaj o imovini i interesima nasumično odabran putem softverske aplikacije;
- d) u drugim slučajevima predviđenim zakonom;
- e) ako izvještaj ne sadrži sve podatke o licima iz člana 86. stava (1) ovog zakona.

(2) Dodatna provjera izvještaja se može provesti i na osnovu obrazložene prijave fizičkog ili pravnog lica o netačnosti navoda u izvještaju.

(3) Dodatna provjera iz stava (1) tačke c) ovog člana se provodi na najmanje 10% podnesenih izvještaja u kalendarskoj godini.

(4) Prilikom dodatne provjere mogu se prikupiti informacije iz:

- a) javnih evidencija: matične knjige, poreske evidencije, sudske evidencije, zemljišne knjige, katastar, registri poslovnih subjekata, udruženja i fondacija, registri vrijednosnih papira, registri prava intelektualnog vlasništva, registri motornih vozila, civilnih aviona, čamaca i drugih plovila i sl.;
- b) drugih evidencija, kao što su evidencije o dugovanjima firmi, evidencije o vrijednosti nekretnina ili automobila, bankovne evidencije i sl.

(5) Kada pristup podacima iz stava (4) ovog člana nije moguće ostvariti direktnim pretraživanjem elektronskih evidencija ili kada je potrebno prikupiti informacije od fizičkih lica, Vijeće upućuje pisani zahtjev za dostavljanje podataka. Nadležne institucije i ostala pravna i fizička lica će dostaviti tražene podatke Vijeću u roku koji je naznačen u zahtjevu.

(6) Za pristup evidencijama komercijalne prirode, osiguravaju se potrebna sredstva u budžetu Vijeća.

(7) Na zahtjev Vijeća, institucije čiji je rad regulisan zakonom o bankama će potvrditi da li stanje računa koje je navedeno za određeni datum odgovara stvarnom stanju računa na taj datum, te da li lica obuhvaćena izjavom imaju neprijavljenih računa ili drugih finansijskih proizvoda kod ove institucije.

(8) Postupkom dodatne provjere izvještaja, mogu se utvrditi sljedeće nepravilnosti:

- a) nedostatak podataka u izvještaju;
- b) navođenje netačnih podataka u izvještaju;
- c) prikrivanje imovine, obaveza, prihoda ili rashoda;
- d) nesrazmjer između podataka finansijskog priliva i finansijskog odliva, koju sudija, tužilac, odnosno član Vijeća ne može objasniti;
- e) prikrivanje aktivnosti koja je nespojiva s funkcijom sudije, tužioca odnosno člana Vijeća;
- f) prikrivanje informacija koje ukazuju na mogućnost postojanja sukoba interesa sudije, tužioca odnosno člana Vijeća.

Član 86d.

(Rezultat provjere)

(1) Postupak provjere okončava se informacijom o provedenoj kontroli koji sadrži podatke o vrsti i obimu provjere, prikupljenim informacijama iz evidencija drugih pravnih lica i drugih izvorima

informacija koji su korišteni tokom provjere, dostupnosti podataka za provođenje provjere, saradnji sudije, tužioca odnosno člana Vijeća u postupku provjere, ishodu provjere s obrazloženjem i druge podatke od važnosti za zaključivanje provjere.

(2) Sudija, tužilac odnosno član Vijeća se obavještava o rezultatu provedene provjere izvještaja, a informacija iz stava (1) ovog člana će se dostaviti sudiji, tužiocu odnosno članu Vijeća.

(3) Ako se provjerom utvrdi bilo koja od nepravilnosti iz člana 86c. ovog zakona, o tome se obavještava Ured disciplinskog tužioca, kojem se dostavljaju sve informacije koje su proizašle iz provjere, radi daljeg postupanja.

(4) U slučaju pokretanja disciplinskog postupka na osnovu stava (3) ovog člana, a izuzetno od pravila disciplinskog postupka propisanog ovim zakonom, obaveza je na sudiji, tužiocu, odnosno članu Vijeća protiv kojeg je pokrenut disciplinski postupak da pruži dokaze kojim će osporiti informacije koje proizilaze iz provjere i osporiti postojanje nepravilnosti iz člana 86c. ovog zakona.

(5) Teret dokazivanja iz stava (4) ovog člana se odnosi isključivo na disciplinske postupke koji su rezultat provjere izvještaja i ne može se koristiti ni u jednom drugom postupku, naročito ne u krivičnom postupku.

(6) Ako se u vrijeme provođenja postupka imenovanja na poziciju u pravosuđu, odnosno u Vijeću, ukaže potreba za dodatnu provjeru iz člana 86c. ovog zakona, donošenje odluke o imenovanju odnosno o izboru se odgađa do okončanja dodatne provjere s pozitivnim ishodom.

(7) Vijeće će informaciju o provedenoj kontroli, s podacima iz izvještaja i podacima do kojih je došlo u postupku kontrole, proslijediti nadležnom organu kada je to potrebno radi provođenja mjera iz nadležnosti tog organa.

Član 86e. (Registar izvještaja)

(1) Vijeće uspostavlja evidenciju, odnosno registar izvještaja o imovini i interesima.

(2) Izvještaji sudije odnosno tužioca kojem je prestao mandat, brišu se iz registra po proteku deset godina od prestanka mandata. Brisanje se neće vršiti za vrijeme dok Vijeće ili bilo koji drugi organ u službenom postupku koristi izvještaje i priloge uz izvještaje.

Član 86f. (Jedinica za provođenje postupka po izvještajima)

(1) Vijeće uspostavlja posebnu organizacionu Jedinicu u okviru Sekretarijata Vijeća (u daljem tekstu: Jedinica), koja je nezavisna u vršenju poslova i nadležna za provođenje odredbi ovog

zakona koje uređuju postupak po izvještajima, bez primanja bilo kakvih uputstava i bez miješanja u rad u konkretnim predmetima.

(2) Jedinicom samostalno rukovodi šef Jedinice, koji organizuje i osigurava zakonito i efikasno vršenje poslova, savjesno vršeći povjerenu funkciju.

(3) Za šefa Jedinice može biti postavljeno lice koje pored općih uslova propisanih Zakonom o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 12/02, 19/02, 8/03 i 35/03, 4/04, 17/04, 26/04, 37/04, 48/05, 2/06, 32/07, 43/09, 8/10, 40/12 i 93/17) ispunjava i posebne uslove propisane Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta u Sekretarijatu.

(4) Šefu Jedinice u radu pomažu zamjenik šefa, pravni savjetnici, stručni savjetnici i ostali zaposleni koji vrše poslove utvrđene Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta u Sekretarijatu.

(5) Odredbe Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine kojima su propisana prava, funkcije, disciplinska odgovornost i nespojivost s funkcijama državnog službenika, shodno se primjenjuju i na zaposlene u Jedinici, a popunjavanje upražnjenih pozicija vrši se u skladu s članom 15. ovog zakona .

(6) Sigurnost i privatnost informacija, komunikacija i druge bitne infrastrukture Jedinice, kao i lična zaštita zaposlenih u Jedinici su zagarantovane. Zaposleni u Jedinici dužni su čuvati sigurnost i povjerljivost informacija i komunikacija u skladu s pravilnikom koji uređuje sigurnost tajnih podataka i sigurnost zaposlenih u Jedinici, koji, na prijedlog direktora Sekretarijata donosi Vijeće, te osigurati zaštitu ličnih podataka u skladu sa Zakonom o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“, broj 49/06, 76/11 i 89/11).

(7) Radi sticanja uslova za pristupanje, korištenje, zaštitu i čuvanje tajnih podataka šef odjela, zamjenik šefa, a po potrebi i drugi zaposleni u Jedinici će prije stupanja na funkciju biti predmetom sigurnosne provjere u skladu sa Zakonom o zaštiti tajnih podataka („Službeni glasnik BiH“, broj 54/05 i 12/09). Za lica iz ovog stava, Vijeće je dužno pravodobno zatražiti pisanim zahtjevom provođenje sigurnosnih provjera.

(8) Disciplinski je odgovoran zaposleni u Jedinici koji je dao netačne ili nepotpune podatke prilikom prijema na upražnjenu poziciju ili prilikom sigurnosne provjere, te koji je prekršio dužnost iz stava (6) ovog člana.

(9) Lica iz stava (4) ovog člana za koja ne postoji potreba sigurnosne provjere će, pri preuzimanju funkcije svojeručno potpisati izjavu o upoznavanju i preuzimanju obaveze postupanja po Zakonu o zaštiti tajnih podataka i pravilniku koji uređuje sigurnost tajnih podataka u Jedinici.

Član 86g.

(Nadležnosti i transparentnost Jedinice)

(1) Jedinica je nadležna da:

- a) provodi odredbe ovog zakona i drugih propisa o izvještajima, prikuplja izvještaje sudija, tužilaca i članova Vijeća, provjerava pravovremenost, tačnost, cjelovitost i istinitost prijavljenih podataka, analizira podatke iz izvještaja u svrhu utvrđivanja nespojivih funkcija ili sukoba interesa;
- b) donosi i redovno revidira kriterije rizika na osnovu kojih se određuju prioriteti za provođenje redovne provjere izvještaja, sačinjava raspored provjera, te provodi dodatnu provjeru;
- c) objavljuje rezultate provjere izvještaja;
- d) u skladu s članom 86d. stavom (3) ovog zakona dostavlja Uredu disciplinskog tužioca informacije koje su proizašle iz provjere.

(2) Rad Jedinice zasniva se na principu transparentnosti. Jedinica uspostavlja sistem podnošenja prigovora otvoren za javnost, te najmanje jednom godišnje objavljuje izvještaj o radu. Informacije o imovini i djelatnostima zaposlenih u Jedinici dostavljaju se u skladu sa Zakonom o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine i objavljuju se uz poštivanje propisa o zaštiti ličnih podataka koji su na snazi u Bosni i Hercegovini. Zaposleni u Jedinici su dužni jednom godišnje ažurirati objavljene informacije.

(3) Kršenje obaveza zaposlenih u Jedinici iz stava (2) ovog člana predstavlja osnov za disciplinsku odgovornost.

Član 86h.

(Vanjsko praćenje rada Jedinice i disciplinskih postupaka)

- (1) Vijeće će, u svrhu praćenja rada Jedinice u vezi prikupljanja, provjere i objavljivanja izvještaja, kao i praćenja cjelokupnog funkcionisanja Jedinice, te praćenja disciplinskih postupaka pokrenutih na osnovu rezultata provjere izvještaja, angažovati stručnjake koji imaju savjetodavnu ulogu.
- (2) Stručnjaci iz stava (1) ovog člana imaju neposredan i neometan pristup svim informacijama, podacima o licima i njihovim izvještajima, kao i dokumentaciji kojom raspolaže Jedinica.
- (3) Stručnjaci imaju pravo pratiti proces zaposlenja u Jedinici i u tom procesu davati pismene preporuke, koje mogu biti odbačene, uz pismeno obrazloženje razloga o neprihvatanju, u roku od 15 dana od dana prijema pismene preporuke.
- (4) U slučaju da Jedinica, na osnovu člana 86d. stava (3) ovog zakona dostavi Uredu disciplinskog tužioca informaciju o nepravilnostima utvrđenim provjerom, stručnjaci će pratiti disciplinski postupak i davati odgovarajuće preporuke.
- (5) Stručnjaci mogu predložiti pokretanje disciplinskog postupka protiv zaposlenih u Jedinici.
- (6) Stručnjaci su dužni čuvati povjerljivost svih podataka koji su definisani kao tajni u skladu sa Zakonom o zaštiti tajnih podataka.
- (7) Stručnjaci dostavljaju pismene preporuke šefu Jedinice vezane za postupanje u konkretnom predmetu provjere izvještaja i o cjelokupnom djelovanju Jedinice, u cilju unapređenja efikasnosti i djelotvornosti njenog rada.

(8) Preporuke stručnjaka iz ovog člana se mogu odbaciti, a u slučaju neprihvatanja preporuka šef Jedinice će pismeno obrazložiti razloge o neprihvatanju, u roku od 15 dana od dana prijema pismene preporuke.

(9) Stručnjaci najmanje jednom godišnje sačinjavaju i javno objavljuju izvještaj o radu i funkcionisanju Jedinice i provođenju postupaka u vezi s provjerom izvještaja, kao i o disciplinskim postupcima pokrenutim na osnovu rezultata provjere izvještaja.

Član 86i.

(Pravilnik u vezi s izvještavanjem)

Vijeće posebnim pravilnikom reguliše dodatne detalje vezane za oblik obrasca izvještaja, uključujući i priloge koji se uz njega podnose, rokove i postupak podnošenja izvještaja, izuzetke od pristupanja podacima, operativne aspekte rada Jedinice unutar Sekretarijata uključujući i savjetodavnu ulogu stručnjaka, uspostavljanje i vođenje evidencije odnosno registra izvještaja, te postupak i dinamiku provjere izvještaja.

Član 86j.

(Prekršaji u vezi s izvještajima o imovini i interesima)

(1) Odgovorno službeno lice u javnom organu koje ne saraduje s Jedinicom, odnosno organom nadležnim za provjeru izvještaja ili ne dostavlja organu tražene informacije, kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 2.000 do 10.000 KM.

(2) Ako rukovodilac javnog organa ne odredi konkretno službeno lice za saradnju s Jedinicom, odnosno organom nadležnim za provjeru izvještaja, prema ovim odredbama odgovoran je rukovodilac.

(3) Fizičko lice koje ne saraduje s Jedinicom, odnosno organom nadležnim za provjeru izvještaja ili ne dostavi organu tražene informacije prema zakonom propisanim procedurama, kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 2.000 do 10.000 KM. Za isti prekršaj pravno lice će se kazniti novčanom kaznom u iznosu od 5.000 do 20.000 KM.

(4) Vijeće podnosi zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka za prekršaje iz ovog člana u skladu sa Zakonom o prekršajima („Službeni glasnik BiH“, br. 41/07, 18/12, 36/14, 81/15 i 65/20).

Član 86k.

(Primjena na članove Vijeća)

Odredbe ovog poglavlja o izvještajima o imovini i interesima jednako se primjenju na sve članove Vijeća.“

Član 23.

U članu 88. stavu (1) iza tačke f) dodaje se tačka g) koja glasi:

„ g) kada je pravosnažnom presudom osuđen za krivično djelo za koje zakon predviđa kaznu zatvora“.

U stavu (4) iza riječi: „utvrdi Vijeće“, dodaje se zarez i riječi: „a iz tačke g) stav (1) ovog člana, na dan pravosnažnosti presude“.

Član 24.

(Donošenje podzakonskih akata)

U roku od 45 dana od dana primjene ovog zakona, Vijeće će donijeti ili uskladiti važeće propise iz čl. 6a., 10a., 85., 86b., 86f. i 86g. ovog zakona.

Član 25.

(Rok za podnošenje prvog izvještaja)

Sudije i tužioci koji se zateknu na funkciji u vrijeme stupanja na snagu ovog zakona, dužni su podnijeti izvještaj o imovini i interesima u skladu s ovim zakonom, u roku od 30 dana od dana donošenja propisa iz člana 86g. ovog zakona.

Član 26.

(Donošenje novog Zakona)

U roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovog zakona, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine će donijeti Zakon o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću koji će biti usklađen sa standardima EU, kako je predviđeno u Mišljenju Evropske komisije o zahtjevu Bosne i Hercegovine za članstvo u Evropskoj uniji.

Član 27.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku BiH“, a primjenjivat će se istekom 90-og dana od dana stupanja na snagu.

PS BiH, broj _____ /21
_____ 2021. godine
S a r a j e v o

PREDSJEDAVAJUĆI

Predstavničkog doma

Parlamentarne skupštine BiH

PREDSJEDAVAJUĆI

Doma naroda

Parlamentarne skupštine BiH

OBRAZLOŽENJE

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u članu IV. 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, prema kojem je Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine nadležna za donošenje zakona koji su potrebni za provođenje odluka Predsjedništva ili za vršenje funkcija Skupštine prema Ustavu Bosne i Hercegovine.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Zakon o VSTV-u posljednji put je izmijenjen i dopunjen 2008. godine. Od tada, praksa je pokazala da je potrebno izvršiti izmjene i dopune u nizu odredbi koje su postale zastarjele ili iziskuju ozbiljnu reformu. Zakonodavni okvir je nepotpun i ne garantira u dovoljnoj mjeri nezavisnost, samostalnost, odgovornost i efikasnost pravosuđa. Proces izrade izmjena i dopuna Zakona o VSTV-u započeo je u periodu od 2010. do 2012. godine, ali zbog različitih prepreka nikada nije priveden kraju. Radi istih prepreka, Nacrt zakona o VSTV-u koji je Ministarstvo pravde BiH dostavilo 2014. godine Venecijanskoj komisiji Vijeća Evrope, nije nikada usklađen s preporukama ove organizacije. Nakon stupanja na snagu Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između EU i BiH 2015. godine (SSP) i nakon podnošenja zahtjeva BiH za članstvo u EU iz 2016. godine, VSTV je u toku postupka razmatranja tog zahtjeva od strane Evropske komisije bio predmetom različitih misija stručnog pregleda od strane pravosudnih stručnjaka tj. kolega iz pravosudne struke (engl. *Peer Review Expert Missions*), koje su obuhvatale ocjenjivanje Poslovnika VSTV-a, politikâ imenovanja i ocjene rada, disciplinskih ovlaštenja, borbe protiv korupcije i organizovanog kriminala, izvještaja o imovini i pravosudne edukacije sudija i tužilaca. Evropska komisija podržala je sve preporuke nakon ovih neposrednih misija stručnog pregleda od kojih su mnoge preporučivale izmjene i dopune u svrhu poboljšanja Zakona o VSTV-u. Na osnovu prethodno navedenih preporuka, VSTV je izradio dokument „Inicijativa za izmjenu Zakona o VSTV-u“, koji je u julu 2018. godine podnesen Ministarstvu pravde BiH na sastanku Strukturiranog dijaloga o pravosuđu između EU i BiH. Tom je prilikom Evropska komisija zahtijevala hitno postupanje u vezi s izradom izmjena i dopuna Zakona o VSTV-u. Isti je zahtjev ponovljen i 29. maja 2019. godine, kada je Evropska komisija u svom Mišljenju o zahtjevu BiH za članstvo u EU odredila „unapređenje funkcionisanja pravosuđa usvajanjem novog zakona o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću u skladu s evropskim standardima“ kao jedan od 14 ključnih prioriteta koje je BiH obavezna ispuniti na putu k narednoj fazi pristupanja članstvu u EU.

Ministarstvo pravde je 2019. godine oformilo Radnu grupu za izradu izmjena Zakona o VSTV-u. Na svom prvom sastanku u januaru 2020. godine, ova Radna grupa odlučila je iskoristiti spomenutu Zakonodavnu inicijativu VSTV-a kao polazni dokument u svom radu na budućim izmjenama i dopunama Zakona o VSTV-u. Međutim, za proces izrade sveobuhvatnih izmjena i dopuna Zakona o VSTV-u definitivno će trebati podosta vremena. Nadalje, uslijed ozbiljnog slabljenja integriteta u pravosuđu tokom proteklog perioda (pogledati „Izveštaj stručnjaka o pitanjima vladavine prava u BIH“, poznatiji kao „Pribe izvještaj“), pokazalo se nužnim ciljano poboljšati zakonodavni okvir i predložiti određene izmjene i dopune ovog zakona kojima će se ponuditi hitne popravke, posebno u vezi s jačanjem integriteta nosilaca pravosudnih funkcija.

Pored toga, postoji cijeli niz odredbi u Zakonu koje se ne odnose na integritet, ali za koje je nedavna praksa pokazala da predstavljaju prepreku za efikasno funkcionisanje pravosuđa i za sam VSTV. Takve se odredbe takođe moraju hitno uvrstiti u skup izmjena i dopuna Zakona o VSTV-u. Postupak izrade sveobuhvatnih izmjena i dopuna Zakona o VSTV-u u okviru Radne grupe Ministarstva pravde BiH i ovaj Prijedlog za izradu hitnog i ograničenog obima izmjena i dopuna međusobno se ne isključuju. Prijedlogom zakona uređuju se pitanja koja je potrebno hitno riješiti kako bi se poboljšao integritet i omogućilo efikasnije i transparentnije funkcionisanje pravosuđa i VSTV-a, a s čijim rješavanjem se ne bi moglo čekati na dovršetak Nacrta o sveobuhvatnom skupu izmjena i dopuna od strane Radne grupe Ministarstva pravde BiH i na njegovo naknadno usvajanje u Vijeću ministara BiH i u Parlamentarnoj skupštini BiH. Dakle, u osnovna pitanja koja su uređena u Prijedlogu zakona, a koja zahtijevaju hitno usvajanje spada sljedeće: sukob interesa članova VSTV-a, izvještaji o imovini sudija i tužilaca, što uključuje i same članove VSTV-a te njihovu provjeru, osnivanje Jedinice za integritet unutar Sekretarijata VSTV-a, pravni lijekovi protiv odluka o imenovanju i pojedine izmjene i dopune vezano za disciplinske prekršaje i disciplinske postupke koji se vode protiv sudija i tužilaca.

III. PRINCIPI (NAČELA) NA KOJIMA JE PRIJEDLOG ZASNOVAN

Prijedlog zakona zasnovan je na principima integriteta nosilaca pravosudnih funkcija, transparentnosti rada, principu dvostepenosti pri odlučivanju i principu odgovornosti nosilaca pravosudnih funkcija.

-Integritet nosilaca pravosudnih funkcija je standard kojeg se nosilac pravosudne funkcije treba držati tokom svoje karijere da odgovori visokim zahtjevima pravosudne funkcije je širok pojam koji obuhvata višestruke kvalitete koji se očekuju od svakog nosioca pravosudne funkcije (nezavisnost, nepristrasnost, profesionalnost, odgovornost, stručnost, dolično ponašanje...). Princip integriteta pojedinačnog nosioca pravosudne funkcije posebno će se osigurati poštivanjem propisa o sprečavanju sukoba interesa kao i kroz godišnje podnošenje finansijskih izvjava i njihovim javnim objavljivanjem.

-Transparentnost rada je ključna za uspostavljanje mehanizama kontrole i jačanje povjerenja građana u pravosuđe. Transparentnost je posebno važna u pogledu rada VSTV-a zbog velikog stepena nezavisnosti i širokih ovlaštenja koja ima ovaj organ, te se princip javnosti u radu ovog organa javlja kao jedan od bitnih mehanizama kontrole i osiguranja odgovornosti. Pravosudne institucije trebaju graditi povjerenje u odnosima s javnosti na način da afirmišu principe transparentnosti i odgovornosti u svakodnevnom radu.

-Dvostepenost pri odlučivanju, kako pravo na djelotvoran pravni lijek predstavlja osnov za poštovanje i zaštitu individualnih prava, te uvođenje sudske kontrole na odluke Vijeća (o imenovanju nosioca pravosudne funkcije) je u skladu s principima pravne države. Na odluke Vijeća trebaju se primjenjivati i opći propisi koji se primjenjuju na javne institucije, poput Zakona o upravnom postupku i Zakona o upravnim sporovima koji predviđa sudsku zaštitu pokretanjem upravnog spora pred sudom.

-Odgovornosti nosilaca pravosudnih funkcija- Nezavisnost nosilaca pravosudnih funkcija nije privilegija data u njihovom sopstvenom interesu, već u interesu vladavine prava i lica koja traže i očekuju nepristrasnu pravdu i ona obuhvata niz prava ali i obaveza. Opće je pravilo da nosilac

pravosudne funkcije, koji ne vrši svoju funkciju na odgovarajući način, može biti podložan disciplinskoj odgovornosti, pred organom koji provodi disciplinski postupak u skladu s principima na kojima se zasniva pravednost procedure vođenja postupka i zakonitosti disciplinskih sankcija. U ovom pravcu Evropska mreža pravosudnih vijeća navodi u svojim preporukama da „Pravosuđe može steći povjerenje društva kojem služi samo odgovornošću“.

Obrazloženje pojedinih predloženih rješenja:

Članom 2. Prijedloga zakona propisuje se da će se na članove Vijeća primjenjivati odredbe Zakona o VSTV-u koje se odnose i na same sudije i tužioce. Budući da se važećim zakonom smatralo nužnim da se precizira da se upućivanja na sudije i tužioce primjenjuje i na predsjednike sudova i glavne tužioce i zamjenike, takođe je potrebno da se navede i to da se ista upućivanja primjenjuju i na same članove Vijeća.

Članom 3. Prijedloga zakona propisuje se da se članovi Vijeća tokom trajanja svog mandata i godinu dana nakon isteka mandata ne mogu prijavljivati niti biti birani na upražnjena mjesta u pravosuđu, uključujući i mjesta u ustavnim sudovima i u Uredu disciplinskog tužioca. Ova odredba omogućava razuman period tokom kojeg se članovi Vijeća koji su nosioci pravosudnih funkcija ne mogu prijavljivati na upražnjena radna mjesta kako bi se umanjila opasnost od pojave sukoba interesa i korištenja položaja u Vijeću za dobivanje unapređenja.

U skladu s mišljenjem Venecijanske komisije predloženo rješenje je „ublaženo“ tako da se član Vijeća ne može prijaviti niti biti biran na upražnjenu poziciju u pravosuđu koja predstavlja napredovanje, te je precizirano da se zabrana odnosi samo na taksativno navedene rukovodne pozicije u Uredu disciplinskog tužioca i u Sekretarijatu Vijeća.

Članovima 4. i 5. Prijedloga zakona propisuju se slučajevi prestanka mandata članova Vijeća i slučajevi njihovog razrješenja. U dosadašnjem zakonu postoji samo jedan član kojim se predviđa prestanak mandata članova Vijeća. Članovi 4. i 5. Prijedloga zakona sada dijele slučajeve prestanka mandata članova na slučajeve koji se događaju *po sili zakona* (izmijenjeni član 6.) i one u kojima je za razrješenje potreban prijedlog Vijeća (novi član 6a). Takođe, članom 6a. predviđa se i postupak razrješenja člana Vijeća.

U skladu s mišljenjem Venecijanske komisije predloženo rješenje je član 3. Nacrta zakona (dopunjeni član 6.) dopunjen je stavom (3), odnosno obavezi da odluka o prestanku mandata mora da sadrži tačan dan prestanka mandata.

Takođe, opravdana je preporuka Venecijanske komisije, te su u članu 5. Nacrta zakona (član 6a.) predložena rješenja precizirana, ali i odredba dopunjena (novi st. 8-10) kojim se nalaže obaveza obrazloženja razloga za razrješenje, te se ostavlja mogućnost, odnosno pravo preispitivanja odluke u sudskom postupku.

Članom 6. Prijedloga zakona definiše se koje situacije zapravo predstavljaju sukob interesa člana Vijeća, posebno u slučajevima kada se član Vijeća ili njegov srodnik prijavi na upražnjeno mjesto u pravosuđu ili u drugim situacijama u kojima član Vijeća ima privatni interes koji bi mogao uticati na zakonito i nepristrasno izvršavanje funkcije. Dosadašnjim zakonom ne predviđa se koji slučajevi su zapravo ti u kojima se pojavljuje sukob interesa članova Vijeća. Isto tako, predviđeno je i to da će, ukoliko član Vijeća ne eliminira sukob interesa, takav propust predstavljati razlog za njegovo razrješenje.

Tačka b) u stavu (1) predloženog člana u skladu s mišljenjem Venecijanske komisije preciznije navodi „druge situacije“ sukoba interesa, te se odredba dopunjuje novim stavom (3) koji nalaže obavezu članu Vijeća da prijavi Vijeću i zatraži svoje izuzeće u komisiji za obavljanje razgovora i postupku predlaganja i imenovanja kandidata koji je njegov srodnik, ali ne živi s njim u zajedničkom domaćinstvu.

Članom 7. Prijedloga zakona propisuje se da se član Vijeća ne može suzdržati od glasanja. U praksi je uočeno da se članovi Vijeća često suzdržavaju od glasanja, što ne bi trebalo biti slučaj, jer bi svi članovi trebali vršiti svoje funkcije i imati svoj stav u vezi s pojedinim pitanjima o kojima se na Vijeću raspravlja.

Na član 7. Prijedloga zakona Venecijanska komisija nije imala sugestije.

Član 8. Prijedloga zakona je pozicioniran kao nova odredba nakon dostavljenog Mišljenja VSTV-a, jer je ocijenjeno opravdanim dopuniti važeću odredbu člana 17. kojom su propisane nadležnosti VSTV-a. Ovom odredbom se u katalogu nadležnosti Vijeća propisuje i nadležnost „da prikuplja, provjerava i objavljuje izvještaje o imovini i interesima sudaca i tužilaca“, a koja je nadležnost razrađena ovim prijedlogom zakona.

Na član 8. Prijedloga zakona Venecijanska komisija nije imala sugestije.

Članom 9. Prijedloga zakona propisuje se pravni lijek u vezi s odlukom o imenovanju koju donosi Vijeće i koja se smatra upravnim aktom protiv kojeg se može pokrenuti upravni spor pred Sudom BiH. Dosadašnji Zakon o VSTV-u ne predviđa pravni lijek protiv odluka Vijeća o imenovanju, mada bi i ti akti trebali biti podvrgnuti kontroli u pogledu njihove zakonitosti. Na to je ukazivala i Venecijanska komisija u pomenutom Mišljenju iz 2014. godine, a i Evropska komisija u Analitičkom izvještaju uz Mišljenje o zahtjevu BiH za članstvo u EU iz 2019. godine. Na odluke Vijeća trebali bi se primjenjivati i opći propisi koji se primjenjuju na javne institucije, poput Zakona o upravnom postupku i Zakona o upravnim sporovima koji predviđa sudsku zaštitu pokretanjem upravnog spora pred sudom.

Predviđena je hitnost postupka, jer je predviđeno da u slučaju pokretanja upravnog spora za tu poziciju se odgađa stupanje na funkciju novoimenovanog sudije ili tužioca, dok se ne okonča sudski postupak. Odgađanje stupanja na funkciju novoimenovanog sudije ili tužioca je u cilju da se izbjegnu problemi koji bi mogli nastati ukoliko imenovano lice položi zakletvu i preuzme funkciju prije okončanja spora.

U skladu s Mišljenjem Venecijanske komisije predloženo rješenje koje se odnosi na član 44. Zakona dopunjeno je u stavu (1) u pogledu načina objavljivanja odluke, te u stavu (3) Komisija predlaže da se takva odluka u upravnom sporu ne može osporavati u meritumu, odnosno da se samo preispituje pravilnost procedure postupka u donošenju odluke o imenovanju.

Članom 10. Prijedloga zakona propisuje se odgovornost za disciplinske prekršaje za sudije, tužioce i članove Vijeća. Evropska mreža pravosudnih vijeća navodi u svojim preporukama sljedeće: „Pravosuđe može steći povjerenje društva kojem služi samo odgovornošću“ (preporuke i principi iz perioda 2012. - 2016. godine, ažurirano 2017. godine, preporuka 79 o odgovornosti). Nadalje, nisu svi članovi Vijeća sudije i tužioci, poput npr. onih članova koji su advokati ili izvršni ili zakonodavni funkcioneri, pa bi i oni trebali biti odgovorni za svoj rad kao javni funkcioneri.

Na član 10. Prijedloga zakona Venecijanska komisija nije imala sugestije.

Članom 11. Prijedloga zakona predviđena je izmijenjena i dopunjena lista disciplinskih prekršaja za sudije i predsjednike suda, naročito u pogledu kršenja odredaba o imovinskim izvještajima iz ovog zakona kao i povreda prava na suđenje u razumnom roku. Konsultativno vijeće evropskih sudija (CCJE) navodi u svom Mišljenju br. 21(2018) pod tačkom br. 30 da su „disciplinski postupci još jedan važan regulatorni mehanizam za borbu protiv korupcije“. U Preporuci Vijeća Evrope CM/Rec (2010)12 „o sudijama: nezavisnost, efikasnost i odgovornosti“ naglašava se važnost disciplinskih mjera u kontekstu etike (tačka br. 72): „Sudije se u svojim aktivnostima trebaju rukovoditi etičkim principima profesionalnog ponašanja. U ovim principima nisu sadržane samo funkcije koje bi mogle biti sankcionisane disciplinskim mjerama, nego se njima daju i smjernice sudijama o tome kako da se ponašaju“. Konkretnije, a u vezi s izvještajima o imovini, Venecijanska komisija Vijeća Evrope zahtijeva ozbiljne disciplinske posljedice (CDL-AD (2015)042, pod tačkom br. 39): „Prema mišljenju Venecijanske komisije, obavezu za objavljivanjem stanja u pogledu imovine i prihoda potrebno je povezati sa sankcijom koja je dovoljno ozbiljna kako bi poslužila u svrhu odvraćanja. Mada se u izvještajima o imovini može napraviti izuzetak u pogledu manjeg ili nenamjernog propusta, u principu neprijavlivanje imovine samo po sebi predstavlja dovoljno ozbiljnu povredu koja bi dovela do razrješenja.“ Nadalje, u Preporuci za zemlje Zapadnog Balkana o objavljivanju finansija i interesâ javnih funkcionera (2014), u dijelu koji se bavi „sankcijama“ (a lit. G) navodi se sljedeće: „Svaka država članica dužna je osigurati učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće krivične ili nekrivične sankcije i mjere, uključujući i kazne koje podrazumijevaju lišavanje slobode i novčane sankcije, i to u pogledu sljedećih djela: zakašnjelo popunjavanje, nepopunjavanje, nepotpuna izjava u izvještaju, lažne informacije i nezakonito bogaćenje“. Konačno, Grupa država Vijeća Evrope u borbi protiv korupcije (GRECO) preporučila je „odgovarajuće sankcije za nepoštivanje pravila ili lažno izvještavanje“ za pravosuđe u BiH (Eval IV Rep (2015) 2E, rec. xiii). Mada su prekršajne i krivične sankcije standardne za prekršaje u vezi s prijavljivanjem tj. izvještavanjem na cijelom Zapadnom Balkanu i šire, ograničavanje na disciplinske sankcije u Bosni i Hercegovini očigledno predstavlja ublaženu i umjerenu mjeru. U Francuskoj se za nepodnošenje podataka ili prijavljivanje lažnih podataka ili prikrivanje informacija o imovini kažnjava novčanom kaznom do 45.0000 € ili kaznom zatvora do 3 godine. Pored toga, sud može odrediti i zabranu ostvarivanja građanskih prava, kao i zabranu vršenja funkcije (Zakon 2018-907). U Grčkoj se lica koja krše obavezu prijavljivanja imovine mogu suočiti s čak 10 godina zatvora i milion € novčane kazne (Zakon 3213/2003). U skladu s mišljenjem Venecijanske komisije precizirane su pojedine tačke disciplinskih prekršaja sudija, odnosno predsjednika sudova.

U članu 12. Prijedloga zakona navedena je izmijenjena lista disciplinskih prekršaja tužilaca i glavnih tužilaca. Obrazloženje koje se primjenjuje na član 11. Prijedloga zakona primjenjuje se i na ovom mjestu, a pored toga treba napomenuti da Mišljenje Konsultativnog vijeća evropskih tužilaca (CCPE) br. 13(2018) zahtijeva da se protiv tužilaca „prema potrebi vodi disciplinski postupak koji mora biti utemeljen na zakonu, u slučaju ozbiljnih kršenja dužnosti (nemara, kršenja dužnosti čuvanja službene tajne, propisa o suzbijanju korupcije, povreda prava na suđenje u razumnom roku itd.), i to iz jasnih i utvrđenih razloga“. U skladu s Mišljenjem Venecijanske komisije precizirane su pojedine tačke disciplinskih prekršaja tužilaca, odnosno glavnih tužilaca.

U skladu s Mišljenjem Venecijanske komisije inkorporiran je novi član 13. kojim se iza člana 57. Zakona o VSTV-u dodaje novi član 57a. koji taksativno propisuje disciplinske prekršaje člana Vijeća.

Takođe, u skladu s Mišljenjem Venecijanske komisije u Prijedlog zakona dodaju se novi **članovi 14. i 15. :**

Novim članom 14. dopunjuje se član 58. Zakona o VSTV-u shodno kojem se propisana *disciplinska mjera* „premještanje“ odnosi i na premještanje s mjesta predsjednika ili potpredsjednika Vijeća na mjesto člana Vijeća.

Novim članom 15. iza člana 61. dodaju se novi članovi 61a. i 61b., kojim su uređena posebna pravila za disciplinski postupak protiv člana Vijeća, obzirom da je to bila praznina u važećem Zakonu o VSTV-u. Cijeneći da u disciplinskim komisijama protiv sudija i tužilaca učestvuju članovi Vijeća, te odredbe, kako je praksa pokazala su teško primjenjive na disciplinski postupak protiv člana Vijeća. Venecijanska komisija sugerše da o disciplinskoj odgovornosti člana Vijeća treba da odluči nezavisno tijelo, odnosno tijelo na koje neće imati uticaj član Vijeća protiv koga se vodi disciplinski postupak (predloženi 61b.).

Član 16. Prijedloga zakona, a kojim se mijenja član 72. važećeg Zakona o VSTV-u (koji je u Nacrtu dostavljenom Venecijanskoj komisiji bio numerisan kao član 12.) dopunjen je tako da se odredba stava (1), kako na sudije i tužioce, isto tako odnosi i na članove Vijeća.

Članom 17. Prijedloga zakona preciziraju se i poboljšavaju odredbe o zabrani sudijama i tužiocima da vrše nespojive funkcije. Ovaj se član odnosi na Preporuku Vijeća Evrope CM/Rec(2010)12 o nezavisnosti sudija i drugim pitanjima (pod tačkom br. 29): „Sudije trebaju biti svjesni da njihovo članstvo u pojedinim neprofesionalnim organizacijama može narušiti njihovu nezavisnost ili nepristrasnost. Potrebno je da svaka država članica utvrdi koje su aktivnosti nespojive s nezavisnošću i nepristrasnošću sudija. Primjera radi, utvrđene su nespojive aktivnosti, poput npr. izbornog mandata, profesije advokata, sudskog izvršioca, notara, crkvenih ili vojnih funkcija, mnoštva pravosudnih funkcija, itd. Nadalje, s ciljem da se osigura da sudije imaju vremena za vršenje svoje primarne funkcije, tj. suđenja, mnoštvo mandata u raznim komisijama potrebno je zabraniti, dok je s druge strane potrebno ograničiti i slučajeve u kojima se zakonom propisuje da sudije učestvuju u radu raznih komisija, vijeća, itd“.

Pored toga, potrebno je spomenuti i „Rezoluciju o sudskoj etici“ Evropskog suda za ljudska prava (2008), u kojoj se navodi sljedeće: „Prilikom vršenja svojih pravosudnih funkcija, sudije su dužne postupati nezavisno od svakog vanjskog organa ili uticaja. Oni će se suzdržavati od bilo kakve aktivnosti ili članstva u nekom udruženju i izbjegavati svaku situaciju koja može imati nepovoljan uticaj na povjerenje u njihovu nezavisnost“.

Što se tiče stava (3) člana 82. Zakona o VSTV-u, u Bangalorskim principima ponašanja sudija (2002.) kaže se sljedeće: „5.1. Sudija mora biti svjestan i razumjeti raznolikosti u društvu i razlike koje proizlaze iz različitih izvora, uključujući pored ostalog rasu, boju kože, spol, religiju, nacionalno porijeklo, kastu, invalidnost, starosnu dob, bračni status, seksualnu orijentaciju, socijalni i ekonomski status i druge slične uzroke (‘nerelevantni osnovi’). 5.2. Prilikom vršenja

sudskih dužnosti, sudija ne smije ni riječima niti ponašanjem iskazivati pristrasnost odnosno predrasude prema bilo kojem licu ili grupi na nerelevantnim osnovama“.

Član 17. Prijedloga zakona, kojim se mijenja član 82. važećeg Zakona o VSTV-u (koji je u Nacrtu dostavljenom Venecijanskoj komisiji bio numerisan kao član 13.) u stavu (1) izričito zabranjuje sudiji ili tužiocu vršenje bilo kakvih funkcija ili aktivnosti, plaćenih ili neplaćenih, koje su nespojive s njegovom funkcijom, osim dodatnih aktivnosti preciziranih u člana 83. stavu (2) ovog zakona.

Članom 18. Prijedloga zakona kojim se mijenja član 83. važećeg Zakona o VSTV-u propisuju se dodatne aktivnosti koje sudija i tužilac mogu vršiti izvan radnog vremena. Član 18. Prijedloga zakona (koji je u Nacrtu dostavljenom Venecijanskoj komisiji bio numerisan kao član 14.), u skladu s preporukom Venecijanske komisije obavezuje sudiju ili tužioca koji namjerava preduzeti aktivnosti navedene u stavu (2) tački b) ovog člana, da obavijesti predsjednika suda ili glavnog tužioca, kao i Vijeće. Naime, Venecijanska komisija naglašava da je pogrešno u ovoj odredbi bilo predloženo da sudija ili tužilac za ove aktivnosti traži saglasnost predsjednika suda ili glavnog tužioca.

Na član 19. Prijedloga zakona kojim se mijenja član 84. važećeg Zakona o VSTV-u (koji je u Nacrtu dostavljenom Venecijanskoj komisiji bio numerisan kao član 15.), Venecijanska komisija nije imala primjedbi.

Članom 20. Prijedloga zakona kojim se mijenja član 85. važećeg Zakona o VSTV-u propisuju se slučajevi u kojima sudija ili tužilac može zatražiti mišljenje Vijeća o tome jesu li njegove vanjske aktivnosti spojive s funkcijom koju vrši.

Konsultativno vijeće evropskih sudija (Mišljenje br. 3 pod tačkom br. 29) „ohrabruje da se u pravosuđu uspostavi jedan ili više organa ili lica koja imaju konsultativnu i savjetodavnu ulogu i dostupni su sudijama kada god iskažu određenu nesigurnost u pogledu toga da li je data aktivnost u privatnoj sferi spojiva s njihovim statusom sudije. Postojanje takvih organa ili lica moglo bi potaknuti diskusiju u redovima pravosuđa o sadržaju i značaju etičkih pravila. Slično tome, u Preporuci Vijeća Evrope CM/Rec(2010)12 navodi se pod tačkom br. 74: „Sudije bi trebale biti u mogućnosti tražiti savjete o etičnosti svog postupanja od nekog organa unutar pravosuđa“. U dokumentu „Mjere za efikasno provođenje Bangalorskih principa ponašanja sudija“ (iz 2010.) između ostalog se preporučuje (pod tačkom br. 2.1): „Pravosuđe bi trebalo razmotriti mogućnost osnivanja savjetodavnog odbora za sudsku etiku u čijem sastavu su aktivni i/ili penzionirani sudije koji bi savjetovali svoje članove vezano za ispravnost njihovog planiranog ili predloženog budućeg ponašanja“. Nadalje, Venecijanska komisija Vijeća Evrope navodi (CDL-AD(2013)035, pod tačkom br. 16): „Prilikom provedbe etičkog kodeksa, potrebno je predvidjeti mogućnost da sudije traže savjete od nekog organa unutar svoje organizacije“.

Venecijanska komisija na član 20., koji je bio numerisan kao član 16. sugerirala je da se u stavu (4) predložene odredbe predvidi zaštita sudije ili tužioca u postupanju po mišljenju Vijeća o spojivosti funkcije.

Članom 21. Prijedloga zakona mijenja se član 86. Zakona o VSTV-u i uvodi obaveza sudija i tužilaca da se izjasne tj. izvijeste o svojoj imovini i interesima.

Izvještaj o imovini jedna je od konkretnih mjera za koju Venecijanska komisija Vijeća Evrope zahtijeva da bude „uspostavljena s ciljem borbe protiv korupcije u pravosuđu“ (CDL-AD(2016)00790, pod tačkom br. 88). U vezi s ranijom verzijom Zakona o VSTV-u, Venecijanska komisija je uputila kritiku da: „se u relevantnoj odredbi od sudije ne zahtijeva da u izvještaju prijavi svu svoju imovinu. Potrebno je napomenuti da se potpuno izvještavanje o imovini pokazalo vrijednim oružjem u borbi protiv korupcije u drugim zemljama“. (CDL-AD (2014) 008, br. 120). Dakle, st. 1-5. člana 86. imaju za cilj da se prikaže sveobuhvatna slika o finansijama i privatnim interesima sudija i tužilaca.

Shodno ovoj odredbi omogućava se podnošenje izvještajâ o imovini, a umjesto obaveze da se svake godine iznova moraju prijavljivati sve ranije prijavljene stavke, obaveza je da se prijavljuju samo nove transakcije, uz kopiju izvještaja iz prethodne godine.

Takođe, propisuju se vremenski rokovi u kojima su sudije i tužioci dužni podnijeti svoje izvještaje. Kombinacija ulaznog izvještaja, godišnjeg izvještaja i izlaznog izvještaja uobičajeni je ritam na Zapadnom Balkanu i u drugim zemljama.

Stavom (11) propisuje se da ako sudija odnosno tužilac van banaka drži iznos gotovine veći od 5.000 KM, isti sudija odnosno tužilac taj iznos ne može koristiti kako bi pravdao finansiranje svojih troškova. Ovo je manje strog propis od onoga koji su razmatrali i koji su za BiH predložili stručnjaci. Taj prijedlog je išao toliko daleko da je zabranio da sudije i tužioci uopće drže više od 5.000 KM u gotovini. Nakon temeljnih rasprava, izrađena je odredba kojom se stiže do same srži problema – ne zabranjuje se držanje gotovine iznad određenog iznosa, ali se propisuje da se taj iznos ne može koristiti za pravdanje finansiranja troškova koji se inače ne bi mogli pokriti prijavljenim prihodima. Gotovina predstavlja jedan od najvećih rizika koji prijete da ugroze efikasnost sistema izvještavanja o imovini kojeg zahtijevaju Venecijanska komisija Vijeća Evrope i druge međunarodne organizacije. Ovakav rizik se može ilustrirati na sljedećem primjeru iz Evropske unije; naime, Latvija je imala stalni problem javnih funkcionera koji su prijavljivali velike iznose štednje u gotovini. Bilo je očito da su barem neki od njih prijavili nepostojeće iznose gotovog novca kako bi mogli objasniti naknadno bogaćenje (iz ilegalnih izvora). Sličan problem postojao je i s građanima koji su pokušavali prevariti poreski sistem generalno. Latvija je 2011. godine donijela Zakon o izvještavanju o imovinskom stanju i neprijavljenim prihodima fizičkih lica. Zakon je obavezivao sve rezidente, kao i javne funkcionere koji su imali gotovinsku štednju iznad postavljenih pragova, da se pobrinu da višak tih iznosa bude deponiran u kreditnim institucijama.

U sličnom smjeru, članom 4/1 Zakona o izvještavanju o imovini Albanije predviđa se sljedeće: „Subjekti ovog zakona koji prvi put popunjavaju izvještaj o imovini u skladu s članom 5/1 ne mogu posjedovati niti navesti u izvještaju gotovinu izvan bankarskog sistema preko iznosa od 1,5 miliona Leka [~ 14.000 USD]. Subjekti koji izvještavaju o imovini u skladu s članom 5/1 ovog zakona, dužni su deponirati gotovinu iznad iznosa propisanog u stavu (1) ovog člana, prije nego što nadležnom organu podnesu izvještaj o imovini“.

U zemljama EU postoje opći limiti za gotovinske transakcije poput npr. onih u Grčkoj (300 €), Francuskoj (1.000 €) ili Španiji (2.500 €). Ovim limitima se između ostalog sprečavaju utaja poreza i (drugi) nezakoniti finansijski tokovi. Mada bi pojedini opći limiti za Bosnu i Hercegovinu izašli izvan okvira trenutne reforme u pravosuđu i vjerovatno bi se suočili s političkim otporom, važno je predvidjeti sličan djelotvoran mehanizam u kontekstu izvještavanja o imovini. U tom

smislu, predloženo rješenje manje je „invazivno“ od spomenute albanske odredbe ili od općeg gotovinskog limita, budući da licima koja izvještavaju daje diskrecijsko pravo da odluče žele li položiti novac na bankovni račun ili ga čuvati kao gotovinu, dok bi se istovremeno onemogućavala zloupotreba.

Na ovaj član Prijedloga zakona, koji je bio numerisan kao član 17., Venecijanska komisija sugerisala je, da ukoliko lica iz stava (1) ovog člana odbiju dati sudiji odnosno tužiocu podatke potrebne za podnošenje izvještaja, sudija odnosno tužilac će to navesti u izvještaju, te dostaviti neki dokaz da je podatke tražio, odnosno da njegovom zahtjevu nije udovoljeno. Komisija predlaže da se zahtijeva barem podnošenje nekih oblika dokaza o odbijanju ili o stvarnom pokušaju dobivanja informacija. Shodno mišljenju Venecijanske komisije dopunjen je stav (10) Prijedloga zakona.

Članom 22. Prijedloga zakona uvode se novi članovi 86.a do 86k. kojima se propisuju načini osiguranja transparentnosti izvještaja o imovini, pregled i analiza podataka, registar izvještaja, osnivanje Jedinice, donošenje pravilnika u vezi s izvještavanjem i uređuju se prekršaji u vezi s izvještajima o imovini.

Novim članom 86a. uređuje se transparentnost izvještaja o imovini. Izvještaji o imovini dostupni su javnosti. Javna dostupnost izvještaja – uključujući i njihovu dostupnost putem interneta – nadalje je u skladu i sa sudskom praksom Evropskog suda za ljudska prava (između ostalog i odlukom od 25. oktobra 2005. u predmetu *Wytych* protiv *Poljske*, br. 2428/05), kojom se podržava „internetski pristup izvještajima [o imovini] [...]“. Bez takvog pristupa, ova obaveza ne bi imala nikakav praktičan značaj niti istinski učinak u vezi sa stepenom informiranosti javnosti [...]“.

Takođe je potrebno napomenuti da je Evropski sud pravde presudio u korist javnog pristupa u vezi s prihodima članova Evropskog parlamenta (slučaj T-471/08). Nadalje, u Preporuci za zemlje Zapadnog Balkana o objavljivanju finansija i interesa javnih funkcionera (2014) kaže se pod tačkom br. H.1: „Budući da je nadzor od strane javnosti općenito rečeno jedan od najefikasnijih instrumenata, izvještaji o prihodima i imovini trebali bi biti dostupni putem interneta. U idealnom slučaju, izvještaji podneseni putem interneta objavljuju se u stvarnom vremenu. Korisna javna baza podataka o izvještajima naročito iziskuje da pristup tim bazama bude elektronski i besplatan, a da ti podaci budu u formatu koji se može pretraživati i mašinski iščitavati.“ Nadalje, u „Zakonodavnom priručniku o sukobu interesa“ (2015), čiji je autor Vijeće Evrope, preporučuje se u stavu (2) članu 15 da se „izvještaji objavljuju putem interneta, a da pristup izvještajima bude besplatan“.

Stav (2) ovog člana Prijedloga zakona u pogledu izuzetaka dostupnosti podataka shodan je Preporuci za zemlje Zapadnog Balkana o objavljivanju finansijskih sredstava i interesa javnih funkcionera (2014) pod tačkom br. I.2 navodi se sljedeće: „Lični podaci mogu se izuzeti iz objave u cilju zaštite privatnosti i sigurnosti javnog funkcionera. To se posebno odnosi na lokaciju imovine, registarske tablice vozila, identifikacijske brojeve tekućih računa, štednih računa, depozitnih sefova ili kreditnih kartica“. U tom smislu, u slučaju objavljivanja iznos gotovine može se smatrati sigurnosnim rizikom. Međutim, sve dok se objavljuje samo ukupni iznos cjelokupne uštedevine (stanje na bankovnom računu plus gotovina), nijedan autsajder ne bi znao raspolaže li zapravo prijavitelj imovine bilo kakvom gotovinom, te ako raspolaže, u kojem iznosu gotovine se ovdje zapravo radi.

Stav (3) ovog člana podrazumijeva, da dokumenti koji se dostavljaju u prilogu nisu sastavni dio izvještaja.

Treba napomenuti da su u drugim zemljama izvještaji dostupni javnosti bez vremenskog ograničenja. U tom smislu, stav (6) prilično je skroman i minimalno invazivan pristup.

Na ovaj član Prijedloga zakona Venecijanska komisija nije imala primjedbi osim što je sugerisala, i shodno tome u stavu (6) umjesto predloženog roka od jednu godinu, taj rok produžen na tri godine.

Članovima 86b. i 86c. uređuje se postupak u vezi s načinom na koji Vijeće pregleda i analizira podatke iz izvještaja i na predložena rješenja Venecijanska komisija nije imala primjedbi, prijedloga niti sugestija, osim što je u članu 86b. stavu (5) preporučeno da se pojasne kriteriji rizika koje Jedinica iz člana 86f. donosi i redovno revidira i koji su povjerljive prirode. Shodno tome, ovim stavom se predviđa da kriteriji rizika obavezno obuhvataju vrijeme podnošenja početnog izvještaja, odnosno početak postupka napredovanja na višu poziciju u pravosuđu kao dva najosjetljivija trenutka za moguću dodatnu provjeru izvještaja.

Sistematska provjera izvještaja o imovini standardno je obilježje sistema izvještavanja o imovini na cijelom Zapadnom Balkanu i šire. U tu svrhu, Grupa država Vijeća Evrope u borbi protiv korupcije (GRECO) preporučila je da se za pravosuđe BiH razvije „efikasan sistem za pregled godišnjih finansijskih izvještaja, uključujući i odgovarajuće ljudske i materijalne resurse, [i] kanale saradnje s relevantnim organima“ (Eval IV Rep (2015) 2E, rec. xiii). S tim u vezi, može se citirati i Evropski sud za ljudska prava, koji zapaža „da ova [provjera] služi u svrhu osiguravanja zaštite od zlostavljanja ili pokušaja članova vijeća da izbjegnu obavezu po pitanju prijavljivanja njihovog finansijskog stanja. Poređenje izvještaja s prijavama poreza na dohodak omogućuje organima da utvrde tačnost i iskrenost informacija koje su dostavili lokalni političari“ (*Wytych protiv Poljske*, br. 2428/05). Sud je istaknuo da postoji sličnost izvještaja o imovini s poreskim prijavama, pri čemu bi revizije u principu bile moguće u bilo kojem trenutku protiv bilo koga („Sud primjećuje da se i poreska revizija takođe može provesti prema bilo kojem poreskom obavezniku“, *ibid*).

Provjera izvještaja o imovini usmjerena je na skriveni sukob interesa kao i neobjašnjivo bogatstvo u skladu s međunarodnim standardima. Prema riječima Preporuke za zemlje Zapadnog Balkana o objavljivanju finansija i interesa javnih funkcionera (2014.) pod tačkom A: „Izvještaji o finansijama i interesima služe kao sredstvo za sprečavanje i otkrivanje sukoba interesa i nedozvoljenog bogaćenja među javnim funkcionerima“. Evropski sud za ljudska prava potvrdio je dvostruku svrhu izvještaja o imovini. Sud je napomenuo da izvještaji „javnosti daju priliku da se uvjeri da ovaj postupak [odlučivanja] nije opterećen ni neprimjerenim pritiskom niti neprimjerenim lobiranjem, niti čak direktnom korupcijom“. Slično tome, Venecijanska komisija Vijeća Evrope definira izvještaj o imovini kao standardno sredstvo za „borbu protiv korupcije jer se njime može rasvijetliti bilo koji sukob interesa i eventualno dovesti do ispitivanja svih neuobičajenih prihoda“ (CDL-AD(2016)00790, pod tačkom br. 90).

Nadležnosti predviđene u članu 86c. za prikupljanje dodatnih informacija od podnosilaca izvještaja i od trećih strana, standardne su karakteristike prisutne na cijelom Zapadnom Balkanu i šire. Prema riječima iz Preporuke za zemlje Zapadnog Balkana o objavljivanju finansija i interesa javnih funkcionera (2014.), pod tačkom br. E.6: „Radi utvrđivanja tačnosti dostavljenih podataka, nadzorni organ mora izvršiti unakrsnu provjeru podatka kod velikog broja državnih baza podataka.

Nadzorni organ bi takođe trebao imati i pristup javnim ili na dobrovoljnom osnovu dostupnim privatnim podacima i trebao bi imati mogućnost vršenja (vanjskih) inspekcija imovine u pojedinim slučajevima“.

Važno je napomenuti i to da postoje primjeri zemalja u kojima organi koji provjeravaju izvještaje o imovini imaju (neposredan) pristup bankovnim podacima, bez potrebe za posredovanjem sudije ili tužioca (Bugarska i Grčka su u tom pogledu pohvalni primjeri Evropske unije, dok u Francuskoj organ nadležan za prikupljanje izvještaja o imovini čak ima pristup i podacima iz Finansijsko-obavještajne jedinice, prema članu L.561-31 Francuskog monetarnog i finansijskog zakonika). U konačnici, treba podsjetiti da i Venecijanska komisija Vijeća Evrope podržava da organi zaduženi za nadzor izvještaja o imovini imaju direktan pristup „općim podacima o finansijskom stanju i bitnim transakcijama, kao i informacijama o imovini sudaca dobivenih od poreskih vlasti, državnih registara i finansijskih institucija“ (CDL-AD(2019)024, tačka br. 29).

Treba napomenuti da je Direktivom EU br. 2011/16 ukinuta bankarska tajna i da se novom Direktivom EU br. 2014/107/EU o „obaveznoj automatskoj razmjeni podataka u oblasti oporezivanja“ predviđa automatizovana godišnja razmjena podataka za sve strane vlasnike bankovnih računa, što uključuje stanje na računu ili vrijednost sredstava. Razmjena podataka ne uzima u obzir činjenicu jesu li ili ne bankovni računi propisno prijavljeni za svrhe oporezivanja. Ako se bankarski podaci mogu automatski razmjenjivati prekograničnim putem, isto se može vršiti još i više unutar same države između samih banaka i domaćih državnih organa. Nadalje, Evropska unija trenutno radi na tome da vođenje nacionalnih evidencija bankovnih računa postane obavezno u 2018. godini. Sve u svemu, OECD je s pravom izjavio već u 2011. godini da je: „era tajnosti u bankarstvu okončana“.

Član 86d. propisuje obavezu Vijeća da informaciju o ishodu provjere dostavi sudiji ili tužiocu, a u slučaju uočenih nepravilnosti informaciju dostavlja na nadležno postupanje Uredu disciplinskog tužioca, ali i drugim nadležnim organima koji će u skladu sa svojim nadležnostima, ako utvrde potrebnim, provesti potrebne radnje i mjere.

Ovaj član uvodi institut obrnutog tereta dokazivanja u slučaju pokretanja disciplinskog postupka na osnovu rezultata dodatne provjere iz člana 86c. ovog zakona. Ako disciplinski tužilac podnese disciplinsku tužbu na osnovu informacija proslijeđenih od strane novoosnovane organizacione Jedinice za provjeru izvještaja u okviru Sekretarijata VSTV-a, tada postoji prezumpcija da je počinjen disciplinski prekršaj, a provjeravani nosilac pravosudne funkcije ili član VSTV-a ima teret da dokaže ili objasni suprotno. Ovaj institut se koristi isključivo u kontekstu rezultata provjere izvještaja, i izuzetno od pravila disciplinskog postupka propisanih ovim zakonom, te se ne može primijeniti ni u jednom drugom postupku, naročito ne krivičnom.

Standard obrnutog tereta dokazivanja u postupcima provjere sudija i tužilaca je potvrđen presudom Evropskog suda za ljudska prava u predmetu Xhoxhaj protiv Albanije (br. 15227/19) od 9. februara 2021. g. Evropski sud za ljudska prava je utvrdio da nije došlo do povrede člana 6. stava 1 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava u pogledu načela pravne sigurnosti, a povodom žalbe aplikantice da je u toku procesa došlo do nerazumnog prebacivanja tereta dokazivanja na nju, jer Zakon o provjeri nije predvidio nikakva posebna zakonska ograničenja u pogledu procjene imovine, što je nadležnim organima omogućilo da ispituju njene transakcije koje su se dogodile u

prošlosti i da je, u konačnom, razriješe funkcije zbog okolnosti i činjenica kojima ona nije mogla da opravda kupovinu nekretnine. Sud je zaključio da obrnuti teret dokazivanja nije sam po sebi arbitraran u postupcima provjere izvještaja o imovini nosilaca pravosudnih funkcija.

Uvođenje ovog standarda u b/h zakonodavstvo nije novina, jer „obrnuti teret dokazivanja“ predviđen je u KZ BiH kod „Proširenog oduzimanja imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom“ - član 110a., kao i u članu 15. „Teret dokazivanja“, u Zakonu o zabrani diskriminacije, te se smatra opravdanim.

Članom 86e. propisuje se da Vijeće uspostavlja registar izvještaja. Izvještaji o imovini predstavljaju bitne dokumente kad god se pokrene disciplinska ili krivična istraga protiv prijavitelja imovine ili člana porodice, bez obzira na to da li izvještavanje jeste ili nije prihvaćeno kao polazišna tačka u istrazi. Stoga je izvještaje potrebno čuvati u arhivi onoliko dugo koliko bi se oni mogli pokazati relevantnim u krivičnoj istrazi. Zastare su propisane Krivičnim zakonom. Treba imati na umu da se čak i kraći periodi mogu obustavljati ili prekidati na znatno duže vrijeme. U Preporuci za zemlje Zapadnog Balkana o objavljivanju finansija i interesa javnih funkcionera (2014) kaže se sljedeće (pod tačkom br. I.4): „Izvještaji moraju biti arhivirani dovoljno dugo nakon što je obaveznik izvještavanja okončao svoje funkcije, u cilju da se nakon zaposlenja omoguće provjere i istrage u okviru zastare relevantnih krivičnih djela“. S komparativnog stanovišta, period od 5 godina je prekratak. Evidencije vezane za izvještaje o imovini čuvaju se neograničeno npr. u Albaniji, Kosovu* i Rumuniji. U Latviji ovaj period je 30 godina, dok se u Poljskoj i Sloveniji evidencije čuvaju 10 godina.

Na predloženo rješenje Venecijanska komisija nije imala primjedbi, prijedloga niti sugestija.

Članom 86f. propisuje se osnivanje Jedinice pri Sekretarijatu Vijeća. Za povratak povjerenja u integritet nosilaca pravosudnih funkcija, potrebno je osnažiti uspostavljeni sistem provjera izvještaja o imovini u skladu s ovim izmjenama i dopunama tako što se osniva Jedinica kao profesionalni organ unutar Sekretarijata Vijeća.

Obzirom da je i već pomenuti Izvještaj stručnjaka o pitanjima vladavine prava u BiH (Priebe izvještaj) konstatovao kako je dosadašnje pohranjivanje finansijskih izvještaja na osnovu važećeg Zakona o VSTV-u besmisleno bez mogućnosti ikakve provjere, ovim članom se povjerava provjera izvještaja o imovini Jedinici, s izričitom zakonskom osnovom.

Naime, evropski standardi naglašavaju da „efikasna prevencija korupcije u pravosudnom sistemu u značajnoj mjeri zavisi od političke volje u dotičnoj državi za pružanjem *institucionalnih, infrastrukturnih i drugih organizacijskih vidova zaštite integriteta*“ (Mišljenje br. 21 (2018) Konsultativnog Vijeća Evropskih sudija - CCJE). S tim u vezi, treba napomenuti da se u Mišljenju izričito spominju „visoka sudska vijeća ili drugi samoupravni organi“ u dijelu pod naslovom „Organizacioni okvir“ za takvu zaštitu. Dakle, Jedinica za integritet koja bi podržavala rad VSTV-a u ovom dijelu se uklapa i u logiku preporuka CCJE-a.

Konačno, a kako navodi i Priebe izvještaj, zajedno s povećanom transparentnošću kroz objavljivanje izvještaja o imovini, takav nadzor nad provjerama koji bi vršila Jedinica bi smanjio zabrinutosti u pogledu potencijalnih zloupotreba i manipulacija u ovom postupku.

Što se tiče nacrtu člana 86f, Venecijanska komisija pozdravlja uspostavu Jedinice za integritet. Razumije da su razlozi zbog kojih je ova Jedinica osnovana kao dio Sekretarijata VSTV-a prvenstveno povezani s teritorijalnim opsegom koji Ugovor o prijenosu daje VSTV-u i bilo kojem unutrašnjem organu uspostavljenom u njemu. Međutim, Komisija ističe važnu ulogu koju će Jedinica imati u procjeni izjave o imovini i interesima, te ukazuje na potrebu osiguravanja nezavisnosti ove jedinice i na potrebu uspostavljanja zaštitnih mjera kako bi se zaštitila od mogućeg uplitanja samog VSTV-a, uključujući i upravu Sekretarijata. S tim u vezi, Venecijanska komisija preporučuje da se izričito pruže preciznija pravila o sastavu i radu Jedinice, uključujući *ex ante* integritet i provjere informacije o njezinim pripadnicima, zajedno s učinkovitim zaštitnim mjerama, uključujući moguće vanjsko praćenje procesa zapošljavanja.

Postupajući po preporukama Venecijanske komisije članom 86f. propisuje se uspostava Jedinice, utvrđuje njena nezavisnost u vršenju poslova, rukovođenje i kadrovska osposobljenost, integritet, obaveza na zaštitu i čuvanje tajnih podataka.

Novim članom 86g. propisana je nadležnost Jedinice za integritet, a novim članom 86h. predviđaju se ovlaštenja, prava i obaveze vanjskih stručnjaka koji imaju savjetodavnu ulogu u Jedinici. Dakle, stručnjaci imaju savjetodavnu ulogu pružaju savjete zaposlenim u Jedinici, ali savjeti stručnjaka iz ovog člana nisu obavezujući, osim što je u slučaju neprihvatanja savjeta, šef Jedinice dužan pismeno obrazložiti razloge o neprihvatanju.

U skladu s ovim članom stručnjaci imaju neometan pristup dokumentaciji kojom raspolaže Jedinica, a koja je potrebna za vršenja njihove uloge, prate proces zaposlenja u Jedinici, te su dužni čuvati povjerljivost svih podataka koji nisu javni.

Članom 86i., koji je bio numerisan kao član 86g. predviđa se da će Vijeće usvojiti Pravilnik o izvještavanju o imovini kojim će se detaljnije urediti pitanja u vezi s obrascem izvještaja o imovini, radom Jedinice za integritet, vođenjem evidencije..., te Venecijanska komisija nije imala sugestija.

Članom 86j. koji je bio numerisan kao član 86h. utvrđuju se prekršaji u vezi s podnošenjem izvještaja o imovini. Zastare su prilično kratke za prekršaje (član 22. Zakona o prekršajima). Međutim, većina prekršaja iz čl. 86h. bi trebali biti otkriveni gotovo odmah. Potrebno je spomenuti da su sankcije predviđene u članu 86h. relativno blage. Na primjer, ometanje rada nadzornog organa u Francuskoj na način da mu ne dostavljaju potrebne informacije kažnjava se zatvorom do jedne godine ili novčanom kaznom do 15.000 €, prema članu 26. stavu (2) Zakona 2018-907. Drugi dobar primjer iz Evropske unije je bugarski Zakon o borbi protiv korupcije iz 2018. godine, kojim se u članu 175. pod stavom (1) sankcionira „svako lice koja ne saraduje ili ne dostavlja nikakve informacije niti dokumente koje Komisija zahtijeva u utvrđenim vremenskim rokovima, uključujući i one u elektronskom obliku“, te Venecijanska komisija nije imala sugestija.

Članom 86k., koji je bio numerisan kao član 86i. propisuje se da se odredba o izvještaju o imovini jednako primjenjuje i na članove Vijeća. Odredba je dodana kako bi se pojasnilo da članovi Vijeća nisu isključeni iz obaveze prijavljivanja imovine. Ova se obaveza proširuje i na članove Vijeća koji nisu sudije i tužioci, poput npr. članova koje je imenovalo Vijeće ministara ili Parlamentarna skupština BiH (Predstavnički dom) ili pak advokatske komore. Evropska mreža pravosudnih vijeća navodi sljedeće u svojim preporukama: „Pravosuđe može steći povjerenje društva kojem

služi samo odgovornošću“ (Preporuke i principi iz 2012. - 2016. godine, ažurirano 2017. godine, preporuka br. 79 o odgovornosti), te Venecijanska komisija nije imala sugestija.

Član 23. Prijedloga zakona inkorporiran je u ovaj tekst na prijedlog Venecijanske komisije, te se istim vrše dopune u članu 88. koji propisuje *prestanak mandata za vršenje funkcije*. Dakle mandat sudije ili tužioca prestaje ako je pravosnažnom presudom osuđen za krivično djelo za koje zakon predviđa kaznu zatvora, i to na dan pravosnažnosti presude.

Članom 24. koji je bio numerisan kao član 19. Prijedloga zakona predviđa se da će Vijeće donijeti podzakonske akte u roku od 45 dana od dana primjene zakona kako predlaže Venecijanska komisija, a ne od dana donošenja zakona, kako je bilo predloženo.

Članom 25. koji je bio numerisan kao član 20. Prijedloga zakona propisan je rok za podnošenje prvog izvještaja.

Članom 26. koji je bio numerisan kao član 21. propisano je da će Parlamentarna skupština BiH novi zakon o VSTV-u donijeti u roku od jedne godine od dana donošenja ovog zakona. Mišljenje EU daje jasnu prednost donošenju novog Zakona o VSTV-u koji je usklađen sa standardima EU.

Članom 27. koji je bio numerisan kao član 22. Prijedloga zakona propisano je da ovaj zakon stupa na snagu 90 dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku“, čime bi se osiguralo dodatno vrijeme potrebno za osnivanje Jedinice za integritet.

IV. USKLAĐENOST PROPISA S EVROPSKIM ZAKONODAVSTVOM

Materija koja se uređuje predloženim rješenjima zakona nije regulisana pravno obavezujućim aktima EU. Tokom pripreme predloženih odredbi konsultovane su preporuke raznih organa, a kako je članom 25. Nacrta zakona predviđeno, novi zakon o VSTV-u koji je u pripremi Radne grupe, bit će donesen u roku od jedne godine od dana donošenja ovog zakona. Mišljenje EU daje jasnu prednost donošenju novog Zakona o VSTV-u koji će biti usklađen sa standardima EU.

V. KONSULTACIJE

Za proces izrade sveobuhvatnih izmjena i dopuna Zakona o VSTV-u sigurno je potrebno mnogo vremena, što proizilazi iz dosadašnjeg rada Radne grupe za izradu izmjena Zakona o VSTV-u, koju je Ministarstvo pravde formiralo 2019. godine. Međutim, uslijed ozbiljnog slabljenja integriteta u pravosuđu tokom proteklog perioda na šta ukazuje „Izvještaj stručnjaka o pitanjima vladavine prava u BIH“ („Priebe izvještaj“), pokazalo se nužnim ciljano poboljšati zakonodavni okvir i predložiti određene izmjene i dopune ovog zakona kojima će se ponuditi hitne popravke, posebno u vezi s jačanjem integriteta nosilaca pravosudnih funkcija u skladu s preporukama:

- pravosudnih stručnjaka *Peer Review* preporukama,
- Mišljenja Venecijanske komisije iz 2014. godine,
- Analitičkog izvještaja uz Mišljenje o zahtjevu BiH za članstvo u EU iz 2019. godine,
- Evropske mreže pravosudnih vijeća,
- Mišljenja Konsultativnog vijeća evropskih tužilaca i Konsultativnog vijeća evropskih sudija,
- Vijeća Evrope CM/Rec (2010)12“,

- GRECO preporukama,
- "Rezolucije o sudskoj etici" Evropskog suda za ljudska prava,
- za zemlje Zapadnog Balkana o objavljivanju finansijskih sredstava i interesa javnih funkcionera.

Tokom pripreme predloženih odredbi konsultovane su sve preporuke navedenih organa.

Na Nacrt zakona pribavljena su mišljenja entitetskih ministarstava pravde i Pravosudne komisije Brčko distrikta. **Federalno ministarstava pravde** nije imalo primjedbi na Nacrt zakona, a primjedbe i sugestije Ministarstva pravde Republike Srpske i Pravosudne komisije Brčko distrikta su većinom prihvaćene i ugrađene u tekst Nacrta.

Primjedbe **Ministarstva pravde Republike Srpske** na čl. 4., 9., 11. i 16. (teksta koji je dostavljen) su opravdane i pozicionirane u Nacrt zakona. U skladu s primjedbom na član 86b., radi pravilnog rješavanja ovog pitanja inkorporiran je novi član 86c. Nacrta, tako da je pomjerena numeracija članova u odnosu na raniji tekst. Takođe, precizirana je i odredba kojom se uspostavlja Jedinica za integritet, te za propisane prekršaje precizirano pokretanje prekršajnog postupka. U toku daljeg rada shodno Mišljenju Venecijanske komisije numeracija članova se promijenila u odnosu na tekst koji je dostavljen Republici Srpskoj.

Pravosudna komisija Brčko distrikta učinila je spornim odredbe čl. 2. i 5. (teksta koji je dostavljen) Nacrta ističući da „*nije jasno da li se zabrana odnosi samo na ustavne sudove entiteta ili i Ustavni sud BiH*“, kao i sugestija u vezi člana 7. pa su u skladu s primjedbom ove odredbe precizirane. U skladu s iznesenom primjedbom na član 86. Zakona, isti je dopunjen i preciziran. Primjedba na dužinu roka čuvanja evidencije vezane za izvještaje o imovini nije prihvaćena, što opravdava obrazloženje dato uz ovaj član 86e.

U skladu s Pravilima za konsultacije u izradi pravnih propisa („Službeni glasnik BiH”, br. 81/06 i 80/14) provedene su javne konsultacije i primjedba koja se odnosi na član kojim se propisuje „*Donošenje podzakonskih akata*“ je prihvaćena i ugrađena u ovu odredbu.

Na Nacrt zakona pribavljena su potrebna mišljenja, te opravdane sugestije prihvaćene i ugrađene u tekst Prijedloga.

Mišljenje VSTV-a - Cijeneći da su sve predložene odredbe prethodno usaglašene na sastancima na kojima su bili predstavnici VSTV-a veći broj primjedbi iznesenih u Mišljenju nije opravdan. U Mišljenju je preširoko postavljen prijedlog za propisivanje posebnog postupka preispitivanja konačnih odluka VSTV-a donesenih u postupku imenovanja nosilaca pravosudne funkcije (član 44.). Kako bi se, shodno primjedbi iz Mišljenja VSTV-a izbjeglo odugovlačenje postupka imenovanja, dopunjena je predložena odredba s propisanim rokom za podnošenje tužbe te predviđeno da u ovim sporovima Sud Bosne i Hercegovine odlučuje po hitnom postupku. Ocijenjen je kao neopravdan prijedlog da se članom 84. zakona propiše jedinstven iznos naknada za dodatne aktivnosti sudije odnosno tužioca ili da se veže za prosječnu, odnosno najveću platu u pravosuđu. Obzirom da su plate nosilaca pravosudne funkcije u BiH propisane u četiri zakona, ocijenjeno je opravdano da se iznos naknada za dodatne aktivnosti sudije veže za godišnju neto platu tog sudije ili tužioca. Nije prihvaćena primjedba disciplinskog prekršaja „neuredno vršenje

sudijske i tužilačke funkcije“ jer je apstraktna bez preciziranja odrednice „neuredno“, te i bez ovog, cijenimo da su kompletni predviđeni disciplinski prekršaji.

Ocijenjena je kao neopravdana primjedba na član 86b. stav (6), kao i prijedlog da se u članu 86. stavu (2) brišu tačke od i) do m), kao i prijedlog da se nosilac pravosudne funkcije oslobodi dostavljanja dodatnih dokumenata kojima će potkrijepiti navode u izvještaju (član 86. stav (5)). Primjedba na član 86. stav (8) i član 86a. stav (6) je prihvaćena kao opravdana i predviđeni su adekvatni rokovi.

Ocijenjen je kao neopravdan prijedlog za produženje rokova za donošenje podzakonskih akata, jer treba cijeniti da je Prijedlogom zakona predviđena primjena istog istekom 90-og dana od dana stupanja na snagu.

U skladu s Mišljenjem VSTV-a pozicioniran je novi član , jer je ocijenjeno opravdanim dopuniti važeću odredbu člana 17. kojom su propisane nadležnosti VSTV-a. Ovom odredbom se u katalogu nadležnosti Vijeća propisuje i nadležnost „da prikuplja, provjerava i objavljuje izvještaje o imovini i interesima sudaca i tužilaca“, a koja je nadležnost razrađena ovim prijedlogom zakona, te su se otklonile smetnje za propisivanje procedure ocjenjivanja nosilaca pravosudnih funkcija.

U skladu s Mišljenjem **Ureda za zakonodavstvo** izvršene su korekcije u odredbama, koje su zbog uvođenja novih članova u Prijedlog zakona numerisane pod drugim brojem.

Nije prihvaćena sugestija da se briše disciplinski prekršaj - ocjena rada „nezadovoljavajuće vrši funkciju“ - za rukovodioce institucija-predsjednike sudova i glavne tužice, u čl. 56. i 57. zakona, obzirom da je ovaj prekršaj identično predviđen za sudije i tužioce. Naime, predsjednik suda i glavni tužilac se po posebnom kriteriju ocjenjuju za rukovođenje institucijom.

U skladu s Mišljenjem **Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice BiH** izvršena je dopuna člana 3. zakona, odnosno pozicioniran je novi stav u skladu s datom preporukom.

Sugestija **Agencije za zaštitu ličnih podataka** na član 86. stav (2) tačka a) je prihvaćena, kao i sugestija na sadržaj izvještaja iz člana 86. i 86a., te je u član 86. inkorporiran novi stav (3), jer Agencija opravdano primjećuje da su sastavni dijelovi izvještaja i podaci iz člana 86a. stava (2), iako se isti ne objavljuju, odnosno nisu dostupni javnosti upravo shodno citiranom stavu (2) člana 86a. Takođe, prihvaćena je primjedba na stav (3) člana 86a., te ispravljena uočena greška u stavu (5) istog člana. Naziv Poglavlja VIII nije promijenjen, jer se čini da isto sadrži više dijelova (izvještaji, uspostava Jedinice, prekršaji), te Radna grupa Ministarstva pravde radi na pripremi novog Zakona o VSTV-u BiH, a i sam rok za ove aktivnosti propisuje ovaj prijedlog zakona.

Direkcija za evropske integracije u svom Mišljenju ističe (pamus 7 stranica 2) „*Daljnjom analizom pravne stečevine Evropske unije utvrđeno je da materija koja se uređuje Nacrtom zakona nije regulisana sekundarnim izvorima prava Evropske unije.*“

Nadalje, Direkcija se poziva na Izvještaj o Bosni i Hercegovini za 2020. Evropske komisije, kojim se naglašava da „*U narednoj godini (2021.), Bosna i Hercegovina treba posebno da:*

- *usvoji novi Zakon o VSTV-u i novi Zakon o sudovima Bosne i Hercegorine, u skladu s evopskim standardima;*

- *hitno uspostavi kredibilan i rigorozan sistem provjere imovine sudija i tužilaca, te članova Visokog sudskog i tužilačkog vijeća.*“

Shodno navedenom, „*Direkcija podržava napore predlagača u ispunjavanju preporuka naprijed navedenih dokumenata te ističe da predložena rješenja predstavljaju pomak u ispunjavanju*

određenih preporuka, međutim skreće pažnju da postoji dosta pitanja koja moraju biti detaljnije precizirana u cilju dodatne usklađenosti s acquis-em“, radi čega konstatuje samo djelimičnu usklađenost.

Preporuke koje proizilaze iz akata na koje se u svom Mišljenju poziva i Direkcija, su obaveza obrađivača za dodatno usklađivanje kroz pripremu novog Zakona o VSTV-u BiH.

VI. REVIZIJA POSTOJEĆIH PROPISA

Donošenje i primjena ovog zakona ne zahtijeva izmjene i dopune drugih zakona.

VII. FINANSIJSKA SREDSTVA

Za provođenje ovog zakona bit će potrebna dodatna sredstva u Budžetu Bosne i Hercegovine, što potvrđuje Obrazac o fiskalnoj procjeni uticaja.

Obrazloženje potreba za dodatnim sredstvima i dinamiku popune predviđenih radnih mjesta VSTV BiH obrazlaže na sljedeći način:

„Uspostavom Odjela za integritet nosilaca pravosudnih funkcija objedinjeni su procesi iz nadležnosti VSTV-a BiH koji se odnose na pitanja integriteta u pravosuđu. S tim u vezi, postojeći procesi koji se tiču primjene kodeksa sudijske i tužilačke etike, propisa o sprečavanju sukoba interesa u pravosuđu i pružanja podrške disciplinskim komisijama su na inicijativu VSTV-a i uz pomoć donatorskih sredstava detaljno razrađeni, osnaženi i dodijeljeni u nadležnost Odjela za integritet nosilaca pravosudnih funkcija. Takođe, pored postojećih procesa, na inicijativu VSTV-a i uz pomoć donatorskih sredstava, intenzivno su razvijani novi procesi u vezi s praćenjem poštivanja propisa o ličnim finansijskim izvještajima sudija i tužilaca i praćenjem provođenje planova integriteta u pravosudnim institucijama i VSTV-u.

Kako bi se osigurala održivost funkcija i procesa u vezi s integritetom nosilaca pravosudnih funkcija, od ključne važnosti je da se funkcionisanje Odjela za integritet nosilaca pravosudnih funkcija osigura kroz stabilno finansiranje iz budžetskih sredstava namijenjenih VSTV-u. Takođe, bitno je napomenuti da je uspostava i funkcionisanje Odjela za integritet prioritet u narednom periodu, kako je naznačeno i od strane EU.

Odjel za integritet nosilaca pravosudnih funkcija ima osnovna zaduženja:

- Prati primjenu kodeksa sudijske i tužilačke etike i propisa o sprečavanju sukoba interesa u pravosuđu, predlaže VSTV-u BiH rješenja za unapređenje, te osigurava distribuciju potrebnih informacija nosiocima pravosudne funkcije i zainteresiranoj javnosti;
- Prati provođenje planova integriteta u pravosudnim institucijama i VSTV-u BiH, predlaže VSTV-u BiH i pravosudnim institucijama rješenja za unapređenje;
- Prati poštivanje propisa o ličnim finansijskim izvještajima sudija i tužilaca i provjerava blagovremenost i potpunost podataka iz finansijskog izvještaja;
- Pruža stručnu i administrativnu podršku nadležnoj stalnoj komisiji, disciplinskim komisijama, i drugim stalnim i privremenim tijelima unutar VSTV-a BiH, vodi evidencije o njihovom radu i odlukama te objavljuje odluke na web portalu pravosuđa;

- Unošenje, ažuriranje i upravljanje podacima u postojećim bazama podataka te, u koordinaciji sa Odjelom za IKT, učestvovanje u analizi i osmišljavanju aplikativnih rješenja za baze podataka, sistema i procesa neophodnih za podršku rada odjela;
- Pružanje stručne podrške stalnim komisijama i drugim radnim tijelima unutar VSTV-a BiH iz nadležnosti rada Odjela;
- Učestvuje u postupcima srednjoročnog planiranja, godišnjeg programiranja, praćenja i izvještavanja u VSTV-u BiH;
- Identificira, razvija i provodi nove i poboljšane načine rada za podršku razvoju Sekretarijata VSTV-a BiH i postizanje utvrđenih ciljeva VSTV-a BiH;
- Obavlja ostale stručne, analitičke i administrativne aktivnosti proizašle iz nadležnosti Odjela i druge zadatke po nalogu direktora Sekretarijata VSTV-a BiH.

U skladu sa Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta u Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine broj 14-02-2-2022-1/2020 od 29.7.2020. godine, Odjel za integritet nosilaca pravosudnih funkcija ima sljedeću unutrašnju organizaciju i radna mjesta:

1. šef odjela,
2. zamjenik šefa odjela,
3. pravni savjetnik (2 izvršioca),
4. stručni savjetnik za imovinske kartone,
5. stručni saradnik / analitičar za imovinske kartone (2 izvršioca),
6. stručni saradnik / analitičar za planove integriteta,
7. referent za integritet nosilaca pravosudnih funkcija.

U skladu s raspoloživim ljudskim resursima u Sekretarijatu VSTV BiH, za pozicije pod rednim brojem 1, 6, i 7 su obezbijedena sredstva u postojećem budžetu za 2021. godinu, te za ove pozicije nisu potrebna dodatna sredstva. Preostalih 6 pozicija predstavljaju novo zapošljavanje za koje je potrebno obezbijediti dodatna finansijska sredstva. Takođe, kao što je gore navedeno Nacrt zakona o izmjenama i dopunama zakona o VSTV BiH predviđa uspostavu novih funkcija i nadležnosti za koje je potrebno zaposliti još najmanje dva stručna saradnika i dva stručna savjetnika koji trenutno nisu sistematizovani.

Svjesni činjenice o ograničenosti budžetskih sredstava ali uz razumijevanje velikog obima aktivnosti predviđenih novim procesima, primarno imajući u vidu praćenje poštivanja propisa o godišnjim ličnim finansijskim izvještajima sudija i tužilaca i provjeravanja blagovremenosti i potpunosti podataka iz finansijskih izvještaja za oko 1.500 nosilaca pravosudnih funkcija i članova njihovih porodica, predlažemo osiguranje sredstava u budžetu za predviđena radna mjesta za predmetni Odjel, i to na sljedeći način:

- u budžetu za 2021. godinu osigurati dodatna sredstva u iznosu 136.000 KM za 2 dodatne pozicije,
- u budžetu za 2022. godinu osigurati dodatna sredstva u iznosu 641.000 KM za 10 dodatnih pozicija,
- u budžetu za 2023. godinu osigurati dodatna sredstva u iznosu 667.000 KM za 10 dodatnih pozicija.

Predviđena dinamika popunjavanja pozicija i potrebna sredstva po svakoj poziciji

Naziv radnog mjesta	Broj pozicija u 2020. godini	Broj pozicija u 2021. godini	Dodatna potrebna sredstva za godišnju bruto platu u 2021. godinu	Dodatna potrebna sredstva za godišnje bruto naknade u 2021. godinu	Broj pozicija u 2022. godini	Dodatna potrebna sredstva za godišnju bruto platu u 2022. godinu	Dodatna potrebna sredstva za godišnje bruto naknade u 2022. godinu	Broj pozicija u 2023. godini	Dodatna potrebna sredstva za godišnju bruto platu u 2023. godinu	Dodatna potrebna sredstva za godišnje bruto naknade u 2023. godinu
Šef odjela	1	1			1			1		
Zamjenik šefa odjela					1	70.645	4.536	1	73.470	4.717
Pravni savjetnik (2 izvršioca)		2	125.748	9.956	2	130.777	10.354	2	136.009	10.769
Stručni savjetnik za imovinske kartone					1	52.713	4.062	1	54.822	4.225
Stručni saradnik / analitičar za imovinske kartone (2 izvršioca)					2	105.427	8.125	2	109.644	8.450
Stručni saradnik / analitičar za planove integriteta	1	1			1			1		
Referent za integritet nosilaca pravosudnih funkcija	1	1			1			1		
Stručni saradnik (2 izvršioca)					2	105.427	8.125	2	109.644	8.450
Stručni savjetnik (2 izvršioca)					2	130.777	10.354	2	136.009	10.769
Ukupno	3	5	125.748	9.956	13	595.766	45.556	13	619.596	47.378

ZAKON
O VISOKOM SUDSKOM I TUŽILAČKOM VIJEĆU
BOSNE I HERCEGOVINE – INTEGRALNI TEKST¹

POGLAVLJE I - OPĆE ODREDBE

Član 1.
Osnivanje

(1) Ovim zakonom osniva se Visoko sudsko i tužilačko vijeće i regulira: njegov rad, organizacija, nadležnosti, ovlaštenja i uslovi i mandat za vršenje sudijske i tužilačke funkcije, imenovanje sudija i tužilaca, disciplinska odgovornost sudija i tužilaca, privremeno udaljenje sudija i tužilaca od vršenja dužnosti, nespojivost dužnosti sudija i tužilaca sa drugim funkcijama, prestanak mandata sudija i tužilaca i druga pitanja u vezi sa radom Visokog sudskog i tužilačkog vijeća (u daljem tekstu: "Vijeće").

(2) Vijeće je samostalan organ Bosne i Hercegovine i ima svojstvo pravnog lica.

(3) Na Vijeće se ne primjenjuju odredbe Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 5/03 i 42/03) i Zakona o upravi Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 32/02).

Član 2.
Finansiranje Vijeća

Vijeće se finansira iz Budžeta institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine.

Član 3.
Nezavisni i samostalni organ

(1) Vijeće kao nezavisni i samostalni organ ima zadatak da osigura nezavisno, nepristrasno i profesionalno pravosuđe, kako je propisano u članu 17. ovog zakona.

(2) Vijeće ima pečat, koji sadrži njegov naziv, te naziv i grb Bosne i Hercegovine u skladu sa Zakonom o pečatu institucija Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 12/98 i 14/03).

¹ Integralni tekst sadrži tekst Zakona o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 25/04), koji je stupio na snagu 1.6.2004. godine, Zakona o izmjenama Zakona o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 93/05), koji je stupio na snagu 7.1.2006. godine i Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 15/08) proglašenog Odlukom Visokog predstavnika od 15.6.2007. godine („Službeni glasnik BiH“, broj 48/07), koji je stupio na snagu 3.7.2007. godine.

Integralni tekst se koristi samo za internu upotrebu i na isti se prilikom službene upotrebe ne može pozivati.

POGLAVLJE II - ČLANOVI I ORGANIZACIJA VIJEĆA

Član 4. Članstvo

(1) Vijeće čini petnaest (15) članova:

- (a) jedan (1) član koji je sudija Suda Bosne i Hercegovine, kojeg biraju sudije tog suda;
- (b) jedan (1) član koji je tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine, kojeg biraju tužioci tog tužilaštva;
- (c) jedan (1) član koji je sudija Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, kojeg biraju sudije tog suda;
- (d) jedan (1) član koji je tužilac Federalnog tužilaštva Federacije Bosne i Hercegovine, kojeg biraju tužioci tog tužilaštva;
- (e) jedan (1) član koji je sudija Vrhovnog suda Republike Srpske, kojeg biraju sudije tog suda;
- (f) jedan (1) član koji je tužilac Republičkog tužilaštva Republike Srpske, kojeg biraju tužioci tog tužilaštva;
- (g) jedan (1) član koji je sudija kantonalnog ili općinskog suda iz Federacije Bosne i Hercegovine, kojeg biraju sudije kantonalnih i općinskih sudova iz Federacije Bosne i Hercegovine pismenim glasanjem koje organizira predsjednik Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine;
- (h) jedan (1) član koji je tužilac kantonalnog tužilaštva iz Federacije Bosne i Hercegovine, kojeg biraju kantonalni tužioci iz Federacije Bosne i Hercegovine pismenim glasanjem koje organizira glavni tužilac Federalnog tužilaštva Federacije Bosne i Hercegovine;
- (i) jedan (1) član koji je sudija okružnog ili osnovnog suda iz Republike Srpske, kojeg biraju sudije okružnih i osnovnih sudova Republike Srpske pismenim glasanjem koje organizira predsjednik Vrhovnog suda Republike Srpske;
- (j) jedan (1) član koji je tužilac okružnog tužilaštva iz Republike Srpske, kojeg biraju okružni tužioci Republike Srpske pismenim glasanjem koje organizira glavni tužilac Republičkog tužilaštva Republike Srpske;
- (k) jedan (1) član koji je sudija ili tužilac kojeg bira Pravosudna komisija Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine;
- (l) jedan (1) član koji je advokat kojeg bira Advokatska komora Federacije Bosne i Hercegovine;
- (m) jedan (1) član koji je advokat kojeg bira Advokatska komora Republike Srpske;
- (n) jedan (1) član, kojeg bira Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, a koji ne obavlja pravosudnu funkciju i nije iz reda poslanika Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine; i
- (o) jedan (1) član, kojeg bira Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na prijedlog ministra pravde Bosne i Hercegovine, a koji ne obavlja pravosudnu funkciju i nije član Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.

(2) Članovi Vijeća su osobe visokih moralnih kvaliteta i profesionalne nepristrasnosti, poznate po djelotvornosti, stručnosti i profesionalnoj nepristrasnosti.

- (3) Članovi Vijeća su nezavisni i nepristrasni u obavljanju svojih dužnosti.
- (4) Sastav Vijeća, u pravilu, odražava sastav naroda Bosne i Hercegovine i spolnu zastupljenost u Bosni i Hercegovini. Pravilnik Vijeća reguliše postupke koji su neophodni da bi se osiguralo poštovanje važećih odredbi Ustava i zakona Bosne i Hercegovine koji regulišu ovo pitanje.
- (5) Ukoliko u kontekstu nije drugačije naznačeno, odredbe u ovom zakonu koje se odnose na sudije i tužioce tumačit će se tako da uključe sudije, tužioce, predsjednike sudova, glavne tužioce i zamjenike glavnih tužilaca.
- (6) Predsjednik Suda Bosne i Hercegovine saziva prvu sjednicu Vijeća najkasnije u roku od 15 dana nakon što se izabere dovoljan broj članova za postizanje kvoruma iz člana 14. (1) ovog zakona.

Član 5.

Mandat

- (1) Članovi Vijeća imaju mandat od četiri (4) godine i mogu imati najviše dva (2) uzastopna mandata od četiri godine.
- (2) Osoba koja je imala dva (2) uzastopna mandata kao član Vijeća ne može ponovo biti izabrana za člana Vijeća prije isteka 4 (četiri) godine od kraja prethodnog mandata.

Član 6.

Prestanak mandata

- (1) Mandat člana Vijeća prestaje:
 - (a) prestankom funkcije na osnovu koje je član imenovan u Vijeće;
 - (b) nakon isteka perioda na koji je član izabran ili imenovan;
 - (c) podnošenjem ostavke;
 - (d) ako ne obavlja svoje dužnosti na pravilan, djelotvoran ili nepristrasan način;
 - (e) ako ne ispunjava obaveze koje proističu iz funkcije koju obavlja zbog bolesti ili drugih razloga;
 - (f) kada počini djelo zbog kojeg ne zaslužuje da obavlja dužnosti u Vijeću; ili
 - (g) kada je pravosnažno osuđen za krivično djelo za koje zakon predviđa kaznu zatvora te u tom slučaju mandat automatski prestaje pravosnažnošću osuđujuće presude.
- (2) Mandat člana Vijeća ističe u slučaju iz stava 1. tačka (c) ovog člana na dan kada Vijeće primi njegovu pismenu ostavku, a u slučajevima iz stava 1. tač. (d), (e) i (f) ovog člana na dan kada ga Vijeće smijeni sa dužnosti.
- (3) Odluku kojom člana smjenjuje s dužnosti iz razloga navedenih u stavu 1. tač. (d), (e) i (f) ovog člana, Vijeće donosi na prijedlog najmanje jedne trećine svojih članova ili na prijedlog disciplinske komisije, dvotrećinskom većinom glasova svih članova koji su prisutni i koji glasaju.
- (4) Mandat predsjednika ili potpredsjednika Vijeća može prestati podnošenjem ostavke ili odlukom Vijeća. Podnošenjem ostavke na funkciju predsjednika ili potpredsjednika Vijeća ne

prestaje mandat imenovanim kao članovima Vijeća. U slučaju podnošenja ostavke mandat ističe na dan kada Sekretarijat Vijeća primi pismenu ostavku, a u slučaju kada Vijeće donese odluku o prestanku mandata, mandat ističe na dan kada je ta odluka donesena.

Član 7.

Privremeno udaljenje od vršenja dužnosti

- (1) Član Vijeća se privremeno udaljava od vršenja dužnosti *ex lege* u sljedećim slučajevima:
 - (a) ukoliko je privremeno udaljen od vršenja dužnosti na osnovu koje izabran ili imenovan u Vijeće, ili
 - (b) ukoliko je protiv njega određen pritvor.
- (2) U slučajevima privremenog udaljenja od vršenja dužnosti utvrđenog u stavu (1) ovog člana nije potrebna odluka Vijeća. Akt o privremenom udaljenju donosi predsjednik Vijeća, a ako se radi o predsjedniku Vijeća, akt će donijeti jedan od potpredsjednika, što će se precizirati Poslovníkom o radu Vijeća.
- (3) Vijeće može privremeno udaljiti od vršenja dužnosti člana:
 - (a) zbog razloga koji mogu dovesti do prestanka mandata prema članu 6. ovog zakona; ili
 - (b) zbog okolnosti na osnovu kojih se sudija ili tužilac može privremeno udaljiti od vršenja dužnosti prema članu 77. ovog zakona.
- (4) Da bi se izreklo privremeno udaljenje od vršenja dužnosti, u skladu sa stavom (3) ovog člana, potrebna je dvotrećinska većina glasova članova koji su prisutni i glasaju.

Član 8.

Novi članovi

- (1) Vijeće obavještava organ koji je prema članu 4. ovog zakona nadležan za izbor ili imenovanje člana u Vijeće, najmanje tri (3) mjeseca prije isteka mandata pojedinog člana i traži od toga organa da izabere ili imenuje novog člana u Vijeće.
- (2) U slučaju da mandat člana ne prestaje zbog isteka mandata nego iz drugih razloga i da je potrebno izabrati ili imenovati novog člana, Vijeće obavještava organ nadležan za izbor ili imenovanje novog člana. Vijeće obavještava nadležni organ najkasnije u roku od 10 (deset) dana nakon prestanka mandata.

Član 9.

Odsustvo i naknade

- (1) Članovi Vijeća imaju pravo na odsustvo sa svoje službene funkcije kako bi obavljali dužnosti u Vijeću.
- (2) Članovi čija se plaća obezbjeđuje iz sredstava budžeta imaju pravo za vrijeme ovakvog odsustva nastaviti primati plaću i druge naknade od svog poslodavca.
- (3) Vijeće isplaćuje članu Vijeća naknadu za opravdane putne troškove (koje čine isključivo dnevnice, troškovi prevoza i troškovi smještaja) nastale u okviru obavljanja

njegovih dužnosti u Vijeću. Naknada za troškove uređuje se u propisima navedenim u članu 16. ovog Zakona.²

(4) Članovi Vijeća imaju pravo na naknadu za vršenje svojih dužnosti. O tačnoj visini naknada odlučuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na prijedlog Vijeća.³

Član 10.

Nespojivost funkcije i imunitet

(1) Članovi Vijeća i njegovih komisija, kao ni osoblje Vijeća ne smiju obavljati funkciju niti bilo kakvu dužnost u političkoj partiji, kao ni u udruženjima ili fondacijama povezanim sa političkim partijama. Ove osobe dužne su suzdržati se i od sudjelovanja u aktivnostima političkih partija.

(2) Po preuzimanju dužnosti u Vijeću, član je dužan potpisati izjavu o nepostojanju sukoba interesa, na način kako je to propisano Pravilnikom Vijeća.

(3) Članovi Vijeća, te članovi komisija u okviru Vijeća, neće biti građanski odgovorni za mišljenja koja su izrazili ili odluke koje su donijeli u okviru njihovih službenih dužnosti.

Član 11.

Predsjednik i potpredsjednici Vijeća

(1) Vijeće ima predsjednika i dva (2) potpredsjednika.

(2) Predsjednik i dva potpredsjednika Vijeća biraju se prostom većinom glasova članova koji su prisutni i glasaju. Mandat predsjednika Vijeća traje četiri (4) godine ili do isteka ili prestanka njegovog mandata iz drugih razloga u skladu sa odredbom člana 6. ovog zakona, zavisno od toga koji od ova dva datuma ranije nastupi.

(3) Predsjednik Vijeća i najviše tri člana Vijeća rade u Vijeću po osnovu punovremenog radnog angažmana.⁴

(4) Kako bi se postigla ravnopravna zastupljenost naroda, predsjednik i potpredsjednici ne mogu biti pripadnici istog konstitutivnog naroda. Najviše jedan od njih može biti iz reda ostalih.

(5) Predsjednik priprema dnevni red za sjednice Vijeća, saziva sjednice i predsjedava sjednicama Vijeća, te nadzire sveukupan rad Vijeća i Sekretarijata. Predsjednik zastupa i predstavlja Vijeće prema trećim osobama i obavlja druge dužnosti u skladu sa Poslovníkom o radu Vijeća.⁵

(6) Potpredsjednici pomažu predsjedniku u vršenju poslova radi efikasnog i propisnog obavljanja rada Vijeća. Jedan od potpredsjednika, u skladu sa Poslovníkom o radu Vijeća,

² Stav 3. izmjenjen i dopunjen - Odluka Visokog predstavnika od 15.6.2007. godine.

³ Raniji stav 4. brisan, a stav 5. postaje novi stav 4. - Odluka Visokog predstavnika od 15.6.2007. godine.

⁴ Dodan novi stav 3., dosadašnji stav 3. postaje stav 4. - Odluka Visokog predstavnika od 15.6.2007. godine.

⁵ Izmjenjen raniji stav 4. koji je sada novi stav 5. - Odluka Visokog predstavnika od 15.6.2007. godine.

zamjenjuje predsjednika tokom njegovog odsustva. Ostale dužnosti potpredsjednikâ uređuju se Poslovníkom o radu Vijeća.⁶

Član 12. ***Komisije***

- (1) Vijeće postupa i odlučuje kao jedinstveni organ.
- (2) Vijeće može, kako bi svoje zadatke i obaveze utvrđene ovim zakonom ispunjavalo na efikasan način, osnivati komisije u sastavu od najmanje tri (3) člana, većinom sudija i tužilaca, koji su ovlašteni da donose odluke i izvršavaju zadatke u skladu sa Poslovníkom o radu Vijeća. Rad komisija i njihova ovlaštenja uređuju se Poslovníkom o radu.
- (3) Prilikom osnivanja komisija i podvijeća u skladu sa ovim zakonom, postupit će se u skladu sa članom 4. stav (4).
- (4) Odluke o imenovanju sudija i tužilaca ne mogu se povjeriti komisijama.

Član 13. ***Stručnjaci***

- (1) Vijeće može odabrati stručnjake koji nisu članovi Vijeća da sudjeluju u radu Vijeća ili komisije koju je osnovalo Vijeće u svojstvu savjetnika. Ti stručnjaci nemaju pravo glasa u rješavanju pitanja o kojim odlučuje Vijeće.
- (2) Naknade koje se isplaćuju stručnjacima reguliše Pravilnik Vijeća, a one su uporedive sa naknadama koje se isplaćuju sudskim vještacima.

Član 14. ***Kvorum, glasanje i sastanci***

- (1) Za kvorum je neophodno prisustvo najmanje jedanaest (11) članova.
- (2) Vijeće odlučuje većinom glasova svih članova koji su prisutni i koji glasaju, ukoliko nije drugačije propisano ovim zakonom. U pitanjima o kojima su glasovi podijeljeni, obavlja se glasanje prozivanjem članova, a glas predsjednika ili potpredsjednika u skladu sa odredbama člana 11. (4) je odlučujući.
- (3) U slučaju da je član Vijeća prisutan ali se uzdrži od glasanja, smatra se da je glasao kao uzdržan. Uzdržani glasovi se ne uzimaju u obzir prilikom brojanja glasova u skladu sa stavom (2) ovog člana.
- (4) Članovi prvostepenih i drugostepenih disciplinskih komisija nemaju pravo biti uzdržani prilikom glasanja o odlukama koje se odnose na odlučivanje o disciplinskoj odgovornosti.

⁶ Dodan novi stav 6. - Odluka Visokog predstavnika od 15.6.2007. godine.

Član 15.⁷ Sekretarijat

(1) Stručne, finansijske i administrativne poslove Vijeća obavlja Sekretarijat Vijeća, pod nadzorom predsjednika i dva potpredsjednika Vijeća. U poslove Sekretarijata spada, između ostalog, pružanje administrativne podrške, obavljanje pravnog, finansijskog i drugog istraživanja neophodnog kako bi Vijeće ostvarivalo svoj mandat u skladu sa zakonom, kao i davanje strateških savjeta o pitanjima vezanim za izvršavanje mandata Vijeća. Sekretarijat izrađuje nacрте odluka koje donosi Vijeće, izvršava odluke koje usvaja Vijeće i redovno izvještava Vijeće o svojim aktivnostima. Sekretarijat je nadležan i za izradu prijedloga godišnjeg budžeta i godišnjeg izvještaja Vijeća iz člana 20. ovog Zakona, koje pregledaju predsjednik i dvojica potpredsjednika Vijeća.

(2) Sekretarijat Vijeća ima direktora i zamjenika direktora, koji su odgovorni Vijeću. Direktora i zamjenika direktora imenuje i razrješava Vijeće u skladu sa odredbama Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine. Mandat direktora i mandat zamjenika direktora ograničen je na period od četiri godine. Izuzetno od odredaba iz druge rečenice stava 2. člana 34. Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine, mandat direktora i zamjenika direktora može se produžavati svake četiri godine.

(3) Sekretarijat ima uposlenike koji mu omogućavaju efikasno obavljanje zadataka u skladu sa zakonom. Državne službenike u Sekretarijatu imenuje i razrješava komisija u čijem sastavu je član Vijeća kojeg Vijeće izabere, direktor i zamjenik direktora, u skladu sa odredbama Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine. Uposlenike Sekretarijata koji nemaju status državnih službenika imenuje i razrješava komisija u čijem sastavu je član Vijeća kojeg Vijeće izabere, direktor i zamjenik direktora u skladu sa zakonima Bosne i Hercegovine iz oblasti radnih odnosa.

(4) Član 19. stav 2. Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine ne primjenjuje se na popunjavanje upražnjenih mjesta u Sekretarijatu. Sva imenovanja u Sekretarijat regulišu se članom 28. stav 2. Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine, dok član 51. stav 2. tog zakona reguliše razrješavanje uposlenika Sekretarijata. Direktor ili osoba koju on ovlasti je uvijek član i član Vijeća kojeg Vijeće izabere su uvijek članovi komisije za izbor pomenute u članu 24. stav 2. Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine. Na prijedlog direktora, Vijeće odlučuje o prirodi i sadržaju javnog konkursa koji se provodi u skladu sa članom 26. stav 1. Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine.

(5) Direktor je odgovoran za sveukupno obavljanje stručnih, finansijskih i administrativnih poslova Sekretarijata, za izvršenje budžeta kojeg usvaja Vijeće, kao i za ostale poslove o kojima odluči Vijeće.

(6) Zamjenik direktora je odgovoran za nadzor nad pripremom sjednica Vijeća i nadzor nad izvršenjem odluka Vijeća, kao i za ostale poslove o kojima odluči Vijeće. Zamjenik direktora zamjenjuje direktora u njegovom odsustvu.

⁷ Izmjenjen i dopunjen član 15. - Odluka Visokog predstavnika od 15.6.2007. godine.

(7) Direktor i zamjenik direktora imaju pravo da prisustvuju svim sjednicama Vijeća kao učesnici bez prava glasa i iznesu svoje mišljenje o svim tačkama dnevnog reda. Direktor i zamjenik direktora također mogu predlagati i stavljati tačke na dnevni red.

(8) Vijeće, u dogovoru sa Vijećem ministara Bosne i Hercegovine, odlučuje o plaćama uposlenika Sekretarijata koji nisu pomenuti u Zakonu o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine.

(11) Vijeće može primati sredstva od međunarodnih donatora za operativni budžet Vijeća, kao i za posebne projekte reforme pravosuđa izvan operativnog budžeta Vijeća. Ta sredstva se uplaćuju na poseban račun otvoren kod Centralne banke Bosne i Hercegovine. Sredstva se troše po nalogu direktora Sekretarijata, u skladu s propisima o izvršenju donatorskih sredstava koje donosi Vijeće i u skladu sa uslovima ugovora o donacijama potpisanim sa donatorom.

Član 16. **Pravilnik**

Vijeće usvaja i objavljuje Pravilnik, kao i Poslovnik o radu koji uređuje organizaciju, sistematizaciju radnih mjesta, poslovanje, imenovanje, disciplinske postupke i druga pitanja. Pravilnik se objavljuje u „Službenom glasniku BiH“.

POGLAVLJE III - NADLEŽNOST I OVLAŠTENJA

Član 17. **Nadležnost**

Vijeće ima sljedeće nadležnosti:

(1) imenuje sudije, uključujući predsjednike sudova, sudije porotnike i dodatne sudije u sve sudove na državnom, entitetskom, kantonalnom, okružnom, osnovnom i općinskom nivou u Bosni i Hercegovini, uključujući Brčko Distrikt Bosne i Hercegovine, sa izuzetkom ustavnih sudova entiteta Bosne i Hercegovine;

(2) imenuje glavne tužioce, zamjenike glavnog tužioca i tužioce u sva tužilaštva na državnom, entitetskom, kantonalnom i okružnom nivou u Bosni i Hercegovini, uključujući i Brčko Distrikt Bosne i Hercegovine;

(3) daje prijedloge nadležnim organima u vezi sa njihovim predlaganjem i izborom sudija Ustavnog suda Republike Srpske i imenovanjem sudija u Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine. Prilikom izvršavanja svojih nadležnosti iz ovog stava Vijeće, prije davanja prijedloga, traži pismeno mišljenje odgovarajućeg ustavnog suda;

(4) prima pritužbe protiv sudija i tužilaca, vodi disciplinske postupke, utvrđuje disciplinsku odgovornost i izriče disciplinske mjere sudijama, sudijama porotnicima, dodatnim sudijama i tužiocima;

(5) odlučuje o žalbama u disciplinskim postupcima;

- (6) odlučuje o privremenom udaljenju od vršenja dužnosti sudija, sudija porotnika, dodatnih sudija i tužilaca;
- (7) nadzire stručno usavršavanje sudija i tužilaca i savjetuje entitetske centre za edukaciju sudija i tužilaca i Pravosudnu komisiju Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vezi sa usvajanjem programa stručnog usavršavanja sudija i tužilaca;
- (8) određuje minimalan obim stručnog usavršavanja koji svaki sudija i tužilac mora ostvariti u toku godine;
- (9) određuje početnu obuku za osobe koje su izabrane za sudije ili tužioce i nadzire ostvarivanje takve obuke;
- (10) odobrava godišnji izvještaj upravnih odbora entitetskih centara za edukaciju sudija i tužilaca i Pravosudne komisije Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u dijelu koji se odnosi na početnu obuku i stručno usavršavanje sudija i tužilaca;
- (11) odlučuje o pitanjima nespojivosti drugih dužnosti koje sudije i tužioci obavljaju sa dužnostima sudija i tužilaca;
- (12) odlučuje o privremenom upućivanju sudija i tužilaca u drugi sud ili tužilaštvo;
- (13) odlučuje o odsustvima sudija i tužilaca;
- (14) učestvuje, prema vlastitoj ocjeni, u procesu izrade godišnjih budžeta za sudove i tužilaštva;
- (15) daje prijedloge, prema vlastitoj ocjeni, u vezi sa godišnjim budžetom predloženim od strane državnih tijela i/ili vlada za sudove i tužilaštva;
- (16) daje i iznosi, prema vlastitoj ocjeni, prijedloge za izmjenu budžeta predloženih od strane državnih organa i/ili vlada i/ili Pravosudne komisije Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine nadležnim zakonodavnim organima;
- (17) prikuplja i analizira izvještaje, kao i potrebne informacije o budžetu i prihodima za sudove i tužilaštva kako bi se obezbijedili statistički podaci za efikasan rad sudova i tužilaštava;
- (18) zalaže se za adekvatno i kontinuirano finansiranje sudova i tužilaštava u Bosni i Hercegovini;
- (19) učestvuje u izradi nacrtu i odobrava Pravilnike o poslovanju za sudove i tužilaštva u Bosni i Hercegovini;
- (20) nadgleda i savjetuje sudove i tužilaštva o odgovarajućim i efikasnim tehnikama i postupcima u vezi sa budžetom, upravljanjem i rukovođenjem i inicira edukaciju u tom pogledu;

- (21) pokreće, nadgleda i koordinira projekte koji se odnose na poboljšanje pitanja vezanih za upravljanje sudovima i tužilaštvima, uključujući traženje finansijskih sredstava iz domaćih i međunarodnih izvora;
- (22) utvrđuje kriterije za ocjenjivanje rada sudija i tužilaca;
- (23) utvrđuje kriterije za rad sudova i tužilaštava i pokreće istrage koje se odnose na postupanje u oblasti uprave ili finansija;
- (24) vodi, koordinira i nadgleda korištenje informacione tehnologije u sudovima i tužilaštvima da bi se u tom pogledu postigla i održala uniformnost u sudovima i tužilaštvima u cijeloj zemlji. Sudovi i tužilaštva mogu uvoditi automatizirane sisteme praćenja i registracije predmeta ili slične sisteme uključujući sisteme podrške i pohranjivanja podataka, samo uz prethodno odobrenje Vijeća;
- (25) utvrđuje broj sudija, tužilaca i zamjenikâ glavnog tužioca za sudove i tužilaštva iz njegove nadležnosti, nakon konsultacija sa predsjednikom suda ili glavnim tužiocem, tijelom nadležnim za budžet, i nadležnim ministarstvom pravde;
- (26) prikuplja informacije i vodi dokumentaciju o profesionalnom statusu sudija i tužilaca, uključujući datum njihovog imenovanja i prestanka funkcije, statističke podatke koji se odnose na njihove radne rezultate, te ostale informacije koje Vijeće smatra bitnim za rad predsjednika sudova, glavnih tužilaca i zamjenika glavnih tužilaca, sudija i tužilaca;
- (27) daje mišljenje o pritužbama koje podnese sudija ili tužilac koji smatra da su njegova prava utvrđena ovim ili drugim zakonom, ili njegova nezavisnost, ugroženi;
- (28) daje mišljenje o nacrtima zakona, propisa i o važnim pitanjima koja mogu uticati na pravosuđe, pokreće postupak usvajanja zakona i drugih propisa i daje smjernice sudovima i tužilaštvima iz nadležnosti Vijeća;
- (29) objavljuje etičke kodekse sudija i tužilaca;
- (30) vrši druga ovlaštenja utvrđena ovim ili nekim drugim zakonom.

Član 18. ***Sudovi i tužilaštva***

Vijeće ima nadležnosti navedene u članu 17. ovog zakona u odnosu na pravosuđe u Bosni i Hercegovini što obuhvata slijedeće sudove i tužilaštva:

- (a) Sud Bosne i Hercegovine;
- (b) Tužilaštvo Bosne i Hercegovine;
- (c) Ustavni sud Republike Srpske i Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, isključivo u skladu sa odredbama člana 17.(3) ovog zakona;
- (d) Vrhovni sud Republike Srpske i Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine;
- (e) Okružne i osnovne sudove u Republici Srpskoj;
- (f) Kantonalne i općinske sudove u Federaciji Bosne i Hercegovine;
- (g) Republičko tužilaštvo Republike Srpske i Federalno tužilaštvo Federacije Bosne i Hercegovine;
- (h) Okružna tužilaštva u Republici Srpskoj i kantonalna tužilaštva u Federaciji

- Bosne i Hercegovine;
- (i) Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, Osnovni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine i Tužilaštvo Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

Član 19.

Obaveza da se postupi u skladu sa upitom i zahtjevima

(1) Sudovi, tužilaštva i državni organi, kao i sudije, predsjednici sudova, tužioci, glavni tužioci i zamjenici glavnog tužioca, sudije porotnici, dodatne sudije i uposlenici sudova i tužilaštava, dužni su postupiti u skladu sa zahtjevima Vijeća u pogledu davanja informacija, dokumenata i drugog materijala u vezi sa vršenjem nadležnosti Vijeća, te prisustvovati sjednicama u skladu sa zahtjevima Vijeća u vezi sa vršenjem nadležnosti Vijeća.

(2) U mjeri potrebnoj za vršenje nadležnosti prema ovom ili bilo kojem drugom zakonu, Vijeće i njegovi predstavnici imaju pristup svim prostorijama i dokumentaciji sudova i tužilaštava iz člana 18. ovog zakona.

Član 20.

Godišnji budžet i godišnji izvještaj

(1) Vijeće usvaja prijedlog godišnjeg budžeta za svoj rad.

(2) Vijeće dostavlja svoj prijedlog godišnjeg budžeta Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine na vrijeme tako da bi ga taj organ mogao razmotriti. Vijeće ima pravo da prijedlog obrazlaže direktno pred Parlamentarnom skupštinom Bosne i Hercegovine. Vijeće obavještava entitetska ministarstva pravde o svom prijedlogu budžeta.

(3) Najkasnije do 1. maja svake godine Vijeće priprema godišnji izvještaj u kojem navodi svoje aktivnosti i opisuje stanje u sudstvu i tužilaštvu, uključujući i preporuke za njegovo poboljšanje. Izvještaj se dostavlja Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine, Vijeću ministara Bosne i Hercegovine, Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine, skupštinama kantona, Narodnoj skupštini Republike Srpske, državnom i entitetskim ministarstvima pravde i Skupštini Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u svrhu informiranja. Izvještaj je dostupan javnosti.⁸

(4) Na poziv Parlamentarne skupštine ili drugog organa iz prethodnog stava, predsjednik ili drugi ovlašteni predstavnik Vijeća će direktno na sjednici obrazložiti izvještaj i odgovoriti na pitanja poslanika odnosno članova drugog organa. Kroz raspravu o izvještaju i zaključke mogu se dati ocjene, sugestije i prijedlozi koji ne osporavaju samostalnost Vijeća.

⁸ Izmjenjen stav 3. - Odluka Visokog predstavnika od 15.6.2007. godine.

POGLAVLJE IV - USLOVI I MANDAT ZA VRŠENJE DUŽNOSTI

Član 21. *Osnovni uvjeti*

Osoba mora zadovoljiti slijedeće uslove da bi mogla biti imenovana na dužnost sudije ili tužioca:

- (a) da je državljanin Bosne i Hercegovine;
- (b) da je intelektualno i fizički sposobna da obavlja sudijsku ili tužilačku dužnost;
- (c) da ima diplomu pravnog fakulteta iz Bosne i Hercegovine ili Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije ili nekog drugog pravnog fakulteta, pod uvjetom da je diploma koju je izdao taj pravni fakultet nostrificirana u skladu sa zakonom;
- (d) da ima položen pravosudni ispit u Bosni i Hercegovini ili Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji;
- (e) ili, izuzetno od odredbe alineje (d), da ima položen pravosudni ispit u periodu između 6.4.1992. godine i 31.3.2004. godine u nekoj od država koja je ranije bila dio Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i da je vršila dužnost sudije ili tužioca u Bosni i Hercegovini u periodu između 6.4.1992. godine i 31.3.2004. godine.

Član 22. *Stručne sposobnosti*

Sudije i tužioci su osobe koje se odlikuju profesionalnom nepristrasnošću, visokim moralnim kvalitetima i dokazanim stručnim sposobnostima, te imaju odgovarajuću obuku i stručnu spremu.

Član 23. *Sud Bosne i Hercegovine*

(1) Sudije Suda Bosne i Hercegovine moraju imati najmanje osam (8) godina iskustva u radu kao sudije, tužioci, advokati ili drugo relevantno pravno iskustvo, nakon položenog pravosudnog ispita, i imenuju se doživotno, s tim što im mandat može prestati u slučaju da podnesu ostavku, navrše starosnu dob propisanu za obavezan odlazak u penziju ili budu smijenjeni s funkcije iz razloga utvrđenih zakonom.

(2) Predsjednik Suda Bosne i Hercegovine je jedan od sudija imenovanih u Sud Bosne i Hercegovine, koji ima dokazane rukovodne i organizacijske sposobnosti bitne za rad tog suda. Predsjednik se imenuje na mandat od šest (6) godina i može biti ponovno imenovan.

(3) Izuzetak su sudije Suda Bosne i Hercegovine koji se zateknu na dužnosti na dan stupanja na snagu ovog zakona, a prije imenovanja za sudije ovog suda imali su najmanje petnaest (15) godina iskustva u radu kao docenti ili profesori pravnih fakulteta u Bosni i Hercegovini, koji mogu nastaviti da obavljaju funkciju sudije Suda Bosne i Hercegovine, bez obzira na to imaju li položen pravosudni ispit.

Član 24.

Ustavni sud Republike Srpske i Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine

- (1) Nadležnosti koje se odnose na imenovanje sudija u Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine i Ustavni sud Republike Srpske Vijeće izvršava u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine i Ustavom Republike Srpske.
- (2) Prilikom davanja prijedloga nadležnim organima u vezi sa predlaganjem i izborom sudija Ustavnog suda Republike Srpske i odabirom sudija Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, kako je propisano važećim Ustavom, Vijeće u obzir uzima sljedeće kriterije:
 - (a) godine radnog iskustva koje kandidat ima u radu kao sudija, tužilac, advokat ili drugo relevantno pravno iskustvo nakon položenog pravosudnog ispita;
 - (b) akademsko iskustvo i dostignuća kandidata;
 - (c) ostale informacije koje Vijeće smatra relevantnim za podobnost kandidata da radi kao sudija datog ustavnog suda.
- (3) U skladu sa ostalim odredbama ovog stava, Vijeće može predložiti da profesori i docenti pravnih fakulteta u Bosni i Hercegovini iz predmeta Ustavno pravo, Međunarodno pravo, Krivično pravo ili Krivično procesno pravo, Građansko pravo ili Građansko procesno pravo, Upravno pravo, Privredno pravo ili Porodično pravo budu imenovani za sudije ustavnog suda bez položenog pravosudnog ispita, pod uvjetom da imaju najmanje deset (10) godina iskustva u radu kao profesori ili docenti.
- (4) Predsjednik ustavnog suda je jedan od sudija imenovanih u ustavni sud, koji ima dokazane rukovodne i organizacijske sposobnosti bitne za rad tog suda.

Član 25.

Vrhovni sud Republike Srpske i Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine

- (1) Sudije entitetskih vrhovnih sudova moraju imati najmanje osam (8) godina iskustva u radu kao sudije, tužioci, advokati ili drugo relevantno pravno iskustvo, nakon položenog pravosudnog ispita. Sudije se imenuju na mandat neograničenog trajanja s tim da im mandat može prestati u slučaju da podnesu ostavku, navrše starosnu dob propisanu za obavezan odlazak u penziju ili budu razriješeni dužnosti iz razloga utvrđenih zakonom.
- (2) Predsjednik vrhovnog suda je jedan od sudija imenovanih u vrhovni sud, koji posjeduje dokazane rukovodne i organizacijske sposobnosti bitne za rad tog suda. Predsjednik se imenuje na mandat od šest (6) godina i može biti ponovo imenovan.

Član 26.

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine

- (1) Sudije Apelacionog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine moraju imati najmanje osam (8) godina iskustva u radu kao sudije, tužioci, advokati ili drugo relevantno pravno iskustvo, nakon položenog pravosudnog ispita. Sudije se imenuju na mandat neograničenog trajanja, s tim što im mandat može prestati u slučaju da podnesu ostavku, navrše starosnu dob propisanu za obavezan odlazak u penziju ili budu razriješeni dužnosti iz razloga utvrđenih zakonom.

(2) Predsjednik Apelacionog suda je jedan od sudija imenovanih u Apelacioni sud, koji ima dokazane rukovodne i organizacijske sposobnosti bitne za rad tog suda. Predsjednik se imenuje na mandat od šest (6) godina i može biti ponovo imenovan.

Član 27.

Okružni sudovi u Republici Srpskoj i kantonalni sudovi u Federaciji Bosne i Hercegovine

(1) Sudije okružnih sudova u Republici Srpskoj i kantonalnih sudova u Federaciji Bosne i Hercegovine moraju imati najmanje pet (5) godina iskustva u radu kao sudije, tužioci, advokati ili drugo relevantno pravno iskustvo, nakon položenog pravosudnog ispita. Sudije se imenuju na mandat neograničenog trajanja, s tim što im mandat može prestati u slučaju da podnesu ostavku, navrše starosnu dob propisanu za obavezan odlazak u penziju ili budu razriješeni dužnosti iz razloga utvrđenih zakonom.

(2) Predsjednik okružnog odnosno kantonalnog suda je jedan od sudija imenovanih u taj sud, koji ima dokazane rukovodne i organizacijske sposobnosti bitne za rad tog suda. Predsjednik se imenuje na mandat od šest (6) godina i može biti ponovo imenovan.

Član 28.

Osnovni sudovi u Republici Srpskoj i Osnovni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine i općinski sudovi u Federaciji Bosne i Hercegovine

(1) Sudije osnovnih sudova u Republici Srpskoj, Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, te općinskih sudova u Federaciji Bosne i Hercegovine moraju imati najmanje tri (3) godine iskustva u radu na pravnim poslovima, nakon položenog pravosudnog ispita. Sudije se imenuju na mandat neograničenog trajanja s tim što im mandat može prestati u slučaju da podnesu ostavku, navrše starosnu dob propisanu za obavezan odlazak u penziju ili budu razriješeni dužnosti iz razloga utvrđenih zakonom.

(2) Predsjednik osnovnog, odnosno općinskog suda je jedan od sudija imenovanih u taj sud, koji ima dokazane rukovodne i organizacijske sposobnosti bitne za rad tog suda. Predsjednik se imenuje na mandat od četiri (4) godine i može biti ponovo imenovan.

Član 29.

Glavni tužilac, zamjenici glavnog tužioca i tužioci Tužilaštva Bosne i Hercegovine

(1) Glavni tužilac i zamjenici glavnog tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine moraju imati najmanje osam (8) godina iskustva u radu kao sudije, tužioci, advokati ili drugo relevantno pravno iskustvo, nakon položenog pravosudnog ispita, kao i dokazane rukovodne i organizacijske sposobnosti bitne za rad tog tužilaštva. Glavni tužilac i zamjenici glavnog tužioca imenuju se na mandat od šest (6) godina i mogu biti ponovo imenovani, s tim što im mandat može prestati u slučaju da podnesu ostavku, navrše starosnu dob propisanu za obavezan odlazak u penziju ili budu razriješeni dužnosti iz razloga utvrđenih zakonom.

(2) Tužioci Tužilaštva Bosne i Hercegovine moraju imati najmanje pet (5) godina iskustva u radu kao sudije, tužioci, advokati ili u radu na sličnim pravnim poslovima, nakon položenog pravosudnog ispita. Tužioci se imenuju na mandat neograničenog trajanja, s tim što im mandat može prestati u slučaju da podnesu ostavku, navrše starosnu dob propisanu za obavezan odlazak u penziju ili budu razriješeni dužnosti iz razloga utvrđenih zakonom.

Član 30.

Tužilaštvo Republike Srpske i Tužilaštvo Federacije Bosne i Hercegovine

(1) Glavni tužilac Republike Srpske, glavni tužilac Federacije Bosne i Hercegovine, zamjenici glavnog tužioca Republike Srpske i zamjenici glavnog tužioca Federacije Bosne i Hercegovine moraju imati najmanje osam (8) godina iskustva u radu kao sudije, tužioci, advokati ili drugo relevantno pravno iskustvo, nakon položenog pravosudnog ispita, kao i dokazane rukovodne i organizacijske sposobnosti bitne za rad tog tužilaštva. Glavni tužilac i zamjenici glavnog tužioca imenuju se na mandat od šest (6) godina i mogu biti ponovo imenovani, s tim što im mandat može prestati u slučaju da podnesu ostavku, navrše starosnu dob propisanu za obavezan odlazak u penziju ili budu razriješeni dužnosti iz razloga utvrđenih zakonom.

(2) Tužioci entitetskih tužilaštava moraju imati najmanje pet (5) godina iskustva u radu kao sudije, tužioci, advokati ili drugo relevantno pravno iskustvo, nakon položenog pravosudnog ispita. Tužioci se imenuju na mandat neograničenog trajanja, s tim što im mandat može prestati u slučaju da podnesu ostavku, navrše starosnu dob propisanu za obavezan odlazak u penziju ili budu razriješeni dužnosti iz razloga utvrđenih zakonom.

Član 31.

Okružna i kantonalna tužilaštva

(1) Okružni i kantonalni glavni tužioci i zamjenici glavnih tužioca moraju imati najmanje pet (5) godina iskustva u radu kao sudije, tužioci, advokati ili drugo relevantno pravno iskustvo nakon položenog pravosudnog ispita.

(2) Okružni i kantonalni glavni tužioci, kao i zamjenici glavnog tužioca moraju imati dokazane rukovodne i organizacijske sposobnosti bitne za rad ovih tužilaštava. Glavni tužilac i zamjenici glavnog tužioca imenuju se na mandat od pet (5) godina i mogu biti ponovo imenovani, s tim što im mandat može prestati u slučaju da podnesu ostavku, navrše starosnu dob propisanu za obavezan odlazak u penziju ili budu razriješeni dužnosti iz razloga utvrđenih zakonom.

(3) Okružni i kantonalni tužioci moraju imati najmanje tri (3) godine iskustva u radu na pravnim poslovima, nakon položenog pravosudnog ispita. Okružni i kantonalni tužioci se imenuju na mandat neograničenog trajanja, s tim što im mandat može prestati u slučaju da podnesu ostavku, navrše starosnu dob propisanu za obavezan odlazak u penziju ili budu razriješeni dužnosti iz razloga utvrđenih zakonom.

Član 32.

Glavni tužilac i tužioci Tužilaštva Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine

(1) Glavni tužilac i zamjenik glavnog tužioca Tužilaštva Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine moraju imati najmanje pet (5) godina iskustva u radu kao sudije, tužioci, advokati ili drugo relevantno pravno iskustvo nakon položenog pravosudnog ispita i dokazane rukovodne i organizacijske sposobnosti bitne za rad tog tužilaštva.

(2) Glavni tužilac i zamjenik glavnog tužioca imenuju se na mandat od pet (5) godina i mogu biti ponovo imenovani, s tim što im mandat može prestati u slučaju da podnesu

ostavku, navrše starosnu dob propisanu za obavezan odlazak u penziju ili budu razriješeni dužnosti iz razloga utvrđenih zakonom.

(3) Tužioci Tužilaštva Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine moraju imati najmanje tri (3) godine iskustva u radu kao sudije, tužioci, advokati ili drugo relevantno pravno iskustvo, nakon položenog pravosudnog ispita. Tužioci se imenuju na mandat neograničenog trajanja, s tim što im mandat može prestati u slučaju da podnesu ostavku, navrše starosnu dob propisanu za obavezan odlazak u penziju ili budu razriješeni dužnosti iz razloga utvrđenih zakonom.

Član 33. ***Dodatne sudije***

(1) Dodatni sudija mora ispunjavati profesionalne uvjete propisane za sudije onog suda u koji se dodatni sudija imenuje.

(2) Sudije i tužioci u penziji mogu biti imenovani na mjesta dodatnih sudija do navršene starosne dobi od sedamdeset i dvije (72) godine.

Član 34. ***Sudije-porotnici – uslovi i mandat***

(1) Osoba mora zadovoljavati slijedeće uslove da bi obavljala dužnost sudije-porotnika:

- (a) da je državljanin Bosne i Hercegovine;
- (b) da ima intelektualne i fizičke sposobnosti za obavljanje sudijske ili tužilačke funkcije;
- (c) da u vrijeme prijave na konkurs ima navršenih dvadeset i pet (25) godina života;
- (d) da se odlikuje visokim moralnim kvalitetima i profesionalnom nepristrasnošću;
- (e) da nije osuđivana za krivično djelo;
- (f) da posjeduje uvjerenje da se ne vodi krivični postupak protiv nje; i
- (g) da ima mjesto prebivališta na teritoriji suda u koji se imenuje.

(2) Za odlučivanje u predmetima koji se tiču maloljetnika, sudija-porotnik mora imati odgovarajuću stručnu spremu ili iskustvo vezano za maloljetnike.

(3) Sudije-porotnici mogu raditi do navršene starosne dobi od sedamdeset i dvije godine (72).

(4) Sudija porotnik imenuje se na mandat od osam (8) godina i može se ponovo imenovati. Mandat može prestati na osnovu ostavke, navršene starosne dobi propisane za obavezan odlazak u penziju i zbog razrješavanja dužnosti iz razloga utvrđenih zakonom. Sudija-porotnik će i nakon isteka mandata, podnošenja ostavke ili navršene starosne dobi od sedamdeset i dvije (72) godine dovršiti sudjelovanje u predmetu u kojem je započet postupak, ukoliko je to potrebno za donošenje pravilne odluke u tom predmetu.

POGLAVLJE V - IMENOVANJE

Član 35.

Postupak imenovanja

Vijeće svojim Poslovníkom o radu uređuje postupak imenovanja i može zahtijevati korištenje standardnog prijavnog materijala.

Član 36.

Javni konkurs

Javni konkurs za upražnjena mjesta, koji provodi Vijeće, prethodi imenovanju sudija, uključujući i predsjednike sudova, dodatnih sudija, glavnih tužilaca, zamjenikâ glavnog tužioca i tužilaca. Konkurs se objavljuje u cijeloj Bosni i Hercegovini na način koji odredi Vijeće.

Član 37.

Podvijeća za predlaganje kandidata za imenovanje na nivou Bosne i Hercegovine i u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine

(1) Predsjednik Vijeća imenuje podvijeća za predlaganje kandidata za sva upražnjena mjesta u sudovima i tužilaštvima na nivou Bosne i Hercegovine i u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine.

(2) Podvijeće za predlaganje kandidata za sudijska i tužilačka mjesta na nivou Bosne i Hercegovine sastoji se od najmanje tri (3) člana Vijeća, od kojih je, ako je to moguće, barem jedan (1) sudija ili tužilac s nivoa Bosne i Hercegovine, jedan (1) sudija ili tužilac iz Republike Srpske i jedan (1) sudija ili tužilac iz Federacije Bosne i Hercegovine.

(3) Podvijeće za predlaganje kandidata za sudijska i tužilačka mjesta u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine sastoji se od najmanje tri (3) člana Vijeća, od kojih je, ako je to moguće, barem jedan (1) sudija ili tužilac iz Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, jedan (1) sudija ili tužilac s nivoa Bosne i Hercegovine i jedan (1) sudija ili tužilac s entitetskog nivoa.

(4) Podvijeća za predlaganje kandidata, u skladu s Poslovníkom o radu Vijeća, obavljaju razgovor s kandidatima i rangiraju kandidate za upražnjeno mjesto na osnovu sposobnosti, podobnosti i stručnosti, te sačinjenu rang listu kandidata dostavljaju Vijeću koje donosi konačnu odluku o imenovanjima.

Član 38.

Podvijeće za predlaganje kandidata za imenovanje u entitetima

(1) Vijeće ima podvijeća za predlaganje kandidata za imenovanja na sudijska i tužilačka mjesta u entitetima.

(2) Podvijeće za predlaganje kandidata za sudijska i tužilačka mjesta u Republici Srpskoj sastoji se od pet (5) članova Vijeća iz Republike Srpske.

(3) Podvijeće za predlaganje kandidata za sudijska i tužilačka mjesta u Federaciji Bosne i Hercegovine sastoji se od pet (5) članova Vijeća iz Federacije Bosne i Hercegovine.

(4) Entitetska podvijeća za predlaganje kandidata, u skladu sa Poslovníkom o radu Vijeća, imenuju najmanje tri (3) člana Vijeća, koji obavljaju razgovore s kandidatima i rangiraju kandidate za upražnjena mjesta na osnovu sposobnosti, podobnosti i stručnosti.

(5) Na osnovu rang liste koju sačini Komisija za obavljanje razgovora s kandidatima, Entitetsko podvijeće za predlaganje kandidata dostavlja rang listu kandidata Vijeću koje donosi konačnu odluku o svim imenovanjima.

Član 39.

Kvalifikaciono testiranje

(1) Vijeće može uvesti kvalifikaciono testiranje kandidata u pisanoj formi. Testiranjem se provjerava stručnost kandidata u skladu sa kriterijima iz člana 43. ovog zakona, a može obuhvatiti slijedeće oblasti:

- (a) Ustavno pravo Bosne i Hercegovine;
- (b) Krivično pravo;
- (c) Krivično procesno pravo;
- (d) Građansko pravo;
- (e) Građansko procesno pravo;
- (f) Upravno pravo i upravno procesno pravo;
- (g) Privredno pravo;
- (h) Evropska konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i drugi međunarodni dokumenti, ugovori i sporazumi o ljudskim pravima čija je potpisnica Bosna i Hercegovina;
- (i) Etički principi za obavljanje sudijske ili tužilačke dužnosti; i
- (j) Druga pitanja bitna za dužnost.

(2) U slučaju da se obavlja pismeno testiranje kandidata, Vijeće će se pobrinuti da osobe koje ocjenjuju test tokom procesa ocjenjivanja ne znaju identitet osobe koja je radila test.

Član 40.

Razgovor sa kandidatima

Nijedna osoba ne može se imenovati na dužnost sudije ili tužioca ukoliko se sa njom ne obavi razgovor.

Član 41.

Mišljenja o kandidatima

Vijeće može tražiti da mu se u pismenoj formi dostave mišljenja o stručnim i drugim kvalifikacijama kandidata.

Član 42.

Prava kandidata

Svaki kandidat ima pravo pregledati svoj prijavni materijal dostavljen Vijeću, koji se tiče njegove prijave, zahtijevati i dobiti obavještenja, pod uslovom da se ne radi o povjerljivim podacima, u vezi sa prijavom i postupkom imenovanja, pregledati i dati svoje

komentare na mišljenje o kandidatu koje je dostavljeno Vijeću, i uputiti Vijeću komentare u vezi sa pitanjima koja utiču na prijavu kandidata.

Član 43.

Kriteriji za imenovanje

- 1) Prilikom donošenja odluke o imenovanju, Vijeće, između ostalih kriterija, uzima u obzir slijedeće kriterije:
 - a) Stručno znanje, radno iskustvo i radni rezultati;
 - b) Sposobnost pokazana kroz objavljivanje naučnih radova i druge aktivnosti u struci;
 - c) Stručna sposobnost zasnovana na dosadašnjim rezultatima u karijeri, uključujući i sudjelovanje u organiziranim oblicima usavršavanja;
 - d) Radna sposobnost i sposobnost analiziranja pravnih problema;
 - e) Sposobnost da nepristrasno, savjesno, marljivo, odlučno i odgovorno obavlja dužnosti u okviru funkcije za koju se prijavljuje;
 - f) Komunikativnost;
 - g) Odnosi sa radnim kolegama, ponašanje van posla, profesionalna nepristrasnost i ugled; i
 - h) Iskustvo i stručna sprema za rukovodeće poslove, za mjesto predsjednika suda, glavnog tužioca i zamjenika glavnog tužioca.

(2) Vijeće primjenjuje odgovarajuće ustavne odredbe kojim se uređuju jednaka prava i zastupljenost konstitutivnih naroda i ostalih. Imenovanja na svim nivoima pravosuđa također treba da imaju za cilj i postizanje jednakosti spolova.

Član 44.

Odluka o imenovanju

- (1) Odluka o imenovanju kandidata na dužnost sudije ili tužioca donosi se u skladu sa članom 17. ovog zakona i sadrži obrazloženje u pismenoj formi.
- (2) Vijeće može poništiti odluku o imenovanju ako nakon donošenja odluke o imenovanju, a prije nego što imenovani sudija ili tužilac preuzme dužnost, dobije podatke koji bi, da su bili poznati u vrijeme imenovanja, predstavljali razlog da Vijeće ne donese odluku o imenovanju. Vijeće može, ako to smatra neophodnim, odgoditi datum preuzimanja dužnosti sudije ili tužioca na koga se odnose navedeni podaci, kako bi te podatke moglo na odgovarajući način provjeriti.
- (3) Ako Vijeće poništi odluku o imenovanju, na tu će dužnost imenovati drugu osobu iz grupe prijavljenih kandidata, ili će ponovno objaviti konkurs za to upražnjeno mjesto.

Član 45.

Objavljivanje odluke o imenovanju

- (1) Vijeće o svojoj odluci o imenovanju obavještava sve kandidate, odgovarajući sud ili tužilaštvo, kao i odgovarajuće ministarstvo pravde.
- (2) Vijeće odluku o imenovanju objavljuje u svojim prostorijama na mjestu dostupnom javnosti. Odluka o imenovanju nosi datum objavljivanja u prostorijama Vijeća.

- (3) Odluka o imenovanju objavljuje se u „Službenom glasniku BiH“.

Član 46.
Preuzimanje dužnosti

- (1) Osoba imenovana na dužnost sudije ili tužioca preuzima dužnost na dan koji odredi Vijeće.
- (2) Ako iz razloga koji nisu opravdani imenovana osoba ne preuzme dužnost u vremenskom roku koji odredi Vijeće, Vijeće poništava odluku o imenovanju. Vijeće će na tu dužnost imenovati drugu osobu iz grupe prijavljenih kandidata ili će ponovno objaviti konkurs za to upražnjeno mjesto.

Član 47.
Svečana izjava

- (1) Prije preuzimanja dužnosti, sudije i tužioci daju svečanu izjavu koja glasi: "Izjavljujem da ću obavljati svoju dužnost u skladu sa Ustavom i zakonom, da ću donositi odluke po svom najboljem znanju, savjesno, odgovorno i nepristrasno u cilju provođenja vladavine zakona, i da ću štiti slobode i prava pojedinaca zagarantovana Ustavom Bosne i Hercegovine."
- (2) Osoba imenovana na dužnost daje svečanu izjavu usmeno, pred predsjednikom Vijeća ili članom Vijeća kojeg ovlasti predsjednik Vijeća, te stavljanjem potpisa na izjavu.

Član 48.
Imenovanje dodatnih sudija

- (1) Vijeće može privremeno imenovati osobe koje će vršiti dužnost dodatnih sudija, kako bi sudovima pružili pomoć u smanjenju broja zaostalih neriješenih predmeta, ili ako je zbog dužeg odsustva sudije potreban dodatni broj sudija u sudu. Vijeće može imenovati dodatne sudije na zahtjev predsjednika suda, pod uvjetom da se uz zahtjev dostavi dokaz koji ukazuje da postoji potreba za imenovanjem dodatnog sudije, kao i raspoloživa sredstva.
- (2) Prije preuzimanja dužnosti, dodatni sudija daje svečanu izjavu u skladu sa članom 46. ovog zakona. Predsjednik Vijeća može ovaj zadatak povjeriti predsjedniku suda u kojem dodatni sudija preuzima dužnost.

Član 49.
Imenovanje sudija-porotnika

- (1) Vijeće imenuje sudije-porotnike u sud nakon što od predsjednika suda primi listu predloženih kandidata.
- (2) Sudijama-porotnicima pripada naknada za opravdane troškove nastale u toku vršenja njihovih dužnosti i nagrada. Uslove za vršenje dužnosti sudija-porotnika, te visinu naknade i nagrade utvrđuje nadležno ministarstvo pravde nakon konsultacija sa Vijećem.

(3) Prije preuzimanja dužnosti, sudija-porotnik daje svečanu izjavu u skladu sa članom 47. ovog zakona. Predsjednik Vijeća može ovaj zadatak povjeriti predsjedniku suda u kojem sudija porotnik preuzima dužnost.

Član 50.

Upućivanje u drugi sud uz pristanak sudije

(1) Sudije, uključujući dodatne sudije, mogu se uz njihov pristanak uputiti da vrše dužnost sudije u drugi sud istog ili nižeg nivoa:

- (a) Na period od najviše šest (6) mjeseci, ako u sudu u koji se sudija privremeno upućuje nema dovoljan broj sudija;
- (b) Na period od najviše dvanaest (12) mjeseci, ako je u sudu u kojem sudija redovno vrši dužnost sudije privremeno smanjen obim posla;
- (c) Na period od najviše dvanaest (12) mjeseci, radi pomoći u otklanjanju zaostalih neriješenih predmeta u sudu u koji se sudija privremeno upućuje;
- (d) Na neodređeni period, ako je sudija upućen u drugi sud radi rada na određenom predmetu ili predmetima, jer je, zbog izuzeća sudije u tom sudu, bilo neophodno privremeno upućivanje sudije iz drugog suda kako bi radio na tom predmetu ili predmetima;
- (e) Na neodređeni period, ako se sudija suda u koji se vrši upućivanje nalazi na odsustvu dužeg trajanja.

(2) Sudija se ne može privremeno uputiti u drugi sud više od dva puta uzastopno, osim ako je u međuvremenu vršio dužnost sudije u sudu u koji je imenovan u periodu od najmanje dvanaest (12) mjeseci.

Član 51.

Upućivanje bez pristanka sudije

(1) Sudija se može privremeno uputiti u drugi sud bez njegovog pristanka samo ako su ispunjeni uvjeti iz ovog člana.

(2) Sudija se može bez njegovog pristanka uputiti u drugi sud da vrši dužnost sudije na period od najduže tri (3) mjeseca u slučaju da se takvo upućivanje vrši u svrhu njegovog učestvovanja u radu na pojedinačnom predmetu u sudu u koji se vrši upućivanje, ili u slučaju da nijedan drugi sudija nije pristao na takvo upućivanje.

(3) Sudija se ne može privremeno uputiti u drugi sud bez njegovog pristanka ako je privremeno upućivan u drugi sud u prethodnih dvanaest (12) mjeseci.

Član 52.

Postupak za privremeno upućivanje

Vijeće odlučuje o zahtjevu za privremeno upućivanje u drugi sud u skladu sa čl. 50. i 51. na zahtjev predsjednika suda koji želi da se sudija privremeno uputi u njegov sud. Vijeće obavlja konsultacije sa predsjednikom suda koji je podnio zahtjev, sa sudijom koji se razmatra za privremeno upućivanje, i sa predsjednikom suda u kojem sudija redovno vrši dužnost sudije.

Član 53.

Privremeno upućivanje tužilaca

Privremeno upućivanje tužilaca uređuje se u skladu sa odredbama Zakona o tužiocima koji se primjenjuje na tužilaštvo o kojem je riječ.

POGLAVLJE VI - DISCIPLINSKA ODGOVORNOST SUDIJA I TUŽILACA

Član 54.

Opće odredbe o disciplinskoj odgovornosti za disciplinske prekršaje

Sudija, tužilac, dodatni sudija ili sudija-porotnik, uključujući i predsjednike sudova, glavne tužioce i njihove zamjenike, disciplinski su odgovorni za zakonom propisane disciplinske prekršaje koje su učinili s umišljajem ili iz nehata.

Član 55.

Nadležnost za vođenje disciplinskih postupaka

Vijeće preko svojih disciplinskih organa vrši svoje ovlasti u disciplinskom postupku.

Član 56.

Disciplinski prekršaji sudija

Disciplinski prekršaji sudija su:

1. povreda načela nepristrasnosti;
2. postupanje s pristrasnošću i predrasudama tokom obavljanja službenih dužnosti zbog rase, boje, spola, vjerske pripadnosti, etničkog porijekla, nacionalne pripadnosti, seksualne opredijeljenosti ili društvenog i ekonomskog statusa stranke;
3. očigledno kršenje obaveze ispravnog postupanja prema strankama u postupku, njihovim pravnim zastupnicima, svjedocima, ili drugim osobama;
4. odavanje povjerljivih informacija koje proizilaze iz vršenja dužnosti sudije;
5. prihvatanje poklona ili nagrada čija je namjena neprimjereno utjecanje na odluke ili postupke sudije, uključujući i slučajeve kada poklon ili nagrada samo odaju utisak neprimjerenog uticaja;
6. korištenje dužnosti sudije kako bi se pribavile neopravdane koristi za sebe ili druge osobe;
7. propuštanje da traži svoje izuzeće od postupanja po predmetima kada postoji sukob interesa;
8. nemar ili nepažnja u vršenju službenih dužnosti;
9. donošenje odluka kojim se očigledno krši zakon ili uporno i neopravdano kršenje pravila postupka;
10. neopravdano kašnjenje u izradi odluka ili u drugim radnjama u vezi s obavljanjem dužnosti sudije ili bilo kakvo drugo ponovljeno nepoštivanje dužnosti sudija;
11. upuštanje u neprimjerene kontakte sa strankom u postupku ili njenim zastupnikom;
12. omogućavanje vršenja dužnosti sudije osobama koje na to nisu zakonom ovlaštene;
13. miješanje u postupanje sudije ili tužioca s namjerom opstruiranja ili potežnjivanja njihovih aktivnosti;

14. osuda na kaznu zatvora zbog izvršenog krivičnog djela, ili ako je proglašen krivim za krivično djelo koje ga čini nepodobnim za vršenje dužnosti sudije;
15. davanje bilo kakvih komentara, dok se predmet ne riješi na sudu, za koje se opravdano može očekivati da mogu ometati ili štetiti pravičnom postupku ili suđenju, ili nepoduzimanje odgovarajućih koraka kako bi se osiguralo da se njemu podređeni uposlenici suda također suzdrže od davanja komentara;
16. upuštanje u aktivnosti koje su nespojive sa dužnostima sudije;
17. propuštanje, iz neopravdanih razloga, da postupi u skladu s odlukama, naredbama ili zahtjevima Vijeća;
18. propuštanje da odgovori na upit u vezi s nekom disciplinskom stvari, osim ukoliko je do propusta došlo iz opravdanih razloga;
19. namjerno davanje lažne, obmanjive ili nedovoljne informacije u vezi s prijavama za radno mjesto, disciplinskim stvarima, pitanjima unapređenja i napredovanja u službi ili bilo kojim drugim pitanjima koja su u nadležnosti Vijeća;
20. neispunjavanje obaveze učestvovanja u oblicima obaveznog stručnog usavršavanja ili drugih zakonom propisanih obaveza;
21. ako ne postupi u skladu s odlukom o njegovom privremenom upućivanju u drugi sud;
22. ponašanje u sudu i izvan suda koje šteti ugledu sudijske funkcije; ili
23. bilo kakvo drugo ponašanje koje predstavlja ozbiljno kršenje službene dužnosti ili dovodi u pitanje povjerenje javnosti u nepristrasnost i kredibilitet sudstva.

Član 57.

Disciplinski prekršaji tužilaca

Disciplinske prekršaje tužilaca čine:

1. povreda načela nepristrasnosti;
2. postupanje s pristrasnošću i predrasudama tokom obavljanja službenih dužnosti zbog rase, boje, spola, vjerske pripadnosti, etničkog porijekla, nacionalne pripadnosti, seksualne opredijeljenosti ili društvenog i ekonomskog statusa stranke;
3. očigledno kršenje obaveze ispravnog postupanja prema sudiji u postupku, strankama, njihovim pravnim zastupnicima, svjedocima, ili drugim osobama;
4. odavanje povjerljivih informacija koje proizilaze iz vršenja dužnosti tužioca;
5. prihvatanje poklona ili nagrada čija je namjena neprimjereno utjecanje na odluke i postupke tužilaca, uključujući i slučajeve kada poklon ili nagrada samo odaju utisak neprimjerenog utjecaja;
6. korištenje funkcije tužioca kako bi se pribavile neopravdane koristi za sebe ili druge osobe;
7. propuštanje da traži svoje izuzeće od postupanja po predmetima kada postoji sukob interesa;
8. nemar ili nepažnja u vršenju službenih dužnosti;
9. neopravdano kašnjenje u provođenju radnji u vezi s vršenjem dužnosti tužioca ili bilo kakvo drugo ponovljeno nepoštivanje dužnosti tužioca;
10. upuštanje u neprimjerene kontakte sa sudijom ili strankama u postupku;
11. omogućavanje vršenja dužnosti tužioca osobama koje na to nisu zakonom ovlaštene;
12. miješanje u postupanje sudije ili tužioca s namjerom opstruiranja ili potežnjivanja njihovih aktivnosti;
13. osuda na kaznu zatvora zbog izvršenog krivičnog djela, ili ako je proglašen krivim za krivično djelo koje ga čini nepodobnim za vršenje dužnosti tužioca;

14. davanje bilo kakvih komentara, dok se predmet ne riješi na sudu, za koje se opravdano može očekivati da mogu ometati ili štetiti pravičnom postupku ili suđenju, ili nepoduzimanje odgovarajućih koraka kako bi se osiguralo da se njemu podređeni uposlenici tužilaštva također suzdrže od davanja komentara;
15. neizvršavanje uputstava nadređenog tužioca, osim ako bi izvršavanje takvog uputstva značilo kršenje zakona ili odredbi ovog člana;
16. upuštanje u aktivnosti koje su nespojive sa dužnostima tužioca;
17. propuštanje, iz neopravdanih razloga, da postupi u skladu s odlukama, naredbama ili zahtjevima Vijeća;
18. propuštanje da odgovori na upit u vezi s nekom disciplinskom stvari, osim ukoliko je do propusta došlo iz opravdanih razloga;
19. namjerno davanje lažne, obmanjive ili nedovoljne informacije u vezi s prijavama za radno mjesto, disciplinskim stvarima, pitanjima unapređenja i napredovanja u službi ili bilo kojim drugim pitanjima koja su u nadležnosti Vijeća;
20. neispunjavanje obaveze učestvovanja u oblicima obaveznog stručnog usavršavanja ili drugih zakonom propisanih obaveza;
21. ako ne postupi u skladu s odlukom o njegovom privremenom upućivanju u drugo tužilaštvo;
22. ponašanje u sudu ili tužilaštvu i izvan suda ili tužilaštva koje šteti ugledu tužilačke funkcije; ili
23. bilo kakvo drugo ponašanje koje predstavlja ozbiljno kršenje službene dužnosti ili dovodi u pitanje povjerenje javnosti u nepristrasnost i kredibilitet tužilaštva.

Član 58.

Vrste disciplinskih mjera

- (1) Vijeće može izreći jednu ili više slijedećih disciplinskih mjera :
 - (a) pismenu opomenu koja se javno ne objavljuje;
 - (b) javnu opomenu;
 - (c) smanjenje plaće za iznos do 50 posto, na period do jedne godine;
 - (d) privremeno ili trajno upućivanje u drugi sud ili tužilaštvo;
 - (e) premještanje s mjesta predsjednika suda na mjesto sudije, ili s mjesta glavnog tužioca ili zamjenika glavnog tužioca na mjesto tužioca;
 - (f) razrješenje od dužnosti.
- (2) Kao posebnu mjeru, umjesto ili uz disciplinsku mjeru iz prethodnog stava, Vijeće može, ako nađe za shodno, odrediti da sudija ili tužilac učestvuje u programima rehabilitacije, savjetovanju ili stručnom usavršavanju.
- (3) Sva prava i privilegije koje proističu iz radnog odnosa sudije, predsjednika suda, glavnog tužioca, zamjenika glavnog tužioca odnosno tužioca koji je razriješen dužnosti na osnovu provedenog disciplinskog postupka, prestaju njegovim smjenjivanjem od strane Vijeća. Sudiji ili tužiocu koji je prema ovom članu razriješen dužnosti nije dozvoljeno da dalje vrši dužnost sudije ili tužioca.

Član 59.
Principi za određivanje mjera

(1) Kod izricanja disciplinskih mjera mora se rukovoditi principom proporcionalnosti. Prije izricanja mjera za disciplinske prekršaje, disciplinske komisije uzimaju u obzir slijedeće činjenice:

- (a) broj i težinu učinjenog disciplinskog prekršaja i njegove posljedice;
- (b) stepen odgovornosti;
- (c) okolnosti pod kojima je disciplinski prekršaj učinjen;
- (d) dosadašnji rad i ponašanje učinioca prekršaja; i
- (e) sve druge okolnosti koje mogu utjecati na odluku o težini i vrsti disciplinske mjere, uključujući stepen kajanja i/ili saradnje koju je sudija ili tužilac pokazao tokom disciplinskog postupka.

(2) Disciplinska mjera razrješenja od dužnosti određuje se samo u predmetima u kojim je utvrđen ozbiljan disciplinski prekršaj, a iz težine prekršaja je jasno da je prekršitelj nepodoban ili nedostojan da dalje vrši dužnost.

(3) Vijeće može uzeti u obzir svako prethodno privremeno udaljenje od vršenja dužnosti određeno tokom postupka o kojem je riječ, te u skladu s tim odlučiti da smanji mjeru ili može po vlastitoj volji odlučiti da je privremeno udaljenje samo po sebi dovoljno kao mjera za utvrđeni disciplinski prekršaj ili prekršaje.

Član 60.
Vođenje disciplinskog postupka i žalbe

(1) Disciplinski postupak vode:

- a) Prvostepena disciplinska komisija i
- b) Drugostepena disciplinska komisija

(2) Prvostepena i Drugostepena disciplinska komisija su nezavisne i u potpunosti nadležne za rješavanje disciplinskih stvari. Član komisije koji je učestvovao u rješavanju nekog predmeta u Prvostepenoj komisiji ne može postupati u istoj stvari u Drugostepenoj disciplinskoj komisiji.

(3) Prvostepena disciplinska komisija sastavljena od tri člana, od kojih su barem dva članovi Vijeća, u prvom stepenu utvrđuje disciplinsku odgovornost i izriče mjere.

(4) Drugostepena disciplinska komisija sastavljena od tri člana Vijeća odlučuje o žalbama na odluke Prvostepene disciplinske komisije. Drugostepena disciplinska komisija može potvrditi, ukinuti ili preinačiti odluku ili disciplinske mjere koje je izrekla Prvostepena disciplinska komisija.

(5) U disciplinskim postupcima koji se vode protiv sudija, većina članova komisije će, i u prvom i u drugom stepenu, biti sudije. U disciplinskim postupcima koji se vode protiv tužilaca, većina članova komisije će, i u prvom i u drugom stepenu, biti tužioci.

(6) Protiv odluke Drugostepene disciplinske komisije o izricanju disciplinske mjere može se uložiti žalba Vijeću kao cjelini. Ako Vijeće ne potvrdi mjeru razrješenja, Vijeće može izreći drugu mjeru predviđenu ovim zakonom. Članovi Prvostepene i Drugostepene

disciplinske komisije imaju pravo da učestvuju, osim ako se njihovo izuzeće traži iz razloga drugačijeg od razloga njihovog ranijeg učešća u donošenju odluke o istoj stvari.

(7) Sudija ili tužilac koji je razriješen dužnosti odlukom Vijeća može uložiti žalbu Sudu Bosne i Hercegovine jedino na osnovu jednog ili oba dolje navedena razloga:

- a) da je Vijeće, prilikom vođenja disciplinskog postupka nakon kojeg je uslijedila odluka o mjeri razrješenja dužnosti, učinilo materijalnu povredu pravila postupka predviđenih ovim zakonom;
- b) da je Vijeće, prilikom vođenja disciplinskog postupka nakon kojeg je uslijedila odluka o mjeri razrješenja dužnosti, pogrešno primijenilo zakon.

(8) Sud Bosne i Hercegovine mora primiti žalbu iz stava 7. ovog člana u roku od tri (3) sedmice od dana kad je sudija ili tužilac primio odluku Vijeća. Sud Bosne i Hercegovine u skraćenom postupku odbacuje žalbe uložene nakon tog roka.

Član 61.

Imenovanje i mandat članova disciplinskih komisija

(1) Predsjednik Vijeća imenuje članove Prvostepene i Drugostepene disciplinske komisije u skladu s odredbama člana 60. ovog zakona.

(2) Mandat članova traje dvije godine pod uvjetom da se završe započeti disciplinski postupci. Članovi disciplinske komisije imaju pravo na ponovno imenovanje.

Član 62.

Disciplinski organi i disciplinski postupak

(1) Svojim Poslovníkom o radu Vijeće uređuje osnivanje i rad disciplinskih organa, kao i provođenje disciplinskog postupka u skladu sa ovim zakonom.

(2) Poslovníkom o radu se može predvidjeti skraćeni postupak, pod uvjetom da se poštuju prava stranaka utvrđena ovim zakonom.

Član 63.

Uručenje poziva

(1) Vijeće, uključujući i njegove disciplinske komisije, ovlašteno je da izdaje pozive svjedocima ili pozive da se sudu predoče pismeni dokazi, čija se dostava vrši na način predviđen pravilima parničnog postupka koja se primjenjuju po mjesnoj nadležnosti.

(2) Vijeće, uključujući i njegove disciplinske komisije, ovlašteno je da kazni namjerno neodazivanje pozivu, što se smatra nepoštivanjem Vijeća, na način predviđen pravilima parničnog postupka koja se primjenjuju po mjesnoj nadležnosti.

(3) Svjedoci imaju pravo na naknadu troškova pod istim uvjetima predviđenim pravilima parničnog postupka koja se primjenjuju po mjesnoj nadležnosti.

Član 64.
Disciplinski tužilac

(1) Ured disciplinskog tužioca, Ured u okviru Vijeća, vrši dužnost tužioca u vezi sa navodima koji se tiču povreda dužnosti sudije ili tužioca, u skladu sa ovim zakonom i Poslovníkom o radu Vijeća.

(2) Ured disciplinskog tužioca postupa po pritužbama ili na vlastitu inicijativu i odgovoran je za procjenu pravne valjanosti pritužbi, istraživanje navoda protiv sudija ili tužilaca o povredi dužnosti, te za pokretanje disciplinskog postupka i zastupanje predmeta disciplinskih prekršaja pred disciplinskim komisijama Vijeća.

(3) Za glavnog disciplinskog tužioca Ureda disciplinskog tužioca, Vijeće imenuje osobu koja je sudija ili tužilac, ili koja ispunjava minimum uvjeta predviđenih ovim zakonom za imenovanje sudije ili tužioca, osobu visokih moralnih kvaliteta koja posjeduje potrebnu stručnost na polju prava. Mandat glavnog disciplinskog tužioca traje četiri godine, uz mogućnost ponovnog imenovanja. Pomoć u radu disciplinskog tužioca pružat će pravnici i istražitelji iz njegovog ureda. Glavni disciplinski tužilac može ovlastiti pravnike iz svog ureda da zastupaju predmete pred Vijećem i njegovim disciplinskim komisijama.

(4) U slučaju sukoba interesa ili u slučajevima u kojima bi se glavni tužilac morao izuzeti iz istrage ili postupanja u disciplinskoj stvari pred Vijećem ili njegovim disciplinskim komisijama, Vijeće angažuje pravnika izvan Ureda disciplinskog tužioca da obavi istragu i postupa u disciplinskoj stvari.

(5) Glavni tužilac Ureda disciplinskog tužioca imenuje se i smjenjuje odlukom Vijeća u skladu sa Zakonom o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine.

(6) Plaća glavnog disciplinskog tužioca Ureda disciplinskog tužioca jednaka je prosječnoj plaći tužilaca kantonalnog tužilaštva u Federaciji Bosne i Hercegovine i okružnog tužilaštva u Republici Srpskoj.

(7) Glavni disciplinski tužilac donosi sve administrativne i finansijske odluke Ureda disciplinskog tužioca, a izvršava ih relevantni odjel Sekretarijata po nalogu glavnog disciplinskog tužioca.⁹

Član 65.
Vođenje evidencije i izvještavanje Vijeća

(1) Ured disciplinskog tužioca vodi evidenciju o uložnim pritužbama i o poduzetim radnjama u postupanju po pritužbama, istragama i disciplinskim predmetima.

(2) Vijeće ima pristup evidenciji. Ured disciplinskog tužioca je obavezan da Vijeću na zahtjev dostavi kopije pritužbi, izvještaja o istrazi ili drugih relevantnih dokumenata.

(3) Ured disciplinskog tužioca periodično u pismenoj formi izvještava Vijeće o svojim aktivnostima.

⁹ Stav 7. izmjenjen i dopunjen - Odluka Visokog predstavnika od 15.6.2007. godine.

Član 66.
Ispitivanje navoda

- (1) Ured disciplinskog tužioca može pokrenuti ispitivanje navoda o povredi dužnosti ili nesposobnosti sudije ili tužioca da vrši dužnost.
- (2) Svi sudovi, tužilaštva i državni organi, kao i sudije, tužioci, dodatne sudije, sudije porotnici i uposlenici sudova ili tužilaštava dužni su postupati u skladu sa zahtjevima Ureda disciplinskog tužioca u pogledu davanja informacija, dokumenata ili drugog materijala u vezi sa ispitivanjem navoda.
- (3) Ured disciplinskog tužioca može disciplinskoj komisiji podnijeti zahtjev da se osobama ili organima na koje se ne odnosi odredba stava 2. ovog člana izda nalog za davanje informacija, dokumenata ili drugog materijala u vezi s ispitivanjem navoda.
- (4) U slučaju da sudija ili tužilac odbije da dostavi informacije, dokumente ili drugi materijal u skladu sa zahtjevom Ureda disciplinskog tužioca, Ured može zatražiti od disciplinske komisije da izda nalog kojim će prinuditi tog sudiju ili tužioca da dostavi tražene informacije, dokumente ili drugi materijal.

Član 67.
Pokretanje disciplinskog postupka i podnošenje tužbe

- (1) Ured disciplinskog tužioca pokreće disciplinski postupak pred Prvostepenom disciplinskom komisijom podnošenjem tužbe, ako smatra da je sudija ili tužilac učinio povredu dužnosti.
- (2) Tužba sadrži navodne disciplinske prekršaje i mora ispunjavati uvjete predviđene Poslovníkom koji uređuje disciplinski postupak.

Član 68.
Prava stranaka tokom disciplinskog postupka

Disciplinski postupak se vodi na pravičan i transparentan način. U toku trajanja disciplinskog postupka, sudija ili tužilac protiv kojeg se vodi postupak ima slijedeća prava koja moraju biti garantovana Poslovníkom o disciplinskom postupku, a koja donosi Vijeće:

- (a) pravo da na propisan način bude upoznat sa navodima o disciplinskom prekršaju i dokazima koji ukazuju na te navode, kao i pravo da odgovor da u pismenoj formi ili usmeno na zapisnik;
- (b) pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnom i nepristrasnom, zakonom ustanovljenom komisijom. Mediji i javnost mogu biti isključeni tokom cijele rasprave ili tokom dijela rasprave u interesu morala, javnog reda ili nacionalne sigurnosti u demokratskom društvu, kada to zahtijevaju interesi maloljetnika ili zaštita privatnog života stranaka ili kada je po mišljenju komisije to potrebno u posebnim okolnostima gdje bi prisustvovanje javnosti bilo na štetu interesa pravde;
- (c) pravo da ne daje odgovor na pitanja koja bi ga mogla izložiti krivičnom gonjenju i pravo da prisustvuje na svakoj raspravi, te da se brani od optužbi uz pomoć branioca po svom izboru;
- (d) pravo da odluke budu javno objavljene i/ili na neki način dostupne javnosti; i

(e) pravo da izjavi žalbu na po njega negativnu odluku.

Član 69.

Sporazum o zajedničkoj saglasnosti

(1) Ured disciplinskog tužioca i osoba protiv koje je podnesena tužba kao i njegov pravni zastupnik mogu se, ako je to moguće, bilo kada dobrovoljno nagoditi o navodnim disciplinskim prekršajima za koje je sudija ili tužilac optužen. Stranke se mogu složiti koje će disciplinske prekršaje sudija ili tužilac priznati i koja će se disciplinska mjera izreći. Stranke podnose Sporazum o zajedničkoj saglasnosti o utvrđivanju disciplinske odgovornosti (u daljem tekstu: "Sporazum") koji sadrži disciplinske prekršaje koje sudija ili tužilac priznaje.

(2) Sporazum se sastavlja u pismenoj formi, i nakon što je potpisan od stranaka, dostavlja se Vijeću. Sporazum sadržava:

- (a) Izjavu o činjenicama na okolnosti vezane za prekršaje koje sudija ili tužilac priznaje;
- (b) Zajedničku izjavu o mjeri, ukoliko će se ona izreći.

(3) Sporazum se dostavlja predsjedniku Vijeća, koji imenuje disciplinsku komisiju za razmatranje Sporazuma. Komisija prihvata ili odbija Sporazum većinom glasova. Ako odluči da odbije Sporazum, Komisija će obrazložiti razloge tog odbijanja u pismenoj formi.

(4) Ako Komisija prihvati Sporazum, postupat će se kao da je Komisija nakon vođenja disciplinskog postupka utvrdila da je učinjen disciplinski prekršaj, s tim da nakon što Komisija prihvati Sporazum nema prava žalbe.

(5) Ukoliko Komisija odbije Sporazum, činjenica da su stranke pokušale pregovaranjem doći do sporazuma o disciplinskom prekršaju kao i bilo koje priznanje učinjeno od stranke pred Komisijom tokom rasprave o postizanju Sporazuma, ne može se upotrijebiti od bilo koje stranke u ponovnom disciplinskom postupku ili protiv nje.

(6) U slučaju da Komisija odbije Sporazum, Ured disciplinskog tužioca može pokrenuti disciplinski postupak protiv sudije ili tužioca koji su navedeni u Sporazumu u roku od 90 (devedeset) dana od datuma odbijanja Sporazuma.

(7) Svi sporazumi o zajedničkoj saglasnosti sadrže izjavu, koju potpisuje sudija ili tužilac o kojem se radi, da mu je poznato da Sporazum o zajedničkoj saglasnosti treba odobriti Prvostepena disciplinska komisija i da Komisija, prema vlastitoj ocjeni, može odbiti takav sporazum.

Član 70.

Povjerljivost

(1) Svi postupci ili radnje koje se odnose na navode o povredi dužnosti ili nesposobnosti za vršenje dužnosti, a koje su poduzete prije nego što Ured disciplinskog tužioca podnese zvaničnu tužbu, povjerljive su prirode, osim ako se sudija ili tužilac na kojeg se navodi odnose u pismenoj formi ne odrekne prava na povjerljivost.

(2) Ukoliko javnost prije podnošenja zvanične tužbe sazna za istragu o mogućoj povredi dužnosti ili nesposobnosti za vršenje dužnosti, Ured disciplinskog tužioca može dati izjavu

kako bi potvrdio da je istraga u toku, pojasnio procesne aspekte disciplinskog postupka, objasnio prava sudija i tužilaca na pravičnu raspravu uz poštivanje pretpostavke nevinosti, ili naveo kako sudija ili tužilac negira navode, ili ispravio pogrešne informacije kojim javnost raspolaže.

Član 71.

Tajnost i imunitet

(1) Pritužba ili dopis koji zaprimi Ured disciplinskog tužioca u kojem se navode povrede dužnosti od strane sudija ili tužilaca, kao i informacije prikupljene tokom istrage predstavljaju tajnu, izuzev za Vijeće, po njegovom zahtjevu.

(2) Osoblje Vijeća i Ureda disciplinskog tužioca i međunarodni stručnjaci koji su potpisali ugovor s Vijećem ili su ustupljeni od strane stranih vlada neće biti odgovorni u građanskom postupku za bilo koju radnju učinjenu tokom vršenja svojih službenih dužnosti.

Član 72.

Zastarjevanje pokretanja disciplinskog postupka

(1) Disciplinski postupak se ne može pokrenuti protiv sudije ili tužioca po isteku više od pet (5) godina od dana na koji je navodni prekršaj učinjen, ili u slučaju krivične stvari, po isteku više od dvije (2) godine od dana kada je sud donio konačnu i obavezujuću odluku u krivičnom postupku. Zastarjevanje iz ovog stava se ne primjenjuje na navodne prekršaje iz člana 56. tačka 19. ili člana 57. tačka 19. ovog zakona.

(2) Vijeće ne može pokrenuti disciplinski postupak protiv sudije ili tužioca po isteku više od dvije (2) godine od dana kada je Vijeće zaprimilo prvu pritužbu ili informaciju o navodnom prekršaju.

Član 73.

Zastarjevanje vođenja disciplinskog postupka

Postupak za utvrđivanje disciplinske odgovornosti mora se okončati u roku od godinu dana od dana podnošenja zvanične tužbe disciplinskoj komisiji, osim ukoliko se utvrdi razlog koji produženje ovog roka čini opravdanim.

Član 74.

Vođenje evidencije i objavljivanje konačnih disciplinskih odluka

(1) Vijeće vodi evidenciju o svim izrečenim disciplinskim mjerama.

(2) Disciplinska mjera razrješenja od dužnosti objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

Član 75.

Nesposobnost sudije ili tužioca za vršenje dužnosti

(1) Ured disciplinskog tužioca istražuje i zastupa pred Vijećem predmete koji se odnose na fizičku, emocionalnu, mentalnu ili drugu nesposobnost sudije ili tužioca koja zahtijeva trajno ili privremeno udaljšavanje sudije ili tužioca od vršenja dužnosti ili prestanak mandata.

(2) Ured disciplinskog tužioca u istrazi i prikupljanju informacija u vezi sa nesposobnošću sudije ili tužioca da vrši dužnost ima sva prava i ovlaštenja prema odredbama ovog poglavlja.

(3) Pored mjera iz stava 1. ovog člana, Vijeće ima široka ovlaštenja u pogledu provođenja i drugih mjera. Ako je sudija ili tužilac oslobođen vršenja dužnosti, Vijeće može vratiti sudiju i tužioca na dužnost nakon što se utvrdi da sudija ili tužilac više nije nesposoban za vršenje dužnosti.

(4) Sudija ili tužilac zadržava sva prava na penziju, naknadu za invalidnost ili druge naknade propisane zakonom u slučaju da bude oslobođen vršenja dužnosti ili da mu mandat prestane.

POGLAVLJE VII - PRIVREMENO UDALJENJE SUDIJA ILI TUŽILACA OD VRŠENJA DUŽNOSTI DO OKONČANJA KRIVIČNOG POSTUPKA, DISCIPLINSKOG POSTUPKA ILI POSTUPKA RAZRJEŠENJA

Član 76.

Obavezno privremeno udaljenje od vršenja dužnosti

(1) Sudija ili tužilac koji se nalazi u pritvoru privremeno se udaljuje od vršenja dužnosti sudije ili tužioca. Takvo udaljenje traje dok se osoba nalazi u pritvoru.

(2) Vijeće može produžiti udaljenje od vršenja dužnosti iz člana 77. ovog zakona ako je sudija ili tužilac pušten iz pritvora.

Član 77.

Diskreciono privremeno udaljenje od vršenja dužnosti

Sudija ili tužilac mogu biti privremeno udaljeni od vršenja dužnosti:

- (a) ako je protiv sudije ili tužioca pokrenuta istraga u krivičnom postupku;
- (b) ako je protiv njega nadležni tužilac podigao optužnicu za krivično djelo;
- (c) ako je protiv njega pokrenut postupak razrješenja;
- (d) ako je pokrenut disciplinski postupak za disciplinski prekršaj, a Vijeće utvrdi da se disciplinska odgovornost ne može na pravi način utvrditi, a da se sudija ili tužilac privremeno ne udalji od vršenja dužnosti tokom postupka; ili
- (e) ako je vršenje službenih dužnosti otežano zbog njegovog mentalnog, emocionalnog ili fizičkog stanja.

Član 78.

Pokretanje postupka privremenog udaljenja od vršenja dužnosti

(1) Prvostepena disciplinska komisija Vijeća može privremeno udaljiti sudiju ili tužioca po službenoj dužnosti, na zahtjev Ureda disciplinskog tužioca ili na zahtjev predsjednika suda ili glavnog tužioca koji je nadređen tom sudiji ili tužiocu.

(2) Po saznanju o okolnostima iz člana 76. i 77. ovog zakona, predsjednik suda, odnosno glavni tužilac takvu informaciju odmah dostavlja Vijeću.

Član 79.

Odluke o privremenom udaljenju od vršenja dužnosti i žalbe

(1) Odluku o privremenom udaljenju od vršenja dužnosti u skladu sa odredbama čl. 76. i 77. ovog zakona donosi Prvostepena disciplinska komisija Vijeća.

(2) Žalba na odluku o privremenom udaljenju od vršenja dužnosti podnosi se Drugostepenoj disciplinskoj komisiji Vijeća. Žalba ne odlaže izvršenje odluke iz stava (1) ovog člana.¹⁰

(3) Odluka Drugostepene disciplinske komisije može se pobijati podnošenjem tužbe Sudu Bosne i Hercegovine.

Član 80.

Ograničenje trajanja privremenog udaljenja od vršenja dužnosti

(1) Sudija ili tužilac može se privremeno udaljiti od vršenja dužnosti najduže do dana okončanja disciplinskog postupka na osnovu kojeg je donesena odluka o privremenom udaljenju.

(2) Prvostepena disciplinska komisija može, po vlastitoj ocjeni, ponovo razmotriti odluku o privremenom udaljenju sudije ili tužioca od vršenja dužnosti donesenu prema članu 77. ovog zakona te je preinačiti, poništiti ili potvrditi.

Član 81.

Obustavljanje isplate plaće i drugih naknada

(1) Ako je prvostepeni sud proglasio sudiju ili tužioca krivim za krivično djelo, Prvostepena disciplinska komisija može narediti da se obustavi isplata plaće i drugih naknada sudiji ili tužiocu do donošenja odluke drugostepenog suda po žalbi.

(2) Ako se u žalbenom postupku žalba usvoji, sudija ili tužilac ima pravo na isplatu bez odlaganja svih plaća i naknada čije su isplate obustavljene u skladu sa stavom 1. ovog člana.

POGLAVLJE VIII - NESPOJIVOST DUŽNOSTI SUDIJE I TUŽIOCA SA DRUGIM DUŽNOSTIMA I IMUNITET

Član 82.

Opća zabrana vršenja nespojivih dužnosti

(1) Sudija ili tužilac ne smije obavljati bilo kakvu dužnost koja je nespojiva s njegovom dužnosti ili dužnost za koju se može smatrati da ometa ispravno i nepristrasno vršenje

¹⁰ Stav 2. dopunjen – Odluka Visokog predstavnika od 15.6.2007. godine

dužnosti sudije ili tužioca, ili koja može imati negativan utjecaj na nezavisnost ili ugled sudijske ili tužilačke dužnosti, dovesti u sumnju njegovu sposobnost da postupa nepristrasno ili štetiti ugledu sudijske ili tužilačke dužnosti.

(2) Sudija ili tužilac ne smije biti član niti obavljati bilo kakvu dužnost u organima političkih partija, odnosno udruženjima ili fondacijama povezanim s političkim partijama i uzdržavat će se od sudjelovanja u aktivnostima političkih partija koje imaju javni karakter.

(3) Sudija ili tužilac ne smije biti član bilo kakve organizacije koja vrši diskriminaciju na osnovu rase, boje, spola, spolne opredijeljenosti, vjerske pripadnosti ili etničkog porijekla ili nacionalne pripadnosti niti smije ugovoriti korištenje objekata koji pripadaju takvim organizacijama, i mora istupiti iz takvih organizacija odmah nakon što sazna za takvo njihovo postupanje.

Član 83.

Zabrana vršenja javnih dužnosti, dužnosti iz pravne oblasti i drugih dužnosti

(1) Sudija ili tužilac ne smije vršiti bilo kakvu drugu javnu dužnost koja je nespojiva s vršenjem sudijske odnosno tužilačke dužnosti, osim ako zakonom nije drugačije propisano.

(2) Sudija ili tužilac ne smije biti advokat, notar niti obavljati druge poslove koji se obavljaju uz naplatu, a koji su nespojivi s vršenjem dužnosti sudije ili tužioca, osim ako zakonom nije drugačije propisano. Izuzetno, sudija ili tužilac mogu biti uključeni u akademske, nastavne ili slične aktivnosti u svrhu educiranja javnosti i mogu biti za njih nagrađeni.

(3) Sudija ili tužilac ne smije biti član upravnog ili nadzornog odbora javnih ili privatnih preduzeća, ili drugih pravnih osoba.

(4) Sudija ili tužilac ne smije obavljati bilo kakve druge dužnosti koje mogu ometati vršenje dužnosti sudije ili tužioca.

Član 84.

Upućivanje na Vijeće

Ako predsjednik suda ili glavni tužilac smatra da sudija ili tužilac obavlja aktivnosti koje su zabranjene čl. 82. i 83. ovog zakona, sudija ili tužilac se obavještavaju o tome, a predsjednik suda ili glavni tužilac upućuje predmet Vijeću koje o tome donosi obavezujuću odluku. Postupak se uređuje Poslovníkom o radu Vijeća.

Član 85.

Mišljenje o aktivnostima sudije ili tužioca

Sudija ili tužilac može od Vijeća tražiti mišljenje o tome da li su njegove aktivnosti spojive sa njegovom dužnosti i odredbama ovog zakona. Takav zahtjev treba da sadrži detalje o aktivnostima o kojima je riječ. Vijeće odgovara na zahtjev u pismenoj formi u razumnom roku nakon primitka takvog zahtjeva. Odgovor Vijeća dostavljen u skladu sa odredbama ovog stava je obavezujući.

Član 86.

Izveštavanje Visokog sudskog i tužilačkog vijeća o aktivnostima

Sudije i tužioci dostavljaju Vijeću godišnji finansijski izvještaj u kojem navode, između ostalog, aktivnosti koje su obavili izvan svoje dužnosti sudije odnosno tužioca uključujući iznose koje su naplatili. Finansijski izvještaj uključuje informacije o bračnom drugu i djeci s kojom žive u istom domaćinstvu, a koji posjeduju dionice ili učestvuju u rukovođenju privatnim ili javnim preduzećima i udruženjima, uključujući političke partije. Vijeće šalje obrasce za finansijske izvještaje, a može tražiti i dodatne informacije.

Član 87.

Imunitet sudija i tužilaca

(1) Sudija ili tužilac ne može biti krivično gonjen, uhapšen ili zadržan u pritvoru niti može odgovarati u građanskom postupku za mišljenja koja daje ili za odluke koje donese u okviru svojih službenih dužnosti.

(2) Posjedovanje imuniteta neće spriječiti ili odgoditi istragu u krivičnom ili građanskom postupku koja se o nekoj stvari u skladu sa zakonom vodi protiv sudije ili tužioca.

POGLAVLJE IX - PRESTANAK VRŠENJA DUŽNOSTI

Član 88.

Prestanak mandata za vršenje dužnosti

(1) Mandat sudije ili tužioca prestaje:

- a) za sudije i tužioce kada navrše starosnu dob propisanu za obavezan odlazak u penziju;
- b) za predsjednika suda nakon isteka perioda na koji je imenovan;
- c) za glavnog tužioca i zamjenika glavnog tužioca kada navrše starosnu dob za obavezan odlazak u penziju ili nakon isteka perioda na koji su imenovani;
- d) u slučaju podnošenja ostavke;
- e) u slučaju njegovog razrješenja od strane Vijeća kao rezultat disciplinskog postupka;
- f) ako se dokaže na osnovu medicinske dokumentacije da je trajno izgubio radnu sposobnost za vršenje dužnosti sudije ili tužioca.

(2) Predsjednik suda, glavni tužilac ili zamjenik glavnog tužioca može podnijeti ostavku na svoju dužnost i nastaviti vršiti dužnost sudije odnosno tužioca do odluke Vijeća o ostavci odnosno do isteka dana kada ostavka treba da stupi na snagu.

(3) U slučaju prestanka mandata predsjednika suda, glavnog tužioca ili zamjenika glavnog tužioca, on bez obzira na to nastavlja vršiti dužnost sudije ili tužioca u istom sudu ili tužilaštvu.

(4) Kada sudija ili tužilac navrši starosnu dob za obavezan odlazak u penziju, njegov mandat automatski prestaje. U slučaju podnošenja ostavke, sudija ili tužilac Vijeću podnosi ostavku u pismenoj formi uz naznaku datuma ostavke. Mandat sudije ili tužioca prema tački (d) stava 1. ovog člana ističe na dan kada Vijeće primi njegovu pismenu ostavku ili na dan kada ostavka treba da stupi na snagu, koje god od navedenog nastupi kasnije. Mandat sudije ili tužioca iz tačke (e) i (f) ističe na dan koji utvrdi Vijeće.

(5) Ako predsjednik suda ili glavni tužilac unaprijed zna da će doći do prestanka mandata sudije ili tužioca koji je pod njegovim nadzorom, predsjednik suda ili glavni tužilac bez odlaganja o tome obavještava Vijeće kako bi se započeo novi postupak imenovanja na buduće upražnjeno mjesto.

Član 89.

Privremeni produžetak mandata

Predsjednik suda, glavni tužilac ili zamjenik glavnog tužioca čiji je mandat na dužnost na koju je imenovan istekao nastavit će obavljati dužnost, sa svim pravima i obavezama koje ona nosi, dok se ne imenuje novi predsjednik ili glavni tužilac.

Član 90.

Starosna dob za obavezan odlazak u penziju

Starosna dob za obavezan odlazak u penziju za sudije i tužioce imenovane od strane Vijeća je navršenih sedamdeset (70) godina života.

POGLAVLJE X - ZAVRŠNE ODREDBE

Član 91.

Ukidanje svih dosadašnjih vijeća i prijelaznih aranžmana

(1) Danom stupanja na snagu ovog zakona ukidaju se Visoka sudska i tužilačka vijeća ustanovljena Zakonom o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine, sa izmjenama i dopunama ("Službeni glasnik BiH" br. 15/02, 26/02 i 35/02), Zakonom o Visokom sudskom i tužilačkom savjetu Republike Srpske, sa izmjenama i dopunama ("Službeni glasnik Republike Srpske" br. 31/02 i 55/02) i Zakonom o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Federacije Bosne i Hercegovine, sa izmjenama i dopunama ("Službene novine Federacije BiH" br. 22/02, 41/02, 42/02 i 19/03).

(2) Vijeće je pravni sljednik bivših Visokih sudskih i tužilačkih vijeća iz stava 1. ovog člana.

(3) Osoblje izabrano u skladu sa članom 3. Odluke Visokog predstavnika br. 167/03 od 20.11.2003. godine prelazi u Sekretarijat i Ured disciplinskog tužioca Vijeća.

(4) U roku od tri (3) mjeseca nakon stupanja na snagu ovog zakona, Agencija za državnu službu će izvršiti reviziju da bi se utvrdilo da li početno osoblje koje je preuzeto i broji maksimalno trideset (30) uposlenika ispunjava opće uvjete iz člana 22. Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine. Svi uposlenici koje Vijeće ne zaposli u skladu sa stavom 3. ovog člana, bit će zaposleni u potpunosti u skladu sa Zakonom o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine.

(5) Imovina, finansijske obaveze, oprema, materijalna i nematerijalna sredstva, spisi i drugi dokumenti ili vlasništvo dosadašnjih vijeća iz stava 1. ovog člana, ustupaju se Vijeću.

(6) Imovina, oprema, materijalna i nematerijalna sredstva, spisi i drugi dokumenti ili imovina u posjedu Nezavisne pravosudne komisije mogu biti ustupljeni Vijeću, u skladu sa sporazumom između Vijeća, Nezavisne pravosudne komisije i vlasnika imovine. Imovina, oprema, materijalna i nematerijalna sredstva, spisi i drugi dokumenti ili imovina ustupljena na ovaj način ne podliježe plaćanju carine, poreza ili dažbina.

(7) Međunarodni stručnjaci mogu biti dodijeljeni Vijeću. Privilegije i imuniteti u vezi sa diplomatskim statusom međunarodnih stručnjaka regulišu se sporazumom između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vijeća.

(8) Međunarodni stručnjaci koji potpišu ugovor sa Vijećem ili su ustupljeni od stranih vlada, a čija se plaća i naknade isplaćuju iz sredstava dobijenih od međunarodnih donatora izuzimaju se od plaćanja poreza na prihod ili bilo kog drugog poreza ili doprinosa na plaću i naknade koji se ubire u skladu sa zakonima Bosne i Hercegovine.

Član 91a.¹¹

Dosadašnji mandati direktora, zamjenika direktora i potpredsjednikâ

(1) Mandat direktora i zamjenika direktora Sekretarijata predviđen u ovom Zakonu smatra se započetim danom preuzimanja dužnosti direktora odnosno zamjenika direktora.

(2) Potpredsjednici Vijeća preuzimaju svoje redovne radne dužnosti u Vijeću najkasnije do 1. januara 2008. godine.

Član 92.

Prestanak važenja dosadašnjih zakona

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje važiti Zakon o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine, sa izmjenama i dopunama, Zakon o Visokom sudskom i tužilačkom savjetu Republike Srpske, sa izmjenama i dopunama i Zakon o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Federacije Bosne i Hercegovine, sa izmjenama i dopunama.

Član 93.

Usklađivanje zakona

Zakoni ili zakonske odredbe sadržane u zakonima koji su na snazi u Republici Srpskoj, Federaciji Bosne i Hercegovine i Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine moraju se uskladiti s ovim zakonom, a one odredbe koje nisu u skladu s ovim zakonom prestaju da važe.

Član 94.¹²

Sudovi za prekršaje

(1) Vijeće će, u skladu s Poglavljem V ovog zakona, početi proces imenovanja sudija u sudove u Republici Srpskoj i Federaciji Bosne i Hercegovine, koji će, prema entitetskim

¹¹ Dodan novi član 91a. – Odluka Visokog predstavnika od 15.6.2007. godine

¹² Član 94. izmjenjen Zakonom o izmjenama Zakona o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH, broj 93/05), koji je stupio na snagu 7.1.2006. godine.

zakonima o sudovima, biti nadležni da odlučuju o prekršajima. Takva imenovanja će se izvršiti na dan koji odredi Vijeće, ali ne prije 1. januara 2006. godine.

(2) Izuzetno od odredbe člana 28. stav (1) ovog zakona, kandidati koji su položili pravosudni ispit moći će konkurirati za takva imenovanja iako nemaju tri godine iskustva u radu na pravnim poslovima, nakon položenog pravosudnog ispita.

(3) Sudija koji bude imenovan da odlučuje o prekršajima u prvom stepenu, a koji nema trogodišnje iskustvo poslije položenog pravosudnog ispita, neće moći odlučivati u drugim predmetima prije sticanja takvog iskustva.

(4) Ako su svi ostali uvjeti jednaki, Vijeće će dati prednost onim kandidatima koji imaju dokazano specijalizirano znanje u oblasti prekršaja.

(5) Svim sudijama koji trenutno obavljaju dužnost u kantonalnim ili općinskim sudovima za prekršaje u Federaciji Bosne i Hercegovine, odnosno sudovima za prekršaje u Republici Srpskoj, a ne bude ih izabralo Vijeće u skladu sa stavom (1) ovog člana, prestat će mandat za obavljanje sudijske dužnosti. Vijeće će utvrditi prestanak mandata tim sudijama s 1. januarom 2006. godine, ili kasnije, ako Vijeće tako odredi.

(6) Sudija kantonalnog ili općinskog suda za prekršaje u Federaciji Bosne i Hercegovine, odnosno sudija suda za prekršaje u Republici Srpskoj, čiji mandat prestane u skladu sa stavom (5) ovog člana, imat će pravo da prima plaću u iznosu koji je jednak njegovoj posljednjoj plaći, kao i druge naknade, uključujući zdravstveno i penzijsko osiguranje, u periodu od šest mjeseci nakon prestanka mandata. Ove plaće i naknade osigurat će organ vlasti koji je odgovoran za finansiranje poslovanja odgovarajućeg suda. Neizbor sudije neće sprečavati pojedinca da kasnije bude imenovan na sudijske i tužilačke pozicije.

(7) Primanje naknada prema stavu (6) ovog člana bit će ukinuto u slučaju da pojedinac, za vrijeme primanja naknade, ispuni uvjete i ostvari pravo na obaveznu starosnu penziju sudije i ostale naknade predviđene zakonom.

Član 95.

Objavljivanje i stupanje na snagu

Ovaj zakon će biti objavljen u „Službenom glasniku BiH“ i stupa na snagu danom objavljivanja.

